

GEMEENTERAAD d.d. 29 APRIL 2019

=====

VOORZITTER: Een aantal mededelingen. Ik wil beginnen met de felicitaties voor de verjaardag van onze korpschef.

A P P L A U S

VOORZITTER: En we wensen haar natuurlijk ook spoedige beterschap. En meteen ga ik daar toch nog een vraag aan verbinden. Er wordt gevraagd om alle politiegerelateerde punten aan het begin van de gemeenteraad te behandelen, aangezien de korpschef ook niet alleen verjaart, maar ook een longontsteking heeft en ze dus het best eigenlijk snel in haar bed zou kruipen. Maar ja, voor een verjaardag zijn er wel leukere dingen. Raadslid Femke Pieters zal pas om 21 uur aanwezig zijn en raadslid Freyja De Rycke is voor de gehele zitting verontschuldigd. Raadslid De Meyer zal ongeveer rond 22 uur de zitting verlaten. En raadslid Bilici na de behandeling van punt 35. Verder is er ook de afvoering van punt 20, verenigingen, vennootschappen, samenwerkingsverbanden voor het centrummanagement. En dan zit er ook een nota in de map van de raadsleden, een hoogdringend punt, een verzoekschrift aan de gemeenteraad, een ontvankelijkheidsverklaring en een verwijzing. De aanvullende punten 3 en 14, in verband met het voetbaldossier, zullen gelijktijdig behandeld worden. En dan beginnen we eigenlijk met de behandeling van het verzoekschrift ja, van het hoogdringend punt.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, de collega's in de commissie algemeen beleid hebben vernomen, dat één van onze burgers een verzoekschrift heeft ingediend in verband met de ontwikkelingen rond de stationsomgeving noord, Kloosterlandwijk. We hebben dit in de commissie algemeen beleid besproken en ook in het college uiteraard. En we hebben vastgesteld, dat dit verzoekschrift ontvankelijk mag worden verklaard door deze raad. En wij stellen voor om dit ook te doen en het meteen ook te verwijzen naar de commissie van schepenen Hanssens in de maand mei.

VOORZITTER: Is iedereen daarmee akkoord? Oké. ... (geen opname) ... over de notulen van het zittingsverslag gemeenteraadzitting 22 maart, goedkeuring. En ik heb gehoord, dat daar een aantal tussenkomsten zijn. Ik geef het woord eerst aan mijnheer De Meyer, dan aan mijnheer Maes en dan aan mijnheer Wymeersch.

DE MEYER: Voorzitter, twee punten naar aanleiding van de notulen. We hebben een dag of 8 geleden het verslag gekregen van de Gecoro van datum van 2 oktober. Ik zou toch willen aandringen, als men deze raden ernstig neemt, dat we die verslagen vroeger krijgen, zodanig dat we daar ook ad rem op kunnen reageren. Meer dan 6 maanden na datum lijkt mij toch een beetje laat. Dit is mijn eerste bemerking. Mijn tweede bemerking, ik wil nogmaals herhalen, wat al verschillende keren gezegd is, dat we ten zeerste betreuren, dat hoorzittingen gelijktijdig geformuleerd worden, euh gelijktijdig doorgaan met belangrijke commissievergaderingen en fracties. Zoals vorige week de vergadering van de commissie van de burgemeester en de vergadering rond het rup Heimolen. Bij deze wil ik trouwens ook nog even opmerken, dat de mensen in de buurt bijzonder betreuren, dat met hun opmerkingen van de eerste vergadering hoegenaamd geen rekening gehouden werd en dat zij ook betreuren de wijze waarop de hoorzitting vorige week is doorgegaan. Want ze hebben nog geen enkele garantie, dat met hun bezorgdheden rekening gehouden wordt. Namens de buurt wil ik dat toch uitdrukkelijk hier naar voor brengen.

VOORZITTER: Ik dank u, raadslid De Meyer. Raadslid Maes?

MAES: Ja, voorzitter. Vorige keer was er een punt rond de Godsschalkstraat en toen was er een infovergadering gepland op 29 april en dat is vandaag, wat dus samenviel met deze gemeenteraad. Die is dan door de schepen verdaagd. Maar ik weet niet of er al een nieuwe datum bekend is. Want mocht dat al het geval zijn, dan zouden we dat graag weten.

VOORZITTER: Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, ik ging sowieso nog tussenkomsten, ook naar aanleiding van de opmerking van raadslid De Meyer en waarschijnlijk naar aanleiding van een aantal andere zaken. Ik kan volledig volgen, dat het niet wenselijk is om hoorzittingen te organiseren op een datum, dat er andere activiteiten plaatsvinden. Helaas blijken soms de omstandigheden zo te lopen, dat het niet anders kan, omdat we vastzitten aan beschikbaarheid van de ambtenaren, beschikbaarheid van locaties, beschikbaarheid van de tijd en een aantal zaken vooroplopen. Dat sluit aan bij de opmerking van de heer Maes. Waarom? Omdat er niet één, maar twee hoorzittingen met betrekking tot de Godsschalkstraat ... Nee, eigenlijk niet. Eén hoorzitting met betrekking tot de werken in de Godsschalkstraat en het ontwerp besproken worden op 22 mei. Dat is eigenlijk de informatievergadering waar ook ja, de aangepaste plannen van de Godsschalkstraat worden toegelicht. Maar de hoorzitting van de Vrouweneekhoekstraat – dat is eigenlijk het stukje voor de Godsschalkstraat – waar er een soort van ja, denkoefening is, wel, de 14e mei ligt. En dat is wel een datum van commissies. Waarom is dat? Omdat op 14 mei ja, dat dat voor 22 mei valt. Dat er waarschijnlijk een aantal insteken worden gegeven ... Ja, oké, sorry, maar ja.

Dat een aantal insteken worden gegeven, die waarschijnlijk ook een invloed kunnen hebben op dat ontwerp van de Godsschalkstraat en dat we dat absoluut vóór 22 mei wilden organiseren. Waarom is 22 mei dan zo'n belangrijke dag? Omdat op 26 mei de aanvang der werken is in de Godsschalkstraat. Zelfs dat bevel tot aanvang is gegeven. Ik had het ook liever anders gezien, maar gezien alle voorgaande punten bleek dat de enige haalbare regeling om toch nog vóór de aanvang van de werken die 2 vergaderingen te leggen. Natuurlijk ja, ik had het ook veel liever anders gezien.

VOORZITTER: Ik dank de schepen en dan geef ik nog het woord aan mijnheer Wymeersch.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, u ontgoocht mij, want in plaats van eerst alle vragen te laten stellen of alle opmerkingen, geeft u tussentijds het woord aan de schepen voor een antwoord, waarbij mijn vraag al gedeeltelijk of om niet te zeggen helemaal beantwoord is. Ik zou er toch op aandringen van iedereen over dezelfde kam te scheren vanaf nu. Maar dat geeft mij toch de gelegenheid om te repliceren op het antwoord van schepen Hanssens. Want mijn opmerking was dus ook het feit, dat wij dus geconfronteerd zijn geweest met een hoorzitting of een workshop of hoe het ook genoemd werd in verband met het rup Heimolenhoek/Botermelkstraat. Dat hier in de gemeenteraad enige commotie heeft teweeggebracht. En blijkbaar op de infovergadering ook. Nog meer, inderdaad. Trouwens, het is een dossier dat al enkele tijd aansleept. Maar de manier waarop daarmee geconverseerd is met het schepencollege en met de bevoegde schepen of schepenen ... Ik meen te weten, dat vanuit alle oppositiefracties meer dan één email is vertrokken naar het college of naar de bevoegde schepen, maar dat er op een vrij – en ik zal mij voorzichtig uitdrukken – een vrij hautaine manier is opgeantwoord met om een lang verhaal kort te maken “jongens, alstublieft, het is wat het is, het gaat zoals wij gepland hebben”. En een uitleg over locatie en ambten en wat weet ik veel, dat houdt hier helemaal geen steek. Als u, mevrouw de voorzitter van deze gemeenteraad, er prat op gaat, dat u én de bevolking én de gemeenteraad au serieux wil nemen en wil deel laten nemen aan hét participatieproces in deze stad, dan moet u ervoor zorgen dat de individuele gemeenteraadsleden en de gemeenteraad in zijn totaliteit au serieux wordt genomen en dat kan niet op de manier, zoals in dit dossier is gebeurd en zoals sommige schepenen ons behandelen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. En dan, mijnheer Van Der Coelden had ook nog een vraag en dan nog mijnheer Uytendhouwen.

VAN DER COELDEN: De vraag wordt mij ingefluisterd door Jef Maes, nl. in welke commissie dat de behandeling van het burgervoorstel zal plaatsvinden.

BURGEMEESTER: Dat is gezegd door mij hé.

VAN DER COELDEN: Ah, dan hebben we alletwee niet opgelet.

MAES: Nee, maar het was omwille van die datum van 14 mei, dat we wilden zeker zijn, dat dat niet zou samenvallen met de hoorzitting in de ...

VOORZITTER: Dan geef ik het woord ...

VAN DER COELDEN: Ja, maar de opmerking nog. U herinnert zich waarschijnlijk, dat we zowel in de gemeenteraden van februari als van maart het gehad hebben over De Klavers en de douches in De Klavers. In maart heb ik nog eens aangedrongen op duidelijkheid over het feit of de financiële compensatie zou worden verleend aan de verenigingen, die daar toch al heel lang geconfronteerd worden met slecht functionerende douches. Nu, ik heb daar niets van mogen vernemen van de schepen. Ik heb alleen in de krant gelezen, dat het college daar blijkbaar een beslissing over genomen had om dat niet toe te staan. Allé, dat vind ik toch niet de correcte manier van werken. Los van de inhoud van de beslissing, waar ik het uiteraard ook niet mee eens kan zijn.

VOORZITTER: Ja, mag ik ... Is het over dat punt? Nee. De schepen dan?

BUYSROGGE: Dat moet dan een misverstand zijn, want in het opvolgingsverslag van de punten van de gemeenteraad staat het effectief opgenomen. Dus op die manier is het aan iedereen wel, is die informatie wel bezorgd.

VAN DER COELDEN: Ik kan u misschien helpen met iets te suggereren. Misschien dat – maar dat moet hij zelf zeggen – misschien dat Julien Ghesquière, die daar initieel over begonnen was in februari bericht gekregen heeft voor de opvolging, maar ik in ieder geval niet.

BUYSROGGE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt). Bij de opvolging van de punten van de gemeenteraad staat het ook expliciet opgenomen.

VAN DER COELDEN: Ja. Allé, eerlijk gezegd, ik verwacht wel een ander soort antwoord dan dat ik in de opvolging van de punten ...

BUYSROGGE: Dat is natuurlijk het formele kanaal om punten op te volgen. Dat is de systematiek waar we hiermee werken om punten, die hier ter sprake komen, die een antwoord verdienen, worden in dat verslag opgenomen en worden op die manier bezorgd. Of het moet zijn, dat er al een ... Allé, we dachten ermee goed te doen, voor alle duidelijkheid.

VOORZITTER: Goed, dan geef ik nog het woord aan raadslid Uytendhouwen.

UYTDENHOUWEN: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Wij zouden graag de afvoering bepleiten van de punten 40 en 41 over de buurtwegen, Fierenswegel en Steverswegel, om juridisch procedurele redenen. Ik kan dat nu motiveren of bij de punten zelf.

VOORZITTER: Ja, bij de aanvang van het punt kan u de vraag motiveren.

UYTDENHOUWEN: Ja, dank u wel.

VOORZITTER: Goed, dan gaan we nu over tot de bespreking van de politie ...

DE MEYER: Voorzitter, mijn vraag voor het tijdig ontvangen van de verslagen van de adviesraden. Kunnen we daar in de toekomst op rekenen?

VOORZITTER: Ik denk, allé, ik denk dat daar de vorige keer ook al op geantwoord is in de zin van als er nog geen goedkeuring is gebeurd van het verslag in een volgende vergadering van het orgaan zelf, dat het dan moeilijk is om al dingen door te spelen. Dus ...

DE MEYER: Mevrouw de voorzitter, vindt u het normaal dat wij 6 maanden, vindt u het normaal dat wij 6 maanden moeten wachten op een verslag?

VOORZITTER: Nee, als het vroeger kan ...

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, uw antwoord klopt niet.

VOORZITTER: 4 april wordt hier gezegd.

WYMEERSCH: Uw antwoord klopt niet. Vorige keer heb ik het hier aangekaart en is er gezegd van vermits het zolang duurt voordat er een goedgekeurd verslag is van de adviesorganen, kunnen wij de gemeenteraad al een voorlopig verslag meegeven. Dat is er hier gezegd. Dat is ons beloofd. En ge moet nu niet afkomen van nee, we moeten 6 maand wachten. Dat zijn foefjes hé.

VOORZITTER: Ik zal eens eventjes, nog eventjes onderzoeken en dan zullen we ... Maar dat is mijn, wat ik daarvan onthouden had. Maar ik zal het zeker bekijken en dan ...

DE MEYER: En mogen we kennismaken van het antwoord van de schepen ook? Want ik zag enige communicatie.

VOORZITTER: Schepen De Meester?

DE MEESTER: Ah nee, het enige dat ik gezegd heb, is dat de Gecoro opnieuw samengekomen is op 4 april. En daar nog een zin aangepast is aan het verslag trouwens en het verslag dan daarna is goedgekeurd. Dat is het enige dat ik meegaf aan de voorzitter.

VOORZITTER: Maar ik vind het wel een terechte vraag, dat het zo snel als mogelijk toch tot bij jullie zou komen. Goed, dan gaan we over tot punt 2, politieaangelegenheden, personeel, administratief en logistiek kader, aanwerving van contractueel personeelslid niveau D omwille van dringende nood (dringende politiehulp-onthaal), goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ja, dat is toegelicht in de commissie. Er waren geen opmerkingen over.

VOORZITTER: Kunnen we dan stemmen? Eenparig? Ja. Punt 3, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van één functie van inspecteur van politie (afdeling verkeer, dienst verkeerspolitie), goedkeuring.

BURGEMEESTER: Eveneens toegelicht in de commissie zonder opmerkingen.

VOORZITTER: Kan dat ook eenparig? Dan punt 4, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van één functie van inspecteur van politie (afdeling tweedelijns politiehulp, dienst lokale recherche), goedkeuring. Kan dat eenparig? Punt 5, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van twee functies van inspecteur van politie (afdeling dringende politiehulp, interventieteams), goedkeuring. Ook eenparig? Punt 6, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van één functie van hoofdinspecteur van politie (directie operaties), goedkeuring. Kan dat eenparig? Punt 7, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van één functie van inspecteur van politie (afdeling niet-dringende politiehulp, dienst wijkpolitie), goedkeuring. Ook eenparig? Punt 8, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, deelname aan mobiliteitscyclus voorbehouden voor aspirant-inspecteurs, goedkeuring. Dat gaat over 7 vacante functies. Eenparig? Punt 9, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, opdrachtbrief van korpschef voor eerste mandaat, kennisneming. Waren daar opmerkingen, vragen? Neen? Oké. Punt 10, politieaangelegenheden, personeel, delegatie bevoegdheid van de gemeenteraad aan de burgemeester voor het erkennen van voorafgaande diensten aan het administratief en logistiek kader, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Dat is iets omstandiger toegelicht in de commissie. En de reden waarom. Maar ik had de indruk dat de commissieleden zich daar allemaal in konden vinden.

VOORZITTER: Is dat eenparig? Punt 11, politieaangelegenheden, personeel, delegatie bevoegdheid van de gemeenteraad aan de burgemeester voor de benoemingen van politiepersoneelsleden, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ja, idem dito.

VOORZITTER: Kan dat eenparig? Punt 12, politieaangelegenheden, personeel, delegatie bevoegdheid van de gemeenteraad aan de burgemeester voor het toestaan van de non-activiteit voorafgaand aan het pensioen, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ligt ook in het verlengde van de vorige punten.

VOORZITTER: Eenparig? Dan zijn we gekomen aan punt 13, strategisch veiligheids- en preventieplan, financieel dossier 2015 betreffende de toekenning van een toelage voor 2015, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ja, dat is een administratieve aangelegenheid, maar die wel door de gemeenteraad moet worden goedgekeurd.

VOORZITTER: Kan dat eenparig? Oké. Punt 14, politieaangelegenheden, jaarverslag 2018, kennisneming. Zijn daar vragen over?

BURGEMEESTER: Ja, dat was allé, uitgebreid door de korpschef en mijzelf toegelicht. Er waren heel wat bedenkingen, vragen, suggesties over. Maar ik vermoed dat ook in de raad, dat er nog zal over worden ...

VOORZITTER: Ja, ik zag al een vraag om tussenkomst van de heer Callaert, mijnheer Ghesquière, mevrouw Geerts en mevrouw Blommaert en mijnheer Noppe. Oké, mijnheer Callaert, u heeft het woord.

CALLAERT: Ja, dank u, voorzitter. Voorzitter, als u mij toestaat, ik zou namens de fractie eigenlijk aan de korpschef onze felicitaties willen overmaken voor de inhoud van het jaarverslag, waar wij vorige week dinsdag tijdens de commissie van de burgemeester kennis van mochten nemen. En collega Blommaert zou dan eigenlijk specifiek, zowel aan de korpschef als aan het college een paar vragen willen stellen over intrafamiliaal geweld. Korpschef, allereerst gelukkige verjaardag en snelle beterschap voor uw longontsteking. En ik wil u graag bedanken voor de uiteenzetting tijdens de commissie vorige dinsdag. Ik heb de cijfers in het jaarverslag nog eens allemaal goed gelezen en ik moet zeggen, ik sta op een zeer positieve manier daar wel versteld van. En voor de collega's hier allemaal geef ik met veel plezier de cijfers nog eens eventjes mee. We hebben een daling van het aantal effectieve inbraken met bijna 52 % ten opzichte van 2015. Een daling van het aantal inbraakpogingen met 47 %. Aantal doden en gewonden met 6 %. Aantal snelheidsovertreders met 18 % ten opzichte van 2016. Maar ik zag wel jammer genoeg, het is een stijging van het aantal overtreeders met de gsm achter het stuur. Het aantal fietsdiefstallen dat daalde met 26 % ten opzichte van 2015. De arbeidsongevallen binnen het korps met 42 % gedaald ten opzichte van 2017. En ja, de cybercrime, die ten opzichte van 2015 wel hallucinant met 110 % is gestegen. Globaal gezien zijn dat ongelofelijk mooie cijfers moet ik zeggen. En ik denk dat we die hier op twee vlakken kunnen verklaren. Ik denk in de eerste plaats, het feit dat wij hier in Sint-Niklaas het genot hebben om een zeer professioneel en een meer dan degelijk politiekorps te hebben. En daarnaast denk ik ook de beslissingen, die we in de vorige legislatuur genomen hebben op vlak van ons veiligheidsbeleid hier in Sint-Niklaas. Ik heb ook, moet ik zeggen, heel hard genoten van uw uiteenzetting over de visies en de waarden, die u als nieuwe korpschef wil implementeren in het korps. En ik spreek voor mijn fractie als ik zeg, dat u onze steun daar zeer zeker in hebt. Dus ja, er rest mij nog vooraleer dat collega Blommaert en andere collega's straks hun vragen en uiteenzettingen gaan doen, mij enkel nog te vragen als u namens onze fractie zeker aan uw voltallige korps onze appreciatie wilt doorgeven voor het gedane werk en dat zij daar allemaal een heel grote pluim voor verdienen. Dank u wel.

KORPSCHEF: Dat zal ik zeker doen. Dat zal heel hard worden geapprecieerd, want allé, waardering en erkenning in een toch voor ons over het algemeen geen makkelijke job, dat doet toch wel echt deugd. Dank u wel.

VOORZITTER: Oké, dan geef ik het woord aan mijnheer Ghesquière.

Ghesquière: Ik sluit mij met veel plezier aan met de woorden van dank zeg maar aan de korpschef, die mijnheer Callaert daarnet gezegd heeft. Want eerlijk gezegd, ik vind het een schitterend jaarverslag. Een heel duidelijk met heel duidelijke cijfers. En ik heb daar al een aantal vragen over gesteld in de commissie, die ik eigenlijk nu niet ga herhalen, want dan blijven we maar herhalen. Maar toch bij nader toezien nog een paar vraagjes. Ik zie bv. dat de politie in 2018 17.000 en zoveel dringende interventies gehad heeft. Ik vroeg mij eigenlijk af wanneer zij die, ik bedoel daarmee hoeveel is dat de verhouding weekend en de verhouding in de week? En waarom vraag ik dat eigenlijk? Gewoon om natuurlijk ook achteraf te kunnen vaststellen of er voldoende bemanning is in de weekends. Dus toch wel heel, heel belangrijk. Dus op een later tijdstip, want binnen afzienbare tijd gaat er dan toch moeten gesproken worden over het interzonaal budget, dan gaan we daarop terugkomen. Wat mij dus ook heel hard gefraspeerd heeft, dat is 24 % van de fietsdiefstallen, die plaatshebben in de stationsomgeving – dat is ook gezegd in de commissie – maar, korpschef, dat is toch wel hallucinant, dat daar inderdaad 1 op 4 diefstallen vastgesteld wordt. Daar moet nog inderdaad op één of andere manier ook inventief op ingegaan worden, op tegengegaan worden, pardon. Ik ga het heel kort maken, want ik begrijp ook dat u uiteraard graag vandaag wat vroeger thuis bent. Ik merk ook de reorganisatie van de wijkpolitie zit hier eigenlijk al een stuk in. Dat is al een stuk doorgevoerd. Op die enkele maanden dat u in 2018 maar de leiding genomen hebt, heeft u daar toch wel al een paar ingrijpende dingen gedaan, waarvoor zeker dank. Want het dienstbetoon in de deelgemeenten is toch wel heel belangrijk. Mensen die bv. inderdaad in hun eigen gemeente een aangifte kunnen doen, dat is toch wel heel belangrijk en gemakkelijk dat die zich niet moeten verplaatsen naar het centrum. Maar ik zie ook, dat de wijkpolitie toch wel heel veel werk heeft met die woonstveranderingen. Ik weet dat dat moet gebeuren door de wijkpolitie – het kan niet anders – en het is ook het beste moment om inderdaad eens te kijken welk vlees hebben we hier in de kuip en het werkt in twee richtingen. De mensen leren dan hun wijkagent dan kennen. Maar dus, ik stel mij toch wel voor, 5.206 op een 35.000 woningen, dat is eigenlijk enorm veel. Ik ben ervan geschrokken, eerlijk gezegd. Dus ik denk dat dat toch heel wat werkdruk geeft voor de wijkagenten. Maar dan, ik heb het daarnet al gehoord, 25.889 pv's voor snelheidsovertredingen. Uiteraard, dat is ook een stuk afhankelijk van het beeld van de weg.

En nu kom ik nog eens terug op wat we in een vorige gemeenteraad vorig jaar gevoerd hebben, een discussie, over de Gentstraat. Over 50 per uur of 70 per uur in de Gentstraat. Als dat inderdaad een weg is, die “uitnodigend” tussen aanhalingstekens om harder te rijden en er verandert niets aan het beeld van die weg, ja, dan is eigenlijk dat verbaliseren zeg maar het, ja, het straffen – dat is het laatste wat je kunt doen – maar daar zou inderdaad door het gemeentebestuur en dan doe ik eigenlijk een oproep naar het gemeentebestuur, dat is niet naar de politie toe, om daar inderdaad zo snel als mogelijk inderdaad het beeld van die weg wel te wijzigen. Dat de mensen op die manier niet moeten tegengehouden worden van harder rijden. Ik wil u ook bedanken voor meer oranje op ’t straat. Dat vind ik heel fijn. En trouwens gelijktijdig, ik vind het ook wel fijn, dat een toevallig gesprek van vorig jaar nu voor propere voertuigen zorgt. Dat dat gedaan wordt door de sociale economie, dat vind ik toch wel een win/win-situatie. De politie heeft een proper autootje en dan nog een schoon oranje. En de sociale economie heeft daar werk bij. Ik vind dat win/win. En dan het allerlaatste, ontvangsten, uitgaven, de 20 miljoen zijn mooi in evenwicht zal ik maar zeggen. Want het draait rond de 20 miljoen, vooral uiteraard personeelskosten. En hier wou ik u toch wel feliciteren dat u inderdaad inventief omgaat met de centen om zeg maar minder het hoofd van het korps zwaar te maken, maar daardoor meer inspecteurs te kunnen aanpakken. Dus dat vind ik toch wel een heel positief punt. Dus eigenlijk slotsom, proficiat eigenlijk. Oh ja, excuseer, ik zou nog één ding vergeten, korpschef. Excuseer, ik zou nog één ding vergeten, excuseer. Mijn collega Lore Baeten heeft op een bepaald moment iets gevraagd in verband – in de commissie – in verband met seksueel geweld. Is daar intussen ook al iets verder mee gedaan?

VOORZITTER: Ik zal misschien eerst iedereen het woord geven. Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ik zal mijn toegevoegd punt bij dit punt behandelen, dan kan u inderdaad door. En de toon gaat een beetje anders zijn, dan de vorige collega’s. En ik ga een aantal kritische geluiden vertalen, dingen die wij opgevangen hebben. Maar ik wil wel beginnen met een inleiding en niet zomaar een inleiding. Maar om het kader te geven waarbinnen die kritische geluiden moeten geplaatst worden. Eén, onze fractie realiseert zich, dat overal in het land de politiekorpsen onder zeer zware druk staan. Dus daar moeten we niet speciaal naar iemand kijken. Er is personeelstekort, de problematiek wordt vaak alsmaar ingewikkelder. Dus dat is toch wel de context waarbinnen u moet werken. Wij hebben een zeer deskundig korps. Ik denk dat dat hier terecht ook al aangehaald is. Maar de aanwezige deskundigheid is wat mij betreft terecht evenredig met het gebrek aan goede communicatiecultuur. En dat is niet nieuw. We hebben heel wat klassenbakken in ons lokaal korps, maar een open en gerichte communicatie, naar onze inschatting is dat nooit een sterk punt geweest.

Dus het zijn allemaal hypotheke in uw rugzak, die ge moet meenemen. We erkennen, laat dat duidelijk zijn, dat er heel veel goeie dingen gebeuren hé. Ik denk dat het jaarverslag daarvan een illustratie is. Ik verwijs ook naar de recente acties, die genomen zijn in het kader van drugsbeleid. Dus er gebeuren heel veel wat dingen. Tot slot qua inleiding, wij hebben vorig jaar met heel veel enthousiasme ons vertrouwen aan u gegeven en wij blijven dat tot nader order doen. Wij delen de visie van waar u met het korps naartoe wil. Maar, als wij signalen opvangen, dan is het onze rol om daarmee aan de slag te gaan. We zouden ook tekortschieten als we daar niets mee doen. Dus ik heb in de wandelgangen vernomen – en ik kijk ook een beetje nu naar de burgemeester – dat men dat niet zo leuk vond, dat er wat vervelende geluiden komen over de politie. Maar daarvoor zitten we hier, om ambetant te doen, om zaken beter te maken. De aard van de signalen, ik ben de eerste keer aangesproken in de loop van december en tot en met april door een 7-tal mensen, die uit verschillende disciplines komen van uw korps. Wij hebben nadien – ikzelf en nog iemand van onze beweging – zelf nog eens iemand uitgenodigd om zijn verhaal te bevestigen en dan is er nog iemand door onszelf gecontacteerd – niet door mij, maar door iemand van beweging – dus we zijn niet afgegaan op een toevallig geïsoleerd gesprek. En ik denk dat ik met wat ik gehoord heb – en ik laat hier ook in het midden hoe representatief dat dat is – dat er toch heel wat ongenoegen aan de basis is. Ik realiseer mij ook als dat bij ons komt, dat dat wel eens aangedikt is misschien of wat doorspekt met verhalen. Maar toch, er zijn heel wat dingen waarvan ik toch de wenkbrauwen gefronst heb. Er is ook heel wat angst. En dat is dat gebrek aan communicatiecultuur. Dat is niet nieuw. Dat heb ikzelf ook als burgemeester ondervonden. Waardoor als mensen bepaalde dingen gezegd hebben, heeft men daar vaak concrete feiten bijgehaald. Maar natuurlijk is dat moeilijk voor mij om die in te brengen, want dan geef ik een stukje de anonimiteit op. Ik probeer toch met alle relativiteit de belangrijkste bekommernissen samen te vatten. Er is - en u hebt het daar ook over gehad in de commissie – u hebt op een bepaald moment, geheel volgens, zoals de regels voorzien trouwens, mensen vanuit de Rupelstreek of die van elders komen op eigen initiatief, in samenspraak met de vakbonden – ik heb twee gegevens, maar dat moet u dan straks maar tegenspreken, ik breng nu verslag uit van wat mij gezegd is – en die zijn in het korps gedropt. Ja, dat is normaal dat dat wat deining ... (overschakelen naar bandopname 2) ... veroorzaakt, maar vooral omdat die dan toch al op heel specifieke functies gezet zijn. Er is mij gezegd – en ik heb dan ook op televisie ineens iemand zien verschijnen, dat ik dacht tiens, die ken ik niet – één iemand zou woordvoerder geworden zijn en de andere persoon zou van vandaag op morgen ineens hoofd van de wijkwerking geworden zijn.

Allé, dat mensen daar wat ongenoegen hebben, zeggen van allé, hoofd van de wijkwerking, die weet amper waar Sint-Niklaas ligt bij wijze van spreken. Dus dat is mijn vraag. Klopt dit en waarom hebt u juist die twee personen op die specifieke posities gepositioneerd? Een tweede punt, dat altijd naar boven komt in de gesprekken, is dat fameux kabinet. Ze heeft een kabinet rond zich gemaakt. Dus ik denk dat het goed is, dat wij – ik stel dat niet in vraag – maar dat wij eens weten op basis, hoe ziet uw kabinet er dan uit en op basis van welke criteria zijn die mensen gekozen? Ten derde, ja, de collega zegt de wijkwerking en u hebt ons zelf op de commissie nog perspectief gegeven, dat u nog verder wilt gaan in aantallen van de wijkwerking. Dat is fantastisch, maar – en dat is toch door verschillende mensen aangeduid – ze krijgen er ook een heel pak taken bij. Dus, ja. Hebben ze dan, men beweert dat de tijd om dan effectief in de wijk te zijn, niet toegenomen is. Dus mijn vraag is heel specifiek, zijn er taken bijgenomen? De dingen, die ik hoor, is dat ze met de deurwaarders mee moeten, ingezet worden op verkeer. En zou het dan misschien eens geen optie zijn om die tijd te registreren. Allé, omdat nu natuurlijk, ja, ik heb zoiets van wat zijn we nu met meer wijkagenten. Dat wordt altijd maar gezegd en we zijn allemaal tevreden, maar als de mensen aangeven, dat ze eigenlijk minder tijd hebben voor hun wijk ... Misschien moeten we er eens over nadenken voor een registratie. Een vierde punt zegt men mij, dat is een beetje in de marge van de gesprekken, dat de specifieke dienst voor De Ster wordt afgeschaft. En mijn vraag was met wie is dit politiek overlegd? Een vijfde is, er wordt heel vaak gezegd dat heel veel mensen het korps verlaten. Nu, dat is moeilijk te duiden. Ik weet ook niet wat de norm is. Er zijn ook heel wat pensioneringen. En dat loopt wat door elkaar. Maar, volgens cijfers die mij ter beschikking gesteld zijn, zouden 9 medewerkers in 2019 reeds een andere uitdaging gezocht hebben. Zijn die cijfers juist en vooral, ziet u daar remediëring? Ten zesde, u zei deze week ook in de commissie en dat is zeer terecht “we moeten niet alleen werken aan de structuur, maar we moeten ook werken aan de cultuur”. En ik voel dat daar vooral de angel zit. Daar zit vooral de angel. Ik ervaar bij die mensen, die komen praten zijn met ons, eigenlijk een heel groot draagvlak voor uw visie, voor uw waarden. Dat wordt eigenlijk – gelukkig maar – niet in vraag gesteld. Maar een totaal gebrek aan draagvlak over de houding, over de dagdagelijkse werkcultuur. Dus de bekommernissen zijn daarover hé. Bv. allé, mensen gaan zeggen hoe ze hun bureau moeten inrichten, planten gaan verzetten op mensen hun bureau, dat soort zaken. Ik denk, we moeten ons bezighouden met de grote zaken. Men zegt ook van ja, we moeten toch ook oppassen dat het niet allemaal te veel naar de perceptie wordt. Dus dat is iets wat ik toch bij een aantal mensen hoor. Men ervaart te weinig dialoog. Nochtans, u hebt in al, u hebt in kleine groep toelichting gaan geven. Misschien moet dat eens herhaald worden.

En ik weet het niet, maar men ervaart dat niet zo dat men veel inspraak heeft. Een ander punt is dat er nogal wat voorbeelden gegeven worden, al dan niet overdreven, over ongepast taalgebruik. Goh, de voorbeelden, ik weet eigenlijk zelf niet goed wat ik daarvan moet denken en ik was eigenlijk oorspronkelijk van plan om dat niet op te nemen in mijn analyse, maar op de commissie hebt u toch ook een, ik zal zeggen een slippertje gemaakt, als u het had over de huiszoekingen en het krapuul. Ik denk dat dat toch echt een aandachtspunt is. Dat we dat moeten durven weren. Mevrouw de korpschef, u hebt een zeer bekwaam korps geërfd. Er is heel veel draagvlak voor uw visie. Dus allé, maar behandel de mensen allé, ik denk dat daaraan moet gewerkt worden. Want het is pompen of verzuipen. Ik vind de vraag van collega Ghesquière, goh, die is wel heel mooi hé “is er voldoende personeel in het weekend”. Dames en heren, dit is de lijst die bij politie circuleert. Dat is wat men allemaal nog nodig heeft. Collega's, we zijn op zoek naar kandidaten voor volgende openstaande reguliere diensten. Dat begint 5 mei, dat eindigt 23 juni. Dus dat is voortdurend ... Dus dat korps staat onder enorme druk. Daar kan de korpschef niet aan doen. Daar zijn we ook mee begonnen. En daar zit dan nog een heel blad bij van mensen, die men zoekt voor de evenementen. Het is maar, allé, wat ik eigenlijk wil zeggen, u en uw team, jullie werken onder zo'n moeilijke omstandigheden. Wij kunnen dat alleen maar zeer hard appreciëren. Dus probeer nu ook, iedereen is enthousiast over de weg die u wil inslaan, maar probeer alstublieft ook een beetje rekening te houden met de cultuur. Want ik heb in eer en geweten een samenvatting gemaakt van de signalen, die mij gegeven zijn en ik voel mij daar niet zo goed bij. Ik vind die niet mis te verstaan. Dus ik hoop dat we daar een stukje toch ja, een andere wind kunnen doen waaien in het korps.

VOORZITTER: Goed, dan geef ik het woord aan mevrouw Blommaert, raadslid Blommaert. Ah sorry, sorry. Mijnheer Wymeersch, u wou daarop reageren, excuseer.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, ik had mij niet aangediend als zijnde interpellant. Maar omdat nu blijkbaar collega Geerts haar interpellatie als bijgevoegd punt hier in de debatten inschuift en ik van plan was om daar ook op te reageren – en ik zal u direct zeggen waarom – voel ik mij genoodzaakt om daar die reactie ook nu op te geven. Ik ben een 3- à 4-tal weken geleden ingelicht over de plannen vanuit de sp.a-fractie om in deze materie een tussenkomst te doen. Met vriendelijk verzoek – ik speel open kaart – om als ik mensen kende ... Wablieft?

GEERTS: Niet door mij hé.

WYMEERSCH: Niet door u. Als ik mensen kende in het korps, dat het mij vrij stond om ook daar mijn licht op te steken. Heb ik dus gedaan. En ik moet zeggen, het verhaal ...

Ik ga niet tot in detail gaan, want in detail kunt ge van alles hé. Ge zit met x-aantal medewerkers in het korps en die hebben elk wel een verhaal. Zij het groot, zij het klein, maar het gaat mij over het geheel. En in het algemeen komt er naar voor bij de mensen, die ik heb gesproken en dat zijn er van het laagste echelon tot laat ons zeggen het hoger kader, één vaststelling. Dat er wel – en ik kijk naar de woorden die collega Geerts heeft gebracht – wij moeten rekening houden met de cultuur. Dat er inderdaad een cultuurverandering is in het korps met het aantreden van de nieuwe korpschef, maar ik zeg er onmiddellijk bij, dat de reacties die ik heb gekregen, dat het gros van het korps dit heeft toegejuicht en toejuicht. Blijkbaar moesten er een paar puntjes op de i gezet worden. En blijkbaar zijn er – of dat grote of kleine waren – maar zijn er hier en daar toch een paar heilige huisjes gesneuveld. Gaande van prioriteiten in weekendwerk tot minder weekendwerk, prioriteiten in overuren en minder. Ik ga er niet verder op in, maar dat zijn de signalen die wij krijgen. Zijn er mensen ongelukkig? Tuurlijk zijn er mensen ongelukkig. Als er nieuwe lijnen worden uitgezet, zijn er gelukkigen en ongelukkigen. Maar ik heb de indruk van de mensen die ik gesproken heb, nog geen 10 % van het korps – ik zou anders mijn bezigheid nogal hebben – die zijn vol vertrouwen en zeggen het is een cultuurschok geweest en nog. Eén feitje, van het verzetten van planten of andere planten die moesten, dat is ook een feitje dat ik heb gekregen. Betrokkene kon daarmee lachen, ik ook. Ze moest er zelfs bijgezet hebben “staat die plant hier om u achter weg te steken” of iets in die zin. Maar god, ik wil maar zeggen, vanuit het korps is er vastgesteld dat er een cultuurverandering is, dat men dit accepteert, dat het gros van het korps daarin meegaat en vond en vindt en zal blijven vinden vooralsnog dat dit nodig was. Meer woorden ga ik daar niet over vuil maken. Afwijkingen zullen er altijd zijn. Ongelukkigen zullen er altijd zijn. Als binnen afzienbare tijd en voor mij hoeft dat zeer afzienbaar te zijn of onafzienbaar te zijn, dat de korpschef ons zal verlaten – binnen 15 à 25 jaar, weet ik veel – zal daar ook een cultuurschok zijn als daar iemand anders komt. Iedereen zet zijn stempel. Maar ik denk dat ik de bode ben van het gros van het korps voor te zeggen van zoals het nu gaat, met nog een paar kleine aanpassingen en een paar groeipijnen, is het korps tevreden met de manier waarop het korps en de korpschef haar werk doet.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Dan geef ik nu het woord aan mevrouw Blommaert.

BLOMMAERT: Ik had mijn eerste tussenkomst vocaal lichtjes anders voorgesteld, want ik zit met een hese stem vandaag. Kermis is dan ook een geseling waard of het bal van de burgemeester was een geseling waard. Maar bij deze, ik ga proberen mij zo goed mogelijk uit te drukken.

Dus ik richt mij tot mevrouw de korpschef, maar ook tot het college, schepen Heyrman en schepen Henne. Dus ik heb eigenlijk wel een tweeledige vraag. Ik heb met heel veel interesse het jaarverslag gelezen van de politie. Nu, in ons beleidsprogramma hebben wij eigenlijk extra aandacht besteed aan de problematiek van intrafamiliaal geweld. Vanuit mijn professionele ervaring als psychotherapeut kom ik dagelijks in contact met verhalen over geweld binnen een gezinsdynamiek. Dat kan gaan van verbaal tot psychisch fysiek geweld. In het bijzonder ook seksueel geweld. En deze dader/slachtoffer-collusie zoals we dat noemen in ons jargon, dat ontstaat tussen partners maar ook tussen generaties door. Ouder/kind of van kind naar ouder. Ook het huidige nationaal actieplan ter bestrijding van alle vormen van gendergerelateerd geweld erkent dit als een maatschappelijk omvangrijk probleem. Nu, men pleit ervoor om bij de bestrijding van alle vormen van geweld om multisectorieel tewerk te gaan. Want het is zo, dat verschillende professionelen, die komen immers op verschillende domeinen in contact met zowel de slachtoffers als de dader, maar ook met de familieleden. En ik merk dat ook vanuit mijn ervaring, geen enkele professional kan vaak in zo'n complexe situatie afzonderlijk een afdoende oplossing aanbieden. Vandaar dat het lokaal bestuur een uitgelezen partner kan zijn om de verbinding te maken met verscheidene actoren. Nu, we hebben in Antwerpen is er als eerste een pilootproject uitgerold, een Family Justice Center. Dat is het veilig huis Antwerpen, dat is daar een voorloper van. Dat is eigenlijk het eerste multidisciplinair initiatief rond partnergeweld, waarin eigenlijk de cliënt centraal staat en waarbij dat er een organisatie gebeurt tussen drie partners. De eerste partner is daarbij politie en justitie. Tweede partner is de hulpverlenings- en de zorgsector. En als derde partner de lokale besturen. En die gaan dan eigenlijk vanuit elk hun werkzaamheden gaan die via een ketenmodel, gaan die dus een gezamenlijk plan van aanpak uitstellen, een gezamenlijke risicotaxatie doen, casus overleg en casus coördinatie. Dus er wordt op een heel holistische manier naar deze problematiek gekeken. En er wordt niet enkel aandacht besteed aan de geweldsfeiten, maar ook aan de achterliggende problematieken zoals middelenmisbruik, precaire verblijfssituatie, stress, slechte woonomstandigheden. En daarnaast wordt er ook gekeken naar wat kunnen wij hier doen om die gezinnen terug wat meer draagkracht te geven in plaats van enkel te focussen op het geweld. Nu, graag had ik een overzicht gekregen van deze complexe problematiek in cijfers. En als dat zou kunnen specifiek ook in verschillende domeinen. Dus mijn collega Lore Baeten heeft al het aangegeven, dat ze graag de cijfers had gewild over seksueel geweld. En binnen dus geweld staat seksueel geweld ook opgenomen. Dus hoe vaak werd de politie de voorbije 5 jaar ter plaatse geroepen voor familiaal geweld, voor partnergeweld, voor kindermishandeling of intergenerationeel geweld en dan voor seksueel geweld?

En graag had ik deze cijfers opgesplitst per jaar en dan ook nog eens per deelgemeente als dat zou kunnen of per wijken in de mate van het mogelijke. Ik heb nog een bijkomende vraag. Het is nu zo, dat ik van veel politiemensen hoor als zij zo'n interventie doen, bv. bij een koppel, een ruzie in het koppel, nu die gaan daar ten eerste als zeer bemiddelend optreden. En ik denk dat dat vaak ook zeker lukt bij vele gevallen. Nu, wat hoor ik? Dat dan zodat er zo bemiddeld wordt opgetreden, dat er niet altijd een proces-verbaal uit volgt en dat daardoor we eigenlijk vanuit de cijfers niet alle daadwerkelijke feiten kunnen halen. Ze noemen dat, ik weet niet, dat is een bedenking dat ik mij maak. Dat is enerzijds een bedenking. En een tweede bedenking, als er dan toch een proces-verbaal wordt opgemaakt binnen een gezin bij een vermoeden van familiaal geweld, is het zo dat er soms gezinsleden vanuit schaamte ook eigenlijk niet de hulpvraag durven stellen of ze leggen niet bezwarend informatie genoeg op tafel. Dat men dan ook via het openbaar ministerie het dossier als te licht gaat bevinden om een interventie af te dwingen. En zo gebeurt het, dat ondanks ernstig gezinsgeweld we soms te weinig oplossingen kunnen aanreiken, wat dan vervolgens kan uitlopen in gezinsdrama's. Dus dat is niet in het kort, maar ik heb het zo kort mogelijk proberen maken, mijn vraag naar u, mevrouw de korpschef. Dan heb ik nog enkele vragen ook naar schepen Heyrman en schepen Marijke. Dus we hebben dat opgenomen in ons beleidsprogramma. Nu, ... Is dat goed dat ik die vraag nog stel?

VOORZITTER: Ja, ja.

BLOMMAERT: Oké. In hoeverre zouden jullie dus zo'n Family Justice Center als een duurzame en structurele oplossing kunnen, in hoeverre zou dat een duurzame en structurele oplossing kunnen betekenen in het stoppen van geweld binnen gezinnen in onze stad? Kunnen wij hier dat wat beter onder de aandacht brengen in bv. een commissie en daar wat dieper op ingaan? Ik heb ook begrepen van schepen Heyrman, dat er al een project is naar partnergeweld binnen het CAW. En graag had ik daar ook een evaluatie van en ja, bepaalde cijfers van hoe dat wij dat dan doen als stad. Dank u wel voor uw aandacht.

VOORZITTER: Dat was de maidenspeech denk ik van raadslid Blommaert, dus ...

A P P L A U S

VOORZITTER: In reactie daarop geef ik nog het woord aan mevrouw Geerts en mevrouw Baeten.

GEERTS: ... dat ik volledig kan aansluiten bij die bekommernis. En ik denk dat inderdaad, we hebben het project aanklampende hulpverlening met het CAW, dat misschien inderdaad wel eens interessant is om ook die mevrouw eens in de commissie te hebben, die het doet. En ook de cijfers, want dat ging in dalende lijn. De laatste cijfers vorig jaar, dan was daar een daling. Dus dat we eens kunnen kijken en ook, ik dacht dat het destijds toch de instructie was, dat men altijd pv moet opmaken. Hoe klein ook de klacht is. Dat men eigenlijk ... Dus ik denk dat dat heel goed is om eens ... Is dat nog altijd mevrouw ... (?) die dat doet? Dezelfde of? Allé ja, ik denk dat dat heel interessant is, dat we dat eens zien.

VOORZITTER: Ja, ik geef eerst het woord aan mevrouw Baeten.

BAETEN: Ja, ik wil mij ook volledig aansluiten bij mevrouw Blommaert. Vorige keer had ik de vraag aan de korpschef gesteld en ik heb toen ook de cijfers gekregen. En ik was daar zeer tevreden over. Maar ik zat wel op mijn honger en ik besepte het op het moment zelf niet, omdat ik naar de schepen en naar de burgemeester de vraag had gesteld in welke mate dat zo'n centrum – en ik denk dat dat aanvullend kan zijn – mogelijk is. Of jullie dat zouden kunnen bekijken aan de hand van de cijfers of we bij de federale overheid is het denk, of we daarvoor in aanmerking komen en wat de initiatieven zijn. Dat was specifiek over seksueel misbruik dan. Ik heb daar geen, allé, toen eigenlijk geen antwoord op gekregen. Maar het is daarmee dat ik nu, omdat we er nu over bezig zijn, dat ik dat opnieuw wil vragen. Maar dat mag in uitbreiding met de vraag van mevrouw Blommaert.

VOORZITTER: Oké, dank u, mevrouw Baeten voor de vraag. En dan geef ik nu het woord aan de heer Noppe om te reageren op het jaarverslag.

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. En mevrouw de korpschef, mijnheer de burgemeester, ook namens de Open Vld-fractie zouden wij jullie van harte willen feliciteren met het duidelijk overzichtelijk jaarverslag en ook de behaalde resultaten. Onze bedanking aan heel het korps. En ik heb jammer genoeg bv. ook zelf vorige week mogen ervaren, dat het soms nodig is om op hen te kunnen rekenen. En ik heb toch wel kunnen merken, dat zij hun job zeer goed, zeer adequaat doen. Dus ook dank daarvoor. Het enige wat we wel hebben vastgesteld en ik merk dat dat ook in het jaarverslag staat, is dat er een proefproject lopende was rond het gaan digitaliseren van de werking. Bv. als zij zelf op de baan zijn en een pv moeten opstellen, nu moeten zij eerst nog alles op papier uitschrijven om nadien dan te gaan uittikken in een officieel verslag. En ik denk dat dat de frustratie van de collega's zelf ook zal zijn, dat ze daardoor heel wat tijd verliezen. En ik denk dat het inderdaad iets is, dat we moeten aan gaan werken.

En ik hoop dat daar snel een oplossing kan komen, zodat de politie nog meer de baan kan opgaan, wat ook uw doelstelling was, had ik begrepen. Meer blauw op straat en daar staan wij absoluut zeker en vast achter.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Noppe. Dan geef ik het woord aan de korpschef om te antwoorden op de verschillende ... Ja, mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Voorzitter, eigenlijk een beetje bij ordemotie. Ik vind de interpellatie van mevrouw Geerts politiek zwaarwichtig. Ik spreek mij er niet over uit als het terecht of ten onrechte is. Daar zullen we straks het antwoord op horen. Maar ik vind gezien de aard van de vraag, dat eigenlijk de burgemeester er als eerste moet op antwoorden, eventueel de korpschef verdedigen, eventueel op bepaalde punten wijzen, eventueel nuanceren. Maar dit is een zwaarwichtige interpellatie en ik vind dat de eerst politieke verantwoordelijke moet antwoorden en dan pas de korpschef.

VOORZITTER: Ja, mevrouw Geerts?

GEERTS: Heel kort. Jos zegt de korpschef verdedigen. Ik heb in het begin ook gezegd, wij hebben met veel enthousiasme de aanstelling van de korpschef verdedigd en wij blijven dat ook tot nader order doen. Het was hier geen aanval op wat dan ook. Ik heb alleen geprobeerd een samenvatting te maken van dingen, die mij ter ore zijn gekomen en die ik ook onder zeer vragende vorm hier gebracht heb en waar ik zeker van ben, dat een aantal zaken straks zullen weerlegd worden. Dus het was zeker geen aanval op de korpschef.

DE MEYER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt), maar zwaarwichtig is het zeker. Dus ik vind dat de eerste politiek verantwoordelijke, zijnde de burgemeester, moet reageren.

VOORZITTER: Ik wou alleen nog één ding zeggen. Gewoon omdat er bij de interpellatie van mevrouw Geerts dingen waren, die toch op het randje van anonimiteit waren. Dus ik wou gewoon ook zeggen, dat de antwoorden ook in de zin van of van de openbare zitting zouden beantwoord moeten worden. Dan geef ik het woord aan de burgemeester, ja.

BURGEMEESTER: Ja, ik was van plan eerst de korpschef en de twee betrokken schepenen in verband met de vraag van mevrouw Blommaert aan het woord te laten. En dan tot slot dat ikzelf zou ingaan op een aantal aspecten van de verschillende tussenkomsten in het algemeen en de tussenkomst van mevrouw Geerts in het bijzonder. Maar ik zal dat eerst doen, dat is mij eigenlijk om het even. Ik denk dat de meeste sprekers hier inderdaad verwoord hebben, dat de korpschef, euh, ons politiekorps en onze korpschef het voorbije jaar schitterend werk hebben geleverd en schitterende resultaten hebben bereikt. Ook de cijfers in het jaarverslag en de tendensen, die we daaruit kunnen afleiden, bewijzen dat. We hebben een aantal heel mooie resultaten kunnen boeken in 2018. Dat is de verdienste van het hele korps.

Is ook voor een stuk de tendens die wij volgen binnen Oost-Vlaanderen en binnen het hele land voor een aantal fenomenen. En ja, ere wie ere toekomt, de vorige korpschef, mijnheer De Paepe, die tot 30 juni 2018 het korps geleid heeft, heeft daar zeker en vast ook zijn verdienste in. Zeker als we kijken hoe de cijfers in vergelijking met 2, 3, 4 en meer jaar geleden zijn geëvolueerd. Dus ik wil dat in ieder geval benadrukken. Nu specifiek ook wat mevrouw Geerts zegt. Er is zo'n Vlaams spreekwoord dat zegt "nieuwe bazen, nieuwe wetten". En ja, de vorige korpschef, die hadden hun stijl, die hadden hun aanpak. Dus we hebben – de ouden ons ons – mijnheer Van Peer gekend. Daarna is dan mijnheer De Paepe gekomen. Voor de politiehervorming hadden we een andere korpschef. De naam bestond nog niet, maar hoofdcommissaris. En ik heb die mensen allemaal gekend. Dat waren vier totaal verschillende karakters, vier totaal verschillende types. En die ook in hun omgang met de burgemeester, met de schepenen, met de raadsleden een totaal andere aanpak hadden. Dus ik zeg het, de anciens onder ons zullen dat kunnen getuigen en illustreren. Nu, mevrouw Geerts, wanneer u werd aangesproken door 7 mensen, ja, ik denk ikzelf en de collega's van het college, maar ook de raadsleden zelf, ja, wij worden regelmatig aangesproken door medewerkers van stad, politie, brandweer, ziekenhuis, noem maar op. Dus die, ja, om één of andere reden, terecht of ten onrechte, in meerdere of mindere mate ja, zich ongelukkig voelen, zich miskend voelen. Ja, wanneer van hen iets anders gevraagd werd van wat ze al jaren gewoon zijn, daar niet mee akkoord gaan. Wanneer dat zich versterkt, ja, dan is het meestal zo dat wij dat in het syndicaal overleg ook wel bij monde van de vertegenwoordigers van de vakbonden voorgeschoteld krijgen. Dat wil ik meegeven. Nu, mevrouw Geerts, de mensen die u hebben aangesproken de voorbije weken, ik moet zeggen sedert 1 juli vorig jaar, toen onze korpschef is aangetreden, ben ik ook wel een paar keer aangesproken door een aantal mensen van de politie. Maar ik kan die letterlijk op mijn één hand tellen. Ik word ook aangesproken en de collega's uit het college ook door andere medewerkers. Wanneer men gaat kijken naar een groep van ongeveer 200 mensen is het al, ja, zou het al verwonderlijk zijn dat daar geen mensen zijn, die af en toe eens met een schepen of met de burgemeester of met een raadslid gaan spreken. Wanneer er in de stedelijke organisatie nieuwe afdelingshoofden komen of nieuwe diensthoofden komen, ja, dan is daar dikwijls ook wel wat commotie, zacht uitgedrukt. Onzekerheid, zeker en vast. Wanneer er reorganisaties of bijstellingen zijn. We hebben dat de vorige bestuursperiode ondervonden. Is dat zeker een fenomeen. En dat mag ook niet te lang duren. En je kan ook niet meteen een antwoord geven op alle vragen, omdat dikwijls in een bepaald proces de einduitkomst nog niet duidelijk is.

Maar om dan te spreken, mevrouw Geerts en ik citeer dan uw woorden uit uw tussenkomst en ook uit de schriftelijke toelichting, die ge hebt gegeven bij de toevoeging van dit punt over “er is heel wat ongenoegen aan de basis, er is angst” en er is in uw geschreven toelichting “er is een malaise bij de politie”. Dit vind ik eigenlijk een schromelijke en niet-correcte overdrijving. Dit vind ik een veralgemening, die absoluut niet correct is. En ik wil dat ook ten gronde tegenspreken. Ik zeg het, ik was ook verwonderd toen ik uw toegevoegd punt aan de agenda zag verschijnen, te meer omdat ikzelf - en ik ben denk ik toch zeer bereikbaar, te bereikbaar volgens sommigen – noch door individuele mensen, noch door de vakbonden binnen of buiten de syndicale overlegvergadering daarover aangesproken. Ik wil alleen maar zeggen en concludeer meteen ook, dat ik onverkort en voor 100 % het vertrouwen in onze korpschef en haar aanpak wil bevestigen. En ja, dat er een aantal reorganisaties moesten gebeuren. Toen wij hier de selectie hadden voor de functie van korpschef, waren alle kandidaten het erover eens dat er een aantal reorganisaties moesten gebeuren. Ik wil dat toch ook maar aangeven in de sterkte-/zwakteanalyse die zij moesten maken. Dat was één van hun opdrachten. Hebben zij dat allemaal aangegeven. En dan wisten wij – ik denk dat mijnheer Wymeersch dat met zijn woorden heeft verwoord – dat er een aantal mensen, ja, daar niet gelukkig mee zouden zijn geweest. Goed, ik kan daar begrip voor opbrengen, maar dat wil niet zeggen dat je daarin moet meegaan. En om het dan, allé, door te trekken en om te zeggen van er is angst in het korps, er is heel wat ongenoegen bij de basis en er is een malaise bij de politie, ik vind dit eigenlijk, mevrouw Geerts, compleet ten onrechte. Ons korps en onze korpschef in een zeer slecht daglicht stellen. En dat is het minste wat onze korpschef en onze politie verdienen.

VOORZITTER: Dan geef ik het woord aan de korpschef zelf.

KORPSCHEF: Mag ik eerst daar nog op reageren?

VOORZITTER: Ja, doe maar.

KORPSCHEF: Ik wil eventjes gewoon zeggen, mevrouw Geerts, van het korps was het jaar vooraleer ik aankwam – want een jaar voordien had de korpschef gezegd dat hij ging vertrekken, die is ook niet over één nacht ijs gegaan – was eigenlijk een dobberend schip. Een zeer stevig schip, maar een dobberend. Waar wel nog werken aan werden gedaan, maar geen grote onderhoudswerken niet meer. Ik ben hier gekomen, de koers was niet meer duidelijk en ik heb de koers terug duidelijk gemaakt. En ik ben tevreden dat iedereen dat ook ondersteunt. Die missie, die visie, die waarden. Maar wat bleek ook? In die periode van dat dobberend, in die dobberende periode zijn daar mensen – en ik wist dat zeer snel als ik er was, van dan die anderen waarschijnlijk – die mij kwamen vertellen van kijk, die daar toch een beetje misbruik hadden van gemaakt en die ...

En ik zie ... (overschakelen naar bandopname 3) ... ik zag dat in de cijfers. Politiewerk is 7 dagen op 7. Vrijdag, ik had bijna geen volk hé of veel minder volk. Dat was zo de moment om recup te pakken. Ik zag ook mensen, die inderdaad, ja, wanneer verdienen ze het meest, is in het weekend. Maar ja, er zijn nog 5 andere dagen hé en 's nachts. En dan moet je eventjes de puntjes op de i zetten. Daar is daar ook en ik vermoed dat dat een stukje is dat van de wijk, dat is een deel, die zijn mij zeer dankbaar, want ik heb zeker een stuk of 20 à 25 mensen, die mij én via Messenger of via een berichtje of in de gang al gezegd hebben "bedankt, korpschef, één dat ge zo meelevend zijt en dat ge al eens vraagt hoe het gaat en dat ge naar ons luistert". Dus ik vind dat zeer raar. Natuurlijk, ik kan niet voor iedereen goed doen, maar ik doe mijn uiterste best. Want als er zaken waren en dat is gewoon nu een andere manier van werken hé, wat er wordt gegeven, voordien, die evenementen waren er vorig jaar ook hé. Nu hebben we meer volk op het operationele niveau als vorig jaar vooraleer dat ik er kwam. En toen werden daar namen opgeplakt. En nu gaan wij gaan vragen van kijk, weet ge, als wij kandidaten hebben voor bepaalde evenementen, ja, weet ge, dan is het voor iedereen goed. En dan is het plezieranter voor iedereen. En dan enkel nog die plaatsen, die overschieten, waar we niemand voor hebben, ja, daar moeten wij dan iemand op plaatsen. Dus, allé, dat daar op bepaalde shiften, ja, wij moeten toch toezicht doen aan de scholen. Dat wordt van mij gevraagd. Dat ze graag eens hun wijkinspecteur daar zien. Awel, er waren er die altijd daar stonden en er waren er die dat niet graag deden en zich nooit op die shiften zaten. Dus inderdaad, er waren er die heel hard werkten als wijkinspecteur en ge had er die een heel mooi leven hadden. Natuurlijk, ik kan begrijpen dat een paar van die dat een mooi leven hadden, waar ik geen namen op kan, ik kan die wel terugvinden, maar waar ik geen namen op kan plaatsen, dat die natuurlijk niet zo tevreden zijn én dat ze harder moeten werken én dat ze nog eens wat inconvenïenten kwijt zijn, enz... Maar dat is echt een heel klein percentage. Nu, we zijn begonnen waar de burgemeester over sprak, ben ik zeer duidelijk geweest in mijn selectie, in mijn sterkte- en mijn zwakteanalyse. Ik zeg, dat is een, voor een aantal zaken recht te trekken, dat duurt 2 jaar. Waarom? Ge wist 3 jaar geleden dat er dit jaar 4 officieren op pensioen gingen hé. Je had daar veel langer op voorhand al op moeten reageren. Nu zijn er geen op dit ogenblik, dus ja, die plaatsen komen open, er komt niemand naartoe, maar dat is normaal, er zijn er geen. Ge moet weten wanneer dat ge proactief moet beginnen inspelen. Hetzelfde met die aspirantenmobiliteit. Die aspirantenmobiliteit, hou rekening met uw budget, hou rekening met welke plaatsen dat ge maar moogt openzetten en ten vroegste anderhalf jaar later hebt gij uw studenten. Dus om dat tekort, want ik heb dat ook aangeduid in mijn antwoord, de vlucht of dat we zo, we hebben heel lang de uitstroom en de instroom kunnen op peil houden.

Tot op een moment, begin 2018, dat dat niet meer kon. En ik probeer dat, ik doe dat mondjesmaat. We zijn ietske gestegen. Maar ja, dat duurt een 2-tal jaar. Als er nu nog voldoende instroom is van Brussel zouden we als we het volledig geluk hebben tegen volgende zomer zeker voor interventie volzet kunnen zijn. Dus dat duurt een 2 jaar. Natuurlijk, als ge in een veranderingsproces zit, dat is een bepaald, dat zijn bepaalde stappen. Dat is gelijk dat ge een kind hebt, dat bepaalde stappen doorloopt, dat moet door die pubertijd. In een veranderingsproces moet ge door een moeilijker periode met bepaalde conflicten. En dan mag je je niet focussen op die conflicten. Dan moet ge u focussen op diegenen die ervoor gaan, voor die trekkers en voor de eerste die mee willen hun schouders daar onderzetten. Als ge vier kinderen hebt en ge hebt er één die altijd slecht gedrag vertoont, dan de grootste fout is van u op dat slecht gedrag te focussen. Want ge hebt er nog 3 die het wel goed doen. Dus nu is het, we zijn in een veranderingsproces. Ik vergelijk het met een renovatie. Hebt ge al iemand in een renovatie geweten, die niet klaagt? Ze moeten niet te veel klagen, maar een renovatie geeft stof, dat is ambetant, maar ge weet dat het verdomd daarachter beter zal zijn. En ik garandeer u, het zal beter zijn. En waarom kan ik u dat garanderen? En ik hou met die cultuur, want ik luister naar mijn leidinggevenden hé, maar één, ik ken dat spel van een veranderingsmarge. Dat is de 4e keer dat ik dat doe, dus ik heb dat onder de knie. Dat is mijn expertise. En ten tweede is, van naar medewerkerstevredenheidsmeting in mijn vorige zone hadden wij, want dat kunt ge goed vergelijken met de andere zones, hadden we een zeer hoge werkdruk en die is hier trouwens ook, we hebben een zeer hoge werkdruk, maar de sfeer en de medewerkerstevredenheid was hoog. Maar ook daar, stel dat die voldoende hoog is, dus na de grootste periode en dat is voorzien begin volgend jaar gaan we een medewerkerstevredenheidsmeting doen als nulmeting ... nu ben ik eventjes mijn draad kwijt ... ja, daar ook zult ge zien, dat daar een percentage is van mensen, die niet gelukkig zijn hé. Maar ik zeg, ik hoop, allé, van kijk, als er individuele zaken zijn, u zegt ik wil openheid en transparantie, deze mensen kunnen dat ook open en transparant binnen het korps ... Allé, we moeten ze dat leren. Niet van via via dat te gaan vertellen. Als ze iets te zeggen hebben, moeten ze dat kunnen vertellen. Durven ze het niet zeggen, weet ge, er zijn verschillende leidinggevenden, er zijn ook syndicaten waar ze terecht kunnen. Ik heb zeer goeie contacten met de syndicaten en ik promoot dat ook, openheid en transparantie. Als u vragen heeft, u mag mij altijd bellen hé. Er zijn al verschillende raadsleden, die mij gecontacteerd hebben. En ik probeer de mensen zo goed mogelijk een antwoord te bezorgen. En als er echt een malaise is, want dat doet mij ook een beetje zeer, maar als er echt een malaise is, dan mag u dat gerust hier brengen.

Maar als u 3 keer in een relatie zegt dat het niet goed gaat, dan is de kans waarschijnlijk zeer groot, dat het op termijn ook niet goed gaat gaan hé. Dus ik wil zeggen neen. Is er stof in onze renovatie? Ja. Maar we gaan een fantastisch korps hebben. Nog een andere ... Mijnheer Ghesquière, ik ga dat meepakken naar de volgende commissie inzake de interventies. Want we hebben dat tot in detail en ik ga proberen om in mei of in juni van dat gedetailleerd uit te leggen, want dat is inderdaad wel eens interessant om te zien. En dan in verband met het intrafamiliaal geweld. Het intrafamiliaal geweld, dat wordt vastgelegd of dat dat een prioriteit is in het zonaal veiligheidsplan. En de eerste onderhandeling van het nieuwe zonaal veiligheidsplan en daarmee dat dat in dit jaarverslag niet stond, het huidige zonaal veiligheidsplan loopt van 2014 tot 2019. Dus ook volgend jaar gaat ge dat er nog niet in zien, maar als ge dat er graag in wil hebben, wil ik daar wel een paar korte ... Het past dan moeilijker in mijn structuur, maar dan wil ik dat er gerust inzetten. Maar dat kan daar op de tafel komen of dat een prioriteit of een aandachtspunt moet worden in het zonaal veiligheidsplan. Weet wel en dan herhaal ik misschien een stukje, globaal gezien zou ik 2016 134 feiten, 2017 – maar dat gaat echt over huiselijk geweld hé – 2017 188 en 2018 166. Maar dan hebt ge nog niet de meldingen, die er bijstaan. Vergeet niet, ge moet natuurlijk uw elementen hebben om een proces-verbaal te kunnen maken. Ge kunt niet zomaar een proces-verbaal maken. Er moeten elementen zijn, die naar een strafrechtartikel terugkomt. Weet wel, één, ik ben daar ook zeer gevoelig aan, maar weet, dat wij een maatschappelijke cel hebben van 7 personen, die zeer sterk zijn en er gaat geen één ... We hebben ook richtlijnen wanneer wij een proces-verbaal moeten opstellen. En vanaf als er kinderen bij zijn, wat ook in 95 % van de gevallen is, wordt dat altijd opgevolgd. Dan is dan een problematische opvoedingssituatie of een verontrustende opvoedingssituatie. Maar ook stel ik voor, dat we dat in een commissie en dat u dan eens komt en ik zal alles verzamelen om u dat te kunnen presenteren. Goed?

VOORZITTER: Oké. Dan geef ik het woord nog aan schepen Heyrman of Henne of allebei.

HEYRMAN: Ja, momenteel hebben we denk ik minstens voor de 3e keer 3 jaar een overeenkomst met CAW rond partnergeweld. Wij geven 14.000 euro. En ik denk dat ik dat 2 à 3 keer op mijn commissie die mensen laten komen heb toen om eens uit te leggen. Dus dat moeten we zeker blijven voortdoen. Dus daar engageer ik mij zeker voor. Als ik zo die Family Justice Centra bekeek, dan zijn die altijd ook wel een beetje gesubsidieerd vanuit de hogere overheid. En dan soms ook wel lokale middelen. Dus ik denk dat we misschien eens moeten samenzitten met de politie, sociale cel, misschien met het CAW om te kijken van kan het op het grondgebied, kan het ook gesubsidieerd worden en dat we ons daartoe engageren.

Misschien moeten we dan op mijn commissie de cijfers van de korpschef, ook de commissie van Lieven en dan het CAW die specifieke persoon nog eens uitnodigen. We zullen kijken hoe we dat best doen.

VOORZITTER: Oké, dank u, schepen Heyrman. En ik geef nog even het woord aan mevrouw Geerts.

GEERTS: Ik wil zeker de korpschef bedanken voor haar open antwoord. Ik hoop dat ze vooral ook goed naar mijn inleiding geluisterd heeft, naar de context. Er waren een aantal specifieke vragen in mijn betoog, maar ik zie uw ogen altijd maar kleiner worden, dus ik stel voor dat we wat die specifieke vragen rond dat personeel en kabinet, dat we dat meenemen naar een commissie, volgende commissie of nadien. En ja, bij de burgemeester hoorde ik toch wel een beetje ergernis. Ik denk dat het ook mijn taak is als ik aangesproken word door een aantal mensen, van dat ook hier te brengen en te duiden. En dat geeft de korpschef ook de mogelijkheid om een aantal dingen te verduidelijken. Het zou erger zijn, dat wij er als fractie mee blijven lopen en dat we overtuigd zijn. Dus ik stel voor, dat we op de heel specifieke vragen, die er waren, dat we daar toch nog even op de commissie op terugkomen.

VOORZITTER: Mijnheer Ghesquière?

Ghesquière: Heel kort. Burgemeester, toch ook een kleine opmerking over uw betoog. Als ge op een bepaald moment zegt dat “een burgemeester kan nooit te bereikbaar zijn”, dat vond u zelf als idee. En u zei toen “er zijn mensen die vinden van niet”. Wie dat dus beweert van niet, dat is volgens mij geen democraat. Dus wees gerust. Een burgemeester kan nooit té bereikbaar zijn. Dat is één. En dan wat betreft uw beeld, korpschef, van een dobberend schip. Ik denk dat u daar inderdaad wel pal op zat. Gelukkig is het korps van Sint-Niklaas geen cruiseschip, maar eerder een marineboot zal ik maar zeggen, met een degelijke leiding. En ik had wel op een bepaald moment de indruk, dat is wat ik dan links en rechts opving, dat dat een schip was met 7 dekken, waar op elk dek een verschillende dekofficier zal ik die dan maar noemen de leiding nam, waardoor dat zeg maar de leiding van de kapitein in de stuurgroep maar bijzaak niet meer werd. Eerlijk gezegd, dat beeld vind ik wel heel correct. En ik vind wel uw antwoord zeer correct en ik kijk ook uit naar de volgende commissies, waar we verduidelijking krijgen over een aantal cijfers.

VOORZITTER: Goed, dank u, mijnheer Ghesquière. Ik geef het woord nog even aan mevrouw Blommaert.

Blommaert: Ja, mevrouw de korpschef, ik wil u bedanken om tegemoet te komen en dit toch als een prioriteit in het zonaal veiligheidsplan te willen opnemen. Dat heb ik toch ...

KORPSCHEF: Ik ga proberen.

BLOMMAERT: Ik ga proberen, ja. Ik had nog een vraag, want ik ben er natuurlijk van overtuigd hé, dat jullie als politiemensen echt wel jullie werk doen. Dat stel ik helemaal niet in vraag. En al die zaken opvolgen. Voor mij gaat het vooral hoe wij dat structureel op lange termijn kunnen aanpakken, die problematiek van intrafamiliaal geweld. Want het is vaak zo, dat geweld heel hard gekenmerkt wordt door een vicieuze cirkel. Dat is eigen aan partnergeweld en huiselijk geweld. En het is zeer moeilijk om uit die vicieuze cirkel te geraken. En ik ben ervan overtuigd – en hier wil ik zeker de hand reiken naar u toe – dat wij daarin misschien beter kunnen samenwerken en zien van hoe we dat probleem duurzaam kunnen aanpakken. En dat heb ik ook nog feedback naar schepen Heyrman. Nu, het CAW, het is zo, dat – en dat heb ik hier begrepen ook van mijn collega's – en ik merk ook, want ik werk samen ook met het CAW en wij worden daar vaak geconfronteerd met enorme wachttijden. Dus die krijgen zowel vanuit de huisartsen krijgen die oproepen van partnergeweld alsook van de politie. En blijkbaar staat de wachtlijst nu gemiddeld op een 8-tal maanden.

HEYRMAN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt) ... rond partnergeweld is er echt, binnen de zoveel dagen is er een eerste gesprek. Dus er is echt een soort van timing, die toen de laatste keer altijd gehaald werd. Dus dat is een specifieke ...

BLOMMAERT: Ja, maar ik denk dat er geen wachttijd zit in het reageren op, maar ik heb het eigenlijk over echt het aanpakken van de inhoud.

HEYRMAN: Maar buiten dat dat, allé, omdat dat niet in het gewone circuit zit, is er echt zo'n aanpak van melding door de politie, dan al een gesprek. Dus dat zit veel korter. Maar mochten er onderliggende psychiatrische problematieken zijn of zo, dan denk ik het wel. Maar de aanpak zelf zit echt heel kort in de tijd.

BLOMMAERT: Ik zou het fijn vinden, moesten we zeker die mensen eens in een commissie kunnen uitnodigen, mevrouw Heyrman, om te zien hoe dat dan in de werkelijkheid verloopt.

VOORZITTER: Oké, dan geef ik tot slot nog even het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, mevrouw Geerts, uw reactie, u hebt terecht en heel goed gezien en gehoord dat ik geërgerd was door wat u naar voor hebt gebracht. En vooral de conclusie, die u al bij de indiening van uw punt had zelf gemaakt. Ik ontzeg niemand het recht, integendeel. Ik moedig u aan als u klanken opvangt met personeelsleden of bij burgers of bij wie dan ook, om daar met de betrokkenen, weze bij diensten, bij leidinggevenden, bij leden van het college, om die aan te kaarten. Maar denk eens goed na. Spreekt ge mensen rechtstreeks aan, stelt ge schriftelijke vragen, brengt ge dat ter sprake in een commissie of agendeert ge het meteen op de gemeenteraad. Maar om dan ineens te zeggen van ja, er is een malaise, allé, dat vind ik er echt ver over. Ik kan mij niet van die indruk ontdoen.

VOORZITTER: Goed. Dan gaan we naar het volgende punt, punt 15, politieaangelegenheden, principeaanvraag tot ingebruikname van mobiele ... Mijnheer Noppe? Ah ja. Politieaangelegenheden, principeaanvraag tot ingebruikname van mobiele camera's (bodycams), goedkeuring. Vraagt iemand het woord? Mijnheer Noppe?

BURGEMEESTER: Ja, mevrouw de voorzitter, collega's, dat is door de korpschef en door mezelf ook toegelicht in de commissie. Het is dus een begin van een traject, waar wij eigenlijk nu dus een principebeslissing door deze raad zouden willen nemen. Ik wil nog eens benadrukken, ja, er zijn nieuwe mogelijkheden, technische mogelijkheden om bepaalde vaststellingen te doen, om bepaalde feiten te registreren. We willen dat zeker niet altijd en overall doen, maar heel doelgericht en wanneer de omstandigheden daartoe nopen als het ware. Dit is uiteraard nog geen eindbeslissing, maar een traject dat wij willen opstarten. En ik hoop dus dat deze raad daar goedkeuring aan zal geven.

VOORZITTER: Zijn er behalve mijnheer Noppe nog raadsleden, die willen tussenkomen? Mijnheer Noppe, u heeft het woord.

NOPPE: Dank u wel, voorzitter. Ja, we hebben in de commissie inderdaad, burgemeester en korpschef, er al heel lang van gedachten over gewisseld en we hebben ook wel een aantal vragen kunnen stellen, waarvoor dank. Ik denk dat wij absoluut zeker voor nieuwe technologieën zijn en te onderzoeken op welke manier zij het korps kunnen ondersteunen in hun werk en ook hun werk te gaan vereenvoudigen of te ondersteunen echt. Alleen is dat ook een delicate oefening soms, omdat er ook een aantal rechten zijn zoals privacy. Hoe gaan we daarmee omgaan? Hoe gaan die beelden bewaard worden en dergelijke meer? Dus het is meer een bezorgdheid van ons. En in die zin zijn we zeker wel gerustgesteld door het antwoord dat u gegeven heeft op de commissie en het engagement dat u bent aangegaan om regelmatig terug te koppelen ook naar een commissie rond de modaliteiten, die zullen opgesteld worden. En ik vermoed ook een evaluatie eens dat ze in gebruik zijn.

VOORZITTER: Oké. Ook raadslid De Meyer vraagt nog even het woord.

DE MEYER: Ja, heel kort, voorzitter. We zijn in de commissie erover tussengekomen. En de essentie van onze tussenkomst was goed dat hier met een proefproject gewerkt wordt. In deze zaken moeten we behoedzaam zijn. En voor de eindbeslissing genomen wordt, zal er nog een evaluatie komen en teruggekoppeld naar de gemeenteraad.

VOORZITTER: Oké, dat klopt. Goed, dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? Dat zijn alle fracties, behalve de PVDA. Wie stemt tegen? PVDA. En dan niemand onthoudt zich. Punt 36 dan. Ah, punt 16. Ja, 36 en 37 houden verband met mekaar.

Dat gaat onder andere over wijziging algemeen politiereglement door toevoeging van art. 6 aan hoofdstuk IV, vestigings- en uitbatingsvergunning voor massagesalons, goedkeuring. En punt 37 is dan voor de shishabars. En het punt 16 gaat over de belastingen, die geheven worden op die shishabars en massagesalons. Vraagt iemand het woord? Kunnen we stemmen over de drie punten tegelijk? Wie is voor? Dat zijn alle fracties, behalve PVDA. Wie is tegen? Wie onthoudt zich? PVDA. En dan hebben we nog één interpellatie, waar de korpschef nog voor gebleven is en dat is die van raadslid Jef Maes, vragen omtrent het optreden van de milieupolitie inzake inbreuken op asbestveiligheid. Mijnheer Maes, u heeft het woord.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, korpschef, ik ga proberen het zo kort mogelijk te houden, want ik begrijp dat u hier niet in optimale omstandigheden zit. Nu, het is zo dat ik regelmatig, bijna elke week eigenlijk, een vraag krijg of een melding van iemand, die mij meldt dat er asbest wordt afgebroken op een onveilige manier. En ik stel die mensen altijd voor om contact op te nemen met de milieupolitie, omdat ik vind dat zij daarvoor moeten optreden. Maar op maandag, 15 april kreeg een lid van het actiecomité asbeststort dicht een melding van in een autogarage, dat er asbestplaten werden losgewrikt, kapot werden gebroken en naar beneden werden gegooid, terwijl het personeel aan het werk was. Terwijl er klanten in die garage, in die omgeving aanwezig bleven. Dus het betreft ja asbestplaten met een laag isolatieschuim erop. Waardoor dat eigenlijk op die manier te werken een groot risico van verspreiding van asbestvezels ontstond. En de milieupolitie wordt verwittigd en normaal gezien zou ik hier niet over tussenkomen op de gemeenteraad, mocht de afwikkeling van deze zaak niet op die manier zijn gebeurd, dat het eigenlijk ook ja, symptomatisch en bijna symbolisch staat voor heel wat andere zaken. En die vaak genoeg ook worden gesignaleerd en die eigenlijk wijzen op een bijna systematiek. En laat mij duidelijk zijn, het is niet mijn bedoeling om één politieagent te viseren en het is ook niet mijn bedoeling alleen rond het handhavingsbeleid tussen te komen, maar als wij in het beleidsplan stellen of als het stadsbestuur in het beleidsplan stelt, dat we willen evolueren naar een asbestveilige stad, dan lijkt zowel informatie, preventie, maar ook handhaving daar 3 componenten in, die moeten afgestemd worden op mekaar. En hoe verloopt het dan vaak? En vaak is het de eerste stap eigenlijk het ontkennen of minimaliseren van het probleem. En ik ga een voorbeeld geven van deze zaak. Dus dan krijgt de klokkenluider een bericht van de agent in kwestie “Ik ben ter plaatse geweest en ik heb niets vastgesteld. Het is wel zo, dat er een dikke isolatieschuimlaag onder de golfplaten zit, waardoor die moeilijk te verwijderen zijn, ook al omdat er geen elektrisch gereedschap mag gebruikt worden. Dus een beetje begrip voor de moeilijke werkomstandigheden van de werknemers aub”. Nu, dat vind ik wel erg verwonderlijk.

Dus ik kan mij niet inbeelden, dat wanneer er een snelheidsovertreding gebeurt, dat dan diegene die de snelheidsovertreding pleegt, zegt van ja, ik moest snel in het ziekenhuis zijn of zo, dat men daar dan zegt ja, maar ik heb alle begrip, doe maar verder. Dus dat lijkt mij toch wel zeer merkwaardig. Stap 2 en dat gebeurt ook af en toe, dat is dat de klokkenluider dan wordt geïntimideerd. Want na deze feiten, nadat de politieagent zo gereageerd heeft, wordt de politie, milieupolitie voorzien van een filmpje, waar de feiten eigenlijk worden toonbaar gemaakt. En dan reageert de milieupolitie van “U moet opletten met zomaar te filmen, zonder medeweten of toestemming van de betrokkenen, zeker op privéterrein. Als zij dit te weten komen, kunnen ze klacht neerleggen wegens schending van de privacy”. Dus nu, dat is een filmpje dat gemaakt werd niet alleen van binnenin, maar ook het was van op de straat zichtbaar. Trouwens ook, ik denk als men een misdrijf vaststelt en men stuurt dat enkel naar de politie, dan denk ik dat men niet direct kan zeggen dat er hier een inbreuk op de privacy is. Mocht men dat dan gaan verspreiden en mensen daarop zichtbaar zouden zijn, dan is dat iets anders. Dus dat vind ik wel belangrijk. Maar in deze lijkt mij dat niet direct een inbreuk op de privacy en lijkt mij dat eerder iets in de zin van een poging tot intimidatie. En vaak eindigen de zaken hier. Maar in dit geval is de klokkenluider alert en laat die het er niet bij. En die neemt contact op met de schepen, schepen Wout De Meester, schepen van leefmilieu. En het personeel neemt ondertussen ook contact op met de arbeidsinspectie. En de schepen belooft dat zijn dienst ter plekke gaat en inderdaad, op woensdag 17 april krijgt de klokkenluider een bericht van de milieupolitie “Ik ben opnieuw ter plaatse geweest, samen met de toezichthouder van het stadsbestuur. De werken werden stilgelegd alvast, althans wat betreft de afbraak van het dak. De inspectietoezichter welzijn op het werk zal ter plekke komen om uit te maken of het al dan niet over eenvoudige handelingen gaat en afgaand op hun oordeel zal al dan niet een andere aannemer moeten aangesteld worden”. Conclusie, de klacht was eigenlijk terecht. En er is gedurende 3 dagen eigenlijk niet opgetreden en er is dus niets gedaan aan een terechte klacht rond asbestafbraak. Dus mijn vraag is in eerste instantie van ja, vanuit welk beleid of wat is het beleid eigenlijk van het stadsbestuur – en ik kijk dan ook meteen naar de burgemeester – dat men geeft aan de milieupolitie inzake inbreuken op asbestproblemen? En gaat men dan de mensen uitsturen om eigenlijk de klachten zoveel mogelijk te minimaliseren of is het vertrekpunt dat men eigenlijk elke klacht ernstig moet nemen en dat men als vertrekpunt de gezondheid van de omwonenden en de betrokkenen moet gaan nemen? Dus ik denk dat dat toch wel een belangrijke vraag is naar het beleid. Een vraag, die daar ook bij moet gesteld worden, is in welke mate dat het eigenlijk de taak is van de politieagent om bij een overtredding begrip te vragen voor de situatie. Maar soit.

Een andere vraag, die ik daarbij ook wil stellen, is welke opleiding eigenlijk de milieupolitie reeds heeft gekregen op vlak van asbestveiligheid en of zij ook regelmatig samenwerken met de dienst milieu van de stad of andere diensten OVAM en dergelijke meer, die op dat terrein echt beslagen zijn om vaststellingen te kunnen doen en op een adequate manier daarop in te grijpen? Dus ik denk ... Ja, gelukkig is deze zaak in goeie orde geregeld, omdat de klokkenluider voet bij stuk hield en ook omdat de dienst milieu zijn werk gedaan heeft. En eigenlijk dan de politieambtenaar heeft meegenomen om die vaststellingen te doen. Maar ik denk dat het toch wel belangrijk is inzake het beleid in zijn globaliteit, dat alle andere meldingen, waar vaak het eindigt na stap 2, dat er niets gebeurt eigenlijk en het wordt wel gemeld – ik heb zo meldingen in Pastoor De Meerleerstraat, Ankerstraat, noem maar op – dat mensen dan de milieupolitie contacteren, dat er eigenlijk niets gebeurt. Wel, dan stel ik toch voor en dat is onze bezorgdheid, dat er op een andere manier eigenlijk wordt omgesprongen met dergelijke klachten en dat er andere instructies worden gegeven naar de politie en namelijk die om daar ernstig mee om te gaan en daar ernstig werk van te maken. Dat dergelijke gevaarlijke inbreuken op de milieuwetgeving toch worden aangepakt.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. En dan geef ik eerst het woord aan mevrouw de korpschef.

KORPSCHEF: Ik zal uw bezorgdheid zeker mee opnemen. Ik denk dat we er hier moeten voor zorgen, dat elke dergelijke klacht wordt gedubbelcheckt. We kunnen wel zeggen, van elke melding die wij binnenkrijgen, wordt zeer serieus genomen. We minimaliseren zeker geen feiten. Maar er zijn wel grote verschillen in meldingen over asbest. En de politie kan dit maar vaststellen op het moment dat ze ter plaatse gaan. Wat is er hier gebeurd? Inderdaad en vaststellingen, dat is ook in het verkeer zo, dat zijn momentopnames. Toen de inspecteur en normaal gezien als die bij een asbestmelding onze milieuhandhaver meenemen, want we hebben ook een milieuhandhaver in ons, bij ons werken. Die was niet aanwezig. Anders waren ze al sowieso met 2 geweest om een evaluatie met 2 te doen. Dus toen de inspecteur de eerste keer langs ging op de werf lagen de werken stil en ... (overschakelen naar bandopname 4) ... was er niemand aanwezig, dat is één. De volgende dag trof de politie de werknemers aan met de nodige beschermingsmiddelen, want dat was ook meegegeven dat ze niet de nodige beschermingsmiddelen hadden. De inspecteur heeft één opmerking moeten geven over het dragen van een beschermingsstuk, de bril. Dat is op het moment dat ze naar boven gingen. Want het was op het dak. En dan hebben ze gezegd voilà, vanaf dat gij naar boven gaat, moet gij ook dat beschermingsstuk dragen. Het is inderdaad zo, dat achteraf blijkt dat de firma, die de werken uitvoert, de aanwezigheid van asbest heeft onderschat.

Werken evolueren, dus initieel had men gedacht dat dat in een bepaalde categorie zat in die asbest. Maar als men begon te wrikken, bleek dat het toch wel wat moeilijker was. In plaats van een eenvoudige handeling, die die firma kon doen, was het een complexe handeling. Zoals u daarjuist had verteld, bovenop die asbestplaten was er een isolatielaag aangebracht met een coating erop. En dan, dus hierdoor besloot, is de politie samen met de toezichthouder van de stad dan ter plaatse geweest en heeft dan echt ook, dat is de milieuhandhaver die op dat vlak de grote expert is om te zien of die betrokken firma dat mag uitvoeren ja, dan neen. Dus ik ga zeker wel eens kijken van als we asbest hebben en natuurlijk een eerste check kan altijd door een inspecteur worden uitgevoerd, maar dat er sowieso een tweede check wordt gedaan samen met een milieuhandhaver. En ofwel is dat die van ons, ofwel is dat die van 't stad en die samenwerking verloopt zeer goed. Welke opleiding heeft de milieupolitie gekregen? Die heeft een heel beperkte opleiding gekregen van één dag. Dus zij heeft die opleiding gegeven, ze kunnen asbest herkennen, heeft inzicht in de risico's ervan. Nadien werden ze geschoold in de wetgeving ter zake en met welke beschermingsmiddelen de aannemers deze werken moeten uitvoeren. De politie kreeg ook informatie over de verschillende manieren om asbest te verwijderen. Maar het is dus een zeer complexe materie. Ik ga met hen eens bespreken of ze nog meer opleiding nodig hebben, maar de milieuhandhaver heeft daar zeker voldoende expertise in. Trouwens, al onze mensen die hebben, werden daarover onderricht met aan de hand van een zeer goeie brochure van de Vlaamse overheid over veilig omgaan met asbesthoudend materiaal. Dat was de basis. Dat stond op het oude intranet. Ik heb gevraagd om dat deze week onmiddellijk te transporteren naar het nieuwe intranet, zodat dat terug beschikbaar is. Nu, met dat van dat filmpje, dat is een standaardzaak. De inspecteur van de politie wilde deze persoon, die de werken aan het filmen was, enkel informeren over de mogelijke juridische gevolgen ervan. De inspecteur had enkel als doel de informatie over te brengen. Ik zou dat ook wel eens durven zeggen, want allé, als ge het dan aan iedereen begint te tonen, dan ben je het ook aan het verspreiden. Dus je mag dat altijd doen en het zal altijd de rechter zijn, die erover oordeelt of er een probleem is ja dan neen. En ge moogt het altijd toevoegen aan een dossier. Maar het was enkel een bezorgdheid, allé, een informeren van de betreffende persoon. Dus ik neem uw bezorgdheid mee en ik ga kijken of we de werkprocessen moeten ook daar de puntjes op de i moeten zetten. Goed?

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, korpschef. Allé, ik wil alleen maar zeggen, wat betreft dat filmpje, ik denk dat het echt de bedoeling was dat het uitsluitend naar de politie ging en dat is niet verder gecirculeerd.

Dus op dat vlak denk ik dat u er zich ook van moet bewust zijn, dat als men dergelijke melding maakt, dat dat toch nogal intimiderend overkomt naar mensen. En dat dat niet op die manier wordt geïnterpreteerd zoals u het zegt. Dus dat is dus één punt. Het tweede punt, ik denk er zijn zeer goeie opleidingen op dit moment vanuit OVAM, maar ook vanuit de federatie bouw rond alle gevaren in de bouwsector, hoe je moet omgaan met asbest. Zeker bij sloopactiviteiten, wat eigenlijk op dit moment het meest gebeurt, waarbij asbest het meest vrijkomt. Dus ik denk dat het absoluut nuttig zou zijn, dat er meerdere opleiding zou gebeuren. En ten slotte heb ik ook nog de vraag, u zegt dat er ook nog een milieuhandhaver is bij de politie. Is het mogelijk om die persoon bij dergelijke zaken rechtstreeks te bereiken? Of moet dat allemaal via het algemene nummer gebeuren? Want vaak is het dan zo, dat je naar een algemeen nummer belt en dat je dan ... Ja, dat het na een tijdje, want zoals u zegt, in de eerste dag is er geen activiteit kunnen, allé, of geen inbreuken kunnen vastgesteld worden. Ja, dat is in de voormiddag gesignaleerd. Het zou kunnen dat de politieambtenaar in de late namiddag langs geweest is en dus ja, in dergelijke gevallen is het niet aangewezen om daar 5 à 6 uur te laten overgaan, want dan zijn de werken vaak al gedaan. En moet er vaak snel ingegrepen worden om te vermijden dat die asbest wordt verspreid. Dus, in dat opzicht is het misschien handig om een rechtstreeks nummer te hebben van de persoon, die dat daar het meest in beslagen is.

VOORZITTER: Dan geef ik ook het woord aan raadslid Van Gansen.

VAN GANSEN: Ik vind het wel een heel goeie tussenkomst van Jef en ik zou ook willen oproepen, omdat dit toch een vrij zwaarwichtig thema is en dat we in Sint-Niklaas enerzijds toch een grote historiek hebben van asbest, zeker ook in huizen en anderzijds ook gelet op de hoge renovatiegraad – we gaan altijd maar meer en meer huizen renoveren, standaard heb je prijs, ieder huis voor 1990 of zelfs 2000 heeft allemaal asbest – om er toch misschien een soort van prioriteiten te bepalen in uw zonaal veiligheidsplan voor de politie. Voilà, dus om het mee te pakken in het zonaal veiligheidsplan als prioriteit.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Gansen. Dan dank ik mevrouw de korpschef en ik hoop op een snelle beterschap en toch nog een beetje feesten voor je verjaardag. Goed, dan gaan we verder met punt 17, organisatiebeheersing, organisatie-audit na zelfevaluatie door Audit Vlaanderen, eindrapport, kennisneming. Zijn daar nog vragen? Dan gaan we over naar punt 18, gemeenteraad, huishoudelijk reglement, goedkeuring. Vraagt iemand het woord? Ik denk dat dat ...

BURGEMEESTER: Ja, dat is besproken eerst met de fractievoorzitters en daarna in mijn commissie. Maar er waren geen verdere opmerkingen of bedenkingen.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Gewoon om te melden, dat we ons op dit punt zullen onthouden. Niet dat we echt tegen dat huishoudelijk reglement op zich zijn, maar om toch nog eens te wijzen op een aantal laat ons zeggen tekortkomingen, die denk ik in het huishoudelijk reglement zijn geslopen omwille van de onwil van bepaalde politieke fracties om tot een eenstemmigheid te komen.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Wij zullen ons ook onthouden om min of meer dezelfde reden als de Vlaams Belang-fractie.

VOORZITTER: Mijnheer Callaert?

CALLAERT: Ik wil gewoon eventjes zeggen, dat ik de houding van de twee oppositiepartijen zeer spijtig vind, omdat ik vind, allé, de toegevingen die er gebeurd zijn vanuit de meerderheid vind ik ongezien voor hier in Sint-Niklaas. Ik vind dat dan ook zeer jammer. Maar soit, dat is mijn mening.

VAN DER COELDEN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: Ja, ja, oké, ja, ik wil de debatten openen, voorzitter.

VOORZITTER: Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, we zijn duidelijk een oppositiepartij en we worden liefst niet vergeten door onze collega. Als het nodig is, zullen we heel lang tussenkomen. Maar ik weet dat de meeste mensen dat liever niet hebben, dus we zullen het niet doen. We vinden ook, dat er een paar punten niet opgenomen zijn en ik ga ze niet opnoemen, waarvan we vonden dat het correcter zou geweest zijn dat ze wel waren opgenomen. Anderzijds zitten er een aantal punten in, die we waarderen. En vandaar dat we dit punt wel zullen goedkeuren.

VOORZITTER: Oké. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, voorzitter, wij gaan dat punt ook goedkeuren. Dus er is discussie geweest op de fractievoorzittersvergadering. Ik denk dat daar lang genoeg over gediscussieerd is. En ik stel voor, dat we daar de debatten niet heropenen. Wij gaan dat in elk geval goedkeuren.

VOORZITTER: Goed, dan ...

WYMEERSCH: Ja, maar, mevrouw, als collega Callaert wil dat we de debatten wel openen, voor mij niet gelaten hé. We zouden ons ...

VOORZITTER: Zoals ik het begrepen heb, was hij geen vragende partij.

WYMEERSCH: Ja, maar ja, ik bedoel ... Ik zwijg, want anders ... Hij zou beter ook gezwe-
gen hebben.

VOORZITTER: Ik zou dan willen overgaan tot de stemming.

WYMEERSCH: Maar hij zal dat nog wel leren, dat hij moet leren zwijgen als hij moet zwijgen.

VOORZITTER: Goed, wie stemt voor dit huishoudelijk reglement? Dat zijn de fracties N-VA, Groen en Open Vld, CD&V en PVDA. Wie stemt tegen? Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat zijn sp.a en Vlaams Belang. Punt 19, ... Ja, dan hebben we een hele ... Punt 19, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Sociaal Verhuurkantoor Waasland, ontwerp statutenwijziging, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ja, dat is ook toegelicht in de commissie. Daarmee wordt ingegaan op onze vraag om in de raad van bestuur van het Sociaal Verhuurkantoor dus een sterkere vertegenwoordiging van onze stad mogelijk te maken, terwijl wij in de vorige versie maar één vertegenwoordiger zouden gehad hebben. Dus ik stel voor dat we dat goedkeuren.

VOORZITTER: Mag dat ... Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 20 is afgevoerd. En dan zijn we gekomen aan de verenigingen en vennootschappen van de verschillende geledingen. En daarvoor is een stembundel opgemaakt door Joke en kunnen we invullen. Dat gaat tot en met punt 25. En ook nog punt 42, ja.

S T E M M I N G

VOORZITTER: Als alle papieren binnen zijn, als alle papieren binnen zijn, dan schorsen we de zitting tot de stemming voorbij is, tot de bel klinkt. Tot de bel klinkt. For whom the bell tolls. Raadsleden Baeten en Baecke die mogen niet vertrekken natuurlijk.

S C H O R S I N G

VOORZITTER: ... terug voor geopend. Ik zal eerst de resultaten van de stemming voorlezen. Voor Westlede, algemene vergadering Veerle De Beule en Maxime Callaert met 29 ja. Drugpunt Sofie Heyrman, Mia Mortier en Ann Opgenhaffen met 30 stemmen. Drietakt Dirk Hilgert 28, Johan De Beule 28 voor de algemene vergadering. Raad van bestuur Bert De Laet 28 en Johan De Beule 29. VVCG Filip Baeyens 31, Annelies De Graeve ook 31. Commissie toerisme de stemgerechtigde leden 34 stemmen. Voorzitter Willy Toté 31, voorzitter Ronny Suy 31, secretaris Geert De Bock met 32 en de raadgevende leden met 30 stemmen. Voor WACCO Luk Huys met 29 stemmen, Lore Baeten met 33 stemmen. En de burensportdienst Filip Herman met 28 stemmen verkozen. Ze zijn dus allen verkozen.

Dan gaan we verder met punt 26, werken, raamovereenkomst voor onderhoudswerken aan onbevaarbare waterlopen van derde categorie en niet-geherklasseerde waterlopen in Sint-Niklaas, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Toegelicht in de commissie, voorzitter.

VOORZITTER: Kan dat eenparig? Oké. Punt 27, diensten, openbare werken, afvalverwerking (stromen inerte stoffen, veegvuil en slib uit kolken), wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Kan dat eenparig? Oké. Punt 28, diensten, Riopact, afkoppelen omgeving Industriepark-West, afkoppelingsstudies, gunning. Kan dat eenparig? Punt 29, diensten, sluiten overeenkomst studieopdracht herwaardering Molenbeek, goedkeuring. Kan dat eenparig? Oké. Punt 30, leveringen, beheer gebouwen, afsluiten raamcontract voor leveren diverse materialen voor onderhoud gebouwen, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Kan dat eenparig? Ja. Punt 31, leveringen, dienst schoonmaak, leveren van milieuverantwoordelijke schoonmaakproducten, -materialen en papierwaren, fase 1 – selectie kandidaten, wijze van gunnen, raming en lastvoorwaarden. Kan dat ... Een opmerking? Ja, mevrouw Luyckx, u heeft het woord.

LUYCKX: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Schepen De Bruyne, ik had tijdens de commissie gevraagd achter cijfers over wat de kostprijs op dit ogenblik is, maar ik heb die spijtig genoeg niet gekregen. Dus ik zou die toch nog graag in mijn bezit hebben. En dan ja, ik had toch nog wel een opmerking in de zin dat, uiteraard kan niemand tegen het aankopen van milieuverantwoorde schoonmaakproducten zijn. Alleen hoop ik, dat er tijdens de, met de uitgeschreven offerte, dat er zal rekening gehouden worden niet alleen met de milieu-impact van de producten, die aangekocht worden en die hier gebruikt zullen worden, maar dat er ook zal gekeken worden naar de milieu-impact verder weg. Ik zal als voorbeeld geven lithiumbatterijen, die worden in elektrische wagens gestoken. Elektrische wagens zijn CO₂-neutraal. Maar voor lithiumbatterijen moeten er wel kinderen in onder andere Kongo arbeid verrichten, allé, in de mijn om dat daar te gaan uithalen. Voor schoonmaakmiddelen wordt er bv. palmolie gebruikt en om die palmolie te winnen, moeten ze ook Amazonewoud kappen. Dus dat zijn toch dingen, die mee moeten genomen worden in het verhaal. Vooral omdat het anders een beetje hypocriet zou zijn om hier uit te pakken met kijk, wij zijn milieubewust en wij poetsen met milieuverantwoorde schoonmaakmiddelen.

En ondertussen aan de andere kant van de wereld moeten ze daar de gevolgen van dragen. Dus ja, omwille van die bedenkingen en omwille van het feit, dat ik nog altijd op die cijfers zit te wachten, gaan wij ons bij dit punt onthouden.

VOORZITTER: Schepen De Bruyne?

DE BRUYNE: Ja, dank u wel, mevrouw Luyckx. U heeft inderdaad de vraag gesteld tijdens de commissie met betrekking tot de huidige uitgaven in verhouding tot de raming. Maar dan specifiek meer naar de kostprijs van die milieuvriendelijke producten. Nu, dat antwoord is gegeven via het verslag ondertussen. Dat is vrijdag opgeladen. Maar ik wil het gerust even hier in deze raad kort toelichten. Nu, uiteraard als wij een raming doen, dan houden wij rekening met de indexering beter. U weet, loonkosten stijgen, grondstoffen, transport stijgt. Nu, de duurdere aard van zo'n product, milieuvriendelijke producten, ook daar is rekening mee gehouden ten opzichte van standaardproducten. Nu, in april 2019 is er gestart met een nieuw voorraadbeheerpakket. En het oude pakket is sinds mei 2018 niet meer in werking en vandaar dat een exacte omzet- en verbruikscijfers niet meer kan gegeven worden, waarvoor onze excuses. Maar dit antwoord werd ook opgeladen via het verslag.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen De Bruyne. Kunnen we dan stemmen? Wie stemt voor? Dat zijn alle fracties, behalve het Vlaams Belang. Wie onthoudt zich? Het Vlaams Belang. Wie is tegen? Punt 32, leveringen, afsluiten raamcontract voor leveren van elektrische materialen en lampen, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring.

DE BRUYNE: Dat is toegelicht in de commissie en mijnheer Huys had ook een vraag bij de LED-implementatie in ons patrimonium. Wel, dat overzicht zal u in de volgende commissie bezorgd worden. Ook dat werd opgeladen in het verslag van de commissie.

VOORZITTER: Dank u, schepen De Bruyne. Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? Dat is eenparig, ja. Punt 33, Mercatorstraat 171-183, samenwerkingsovereenkomst met de Sint-Niklase Maatschappij voor de Huisvesting voor het realiseren van een sociaal huisvestingsproject en de uitbreiding van het stedelijk kinderdagverblijf PieterNel, goedkeuring.

HENNE: Ja, we hebben het daar uitgebreid over gehad in de commissie. In februari hebben we beslist om die terreinen of die grondenpanden aan te kopen. Dit is het vervolg daarop. Er wordt eigenlijk door de huisvestingsmaatschappij, die wordt aangeduid om heel het project te ontwikkelen en dan de afspraken, die tussen stad en huisvestingsmaatschappij nodig zijn, om dat tot een goed einde te brengen. Die worden hier op papier gezet. Die liggen hier voor. In de commissie heeft Carl ook nog een foutje uit de tekst gehaald. Er werd ergens melding gemaakt van "de raad van bestuur van de stad". Dat moet uiteraard, dat is uiteraard niet correct. Dat moest "het schepencollege" zijn. Die aanpassing is nog doorgevoerd.

En dan wil ik ook nog melden, dat de raad van bestuur van de huisvestingsmaatschappij haar akkoord al gegeven heeft voor deze samenwerkingsovereenkomst.

VOORZITTER: Goed. Als er geen vragen zijn, dan kunnen we stemmen. Wie is voor? Dat is eenparig. Punt 34, zakelijke rechten, aankoop benedenverdieping Stationsstraat 11 (faciliteitenpand), goedkeuring. Dat is bij schepen Somers.

SOMERS: Ja, dank u wel. We hebben erover gesproken in de commissie. Ik heb ook nog een keer de berekening laten maken. Dus de aankoop van het pand is 162.000 euro. Met de investeringen, die in het pand zijn gebeurd om het klaar te maken om ja, als faciliteitenpand te kunnen overgaan, komen we aan een totaalbedrag van 235.000 euro. En het is dat bedrag, dat we eigenlijk ingediend hebben voor de subsidieaanvraag. Dus de subsidie is ongeveer 30 %. Dus dat zou betekenen 70.000 euro, waardoor eigenlijk de kostprijs voor de stad 92.000 euro zou zijn. Als we dan rekening houden, dat normaal gezien er een handelsovereenkomst zou gemaakt worden van 9 jaar met een huurprijs per maand van 650 euro, zijnde dus 7.800 euro per jaar, kunnen we vaststellen dat met die 92.000 euro, als we eenzelfde bedrag ook aflossen, dat we op 11,8 jaar eigenlijk dat pand met eigenlijk de investeringen aan het gebouw, ja, onder aftrek van de subsidie, dan ook dat pand volledig hebben afbetaald. Dus als je ziet dat eigenlijk een handelspand toch een huurovereenkomst op 9 jaar is, denk ik wel dat het te verantwoorden is dat we dit pand hebben aangekocht, omdat dat dan ook volledig zou afbetaald zijn op 11,8 jaar. Ik heb ook cijfers rond het gebruik van het faciliteitenpand. Ik weet niet of ik die hier allemaal moet opnoemen, maar indien dat jullie die graag ter beschikking zouden hebben, wil ik die wel meegeven. In de maand februari bv. hadden we 480 bezoeken inzake, allé, toiletbezoeken. Babyvoeding en babyverzorging 12. De lockers werden 80 keer gebruikt. En informatie over de Oh-kaart 84. Dus we gaan dat nu ook elke maand opvolgen. Wat wel nog te weinig is, is de huur en het gebruik van en de faciliteiten rond ja, rolstoelen en buggy's. Dus maar we gaan daar in de toekomst vanuit het centrummanagement ook nog, ja, verder promotie rond voeren om het gebruik van dat pand toch te optimaliseren. Oké ja, de cijfers zijn ook nog maar recent, maar we gaan die nu eigenlijk permanent opvolgen en bijsturen daar waar nodig.

VOORZITTER: Goed. Zijn er nog vragen? Mijnheer Uytendhouwen?

UYTDENHOUWEN: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Dank u wel, schepen, voor de toelichting. Voor de informatie, die ik intussen zelf bij de centrummanager ook had verkregen omwille van de gebrekkige informatie naar ik verneem in de commissie omtrent dit punt. Nu, de Stationsstraat nr. 11, die is nog geen 7 maanden in gebruik als dat faciliteitenpand.

Maar ik verneem inderdaad, dat op dit moment dat initiatief zeer goed onthaald wordt en succesvol te noemen is. Vooral dan wat de toiletbezoeken betreft, verneem ik. Maar ik vind het toch te vroeg om een degelijke, objectieve evaluatie te kunnen maken over de goede werking van alle aangeboden faciliteiten op de lange termijn. Na 7 maanden zijn we nog maar pas vertrokken. Dus en ook het voornemen van de eigenaar om tot verkoop van dat pand over te gaan, vind ik na amper 7 maand geen dermate definitieve beslissing tot aankoop verantwoord. Omdat jullie ook weten, dat een handelshuurovereenkomst, die een vaste datum heeft. Die is tegenwerpelijk aan de nieuwe eigenaar. En die moet door hem gerespecteerd worden voor de nog lopende duurtijd. En dat is in dit geval nog voor meer dan 8 jaar. Dus, het eigendomsrecht en dus de aankoop die nu voorligt, die is voor ons geen noodzaak om de dienstverlening, die de stad daar aanbiedt, op een even kwalitatieve en langdurige wijze te handhaven in de toekomst. Dus daar hebben wij die aankoop niet voor nodig. Anderzijds biedt die handelshuurovereenkomst, die nu pas goed een half jaar loopt, wel de flexibiliteit om wanneer de dienstverlening na 3 of na 6 jaar toch minder opportuun zou blijken, om welke reden dan ook, om die huur dan ook op te zeggen. En bovendien uiteraard vermijden we op die manier, door te blijven huren, ook extra exploitatiekosten die we anders zouden hebben als eigenaar. Maar waarom dit voorstel van beslissing me vooral verwondert, is omdat het regelrecht ingaat tegen uw beleidsprogramma, dat we afgelopen vrijdag in deze raad hebben besproken. En ik lees graag het punt 26 daarvan ... (overschakelen naar bandopname 5) ... waar staat “Stadsgebouwen, die niet noodzakelijk zijn voor het vervullen van de dienstverlening, die worden verkocht en met de inkomsten, gegenereert uit de verkoop, wordt een gebouwenfonds gestijfd, dat aangewend wordt voor investeringen in het te behouden patrimonium. Doelstelling hiervan is, een kleiner gebouwenpatrimonium met gebouwen, die functies clusteren, meer gebruikt worden en waarvan het facilitair beheer zo eenvoudig mogelijk is”. Ik vraag mij dan ook af, hoe je de aankoop van dat pand met deze beleidsintentie rijmt nogmaals. En tot besluit voor de dienstverlening van het faciliteitenpand is het niet noodzakelijk het pand in eigendom te hebben. De pas vorig jaar gesloten handelshuurovereenkomst volstaat hiervoor. En die komt bovendien tegemoet aan duidelijke beleidsopties van uw meerderheid. Dus door nu toch over te gaan tot aankoop van een stadsgebouw toont deze meerderheid alvast aan hoe hard ze het meent met haar eigen principes. Wij gaan ons dan ook onthouden bij deze stelling.

VOORZITTER: Schepen Somers?

SOMERS: Ja, ik wil hier kort op antwoorden. Enerzijds is dat een grote dienstverlening naar de bezoekers en de mensen, die eigenlijk onze kernstad bezoeken. Het is ook, de activiteiten die er plaatsvinden zijn ook enorm kernversterkend.

Er zijn al een aantal andere steden, die eigenlijk ons pand hebben komen bezoeken, omdat zij eigenlijk dat zien als echt een voorbeeld van dienstverlening, kernversterkende dienstverlening. En ik denk naar ondersteuning van handelaars, dat dat bijzonder belangrijk is. Zeker als we verder gaan inzetten op het gebruik van de lockers en dergelijke meer. Omdat toch wel, we zien het online, de online-verkoop en eigenlijk het gulle inspelen van de handelaars daarop. Allé, daar wordt ook daardoor aan tegemoet gekomen, omdat er ook leveringen en dergelijke kunnen gebeuren in dat pand en gewoon afgehaald. Dus ik denk dat we echt moeten gaan kijken naar de komende maanden en verder intensief inzetten op het gebruik daarvan. Maar ik zie dat dat toch wel enorm veel voordelen, faciliteiten geeft. Dus voor mij is die aankoop zeker op de duurtijd waarop het kan terugbetaald worden en ja, de subsidie die er ook tegenover staat zeker als zeer positief. En het is zeker niet tegen ons beleidsprogramma. Want patrimonium in het kader van dienstverlening wordt daarin opgenomen.

VOORZITTER: Dank u, schepen Somers. Nog een ...

UYTDENHOEWEN: Ik wil nog even aanvullen. Mevrouw de schepen, dan heeft u de strekking van mijn tussenkomst niet gehoord. Ik heb duidelijk geen probleem met de nood aan dergelijke faciliteitenpand. En met de diensten, die daar worden aangeboden. Ik zeg alleen, dat de wijziging van statuut van huurder naar eigendom niet noodzakelijk is om een even kwalitatieve dienstverlening daarin te blijven onderhouden gedurende de komende 8,5 jaar.

VOORZITTER: Goed. Dan stel ik ... Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. We hebben daar bij ons in de fractievergadering vrij langdurig over van gedachten gewisseld. En we waren tot het standpunt gekomen, dat wij dit punt zouden goedkeuren. De voornaamste reden, die wij daarvoor, die de doorslag gegeven had op dat ogenblik, was het feit dat een huur, betalen van huurgelden, dat ge dat kwijt waart en dat er dus geen eigendomsverwerving tegenover stond. Aan de andere kant, na het horen van de argumentatie van collega Uytendhouwen moet ik toch zeggen, dat hij ons voor een groot gedeelte heeft overtuigd in zijn redenering. Ook juridisch. En daarom zullen wij ons ook bij deze stemming onthouden.

VOORZITTER: Oké. Goed, dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? Dat zijn de fracties van de meerderheid. Wie stemt tegen? En wie onthoudt zich? De voltallige oppositie. Punt 35, woningkwaliteitsbeleid, reglement inzake geldigheidsduur conformiteitsattest, wijziging, goedkeuring. Schepen Henne?

HENNE: Ja, we hebben een stedelijk reglement, dat de duurtijd van de conformiteitsattesten regelt in verschillende situaties.

Daar worden nu twee of het voorstel is om daar nu twee opties aan toe te voegen, omdat dakisolatie vanaf 1 januari 2020 en dubbelglas in ramen vanaf 1 januari 2023 verplicht is, wordt voorgesteld om woningen, waar nu vastgesteld wordt dat die dakisolatie of dat dubbelglas ontbreekt om die duurtijd daarvan te beperken, rekening houdend met wat de Vlaamse wooncode oplegt. Johan die had daar in de commissie ook nog een aantal vragen over en wat dat dan betekent voor de huidige conformiteitsattesten. Nu, er zijn er momenteel 1.328 in omloop, geldige conformiteitsattesten. Maar we zijn niet in de mogelijkheid om die allemaal te screenen specifiek op die twee items. Dus er gaan inderdaad op een gegeven moment mensen zijn, die een geldig conformiteitsattest hebben, maar wiens woning niet conform is als daar dakisolatie ontbreekt. Op dat moment primeert de wooncode. Op het moment dat er een nieuwe woningcontrole aangevraagd wordt, zal vastgesteld worden dat die dakisolatie ontbreekt en dat die woning niet in orde is. Maar dat is op zich, dat klinkt misschien vreemd, maar op zich kan je dat ook hebben bv. als bij een conforme woning als daar schade aan is, die is op dat moment ook niet meer in orde, ook al is dat geldig attest daar nog. Dus als de regelgeving wijzigt of als de situatie van de woning wijzigt, kan het altijd zijn dat, ook al is de duurtijd nog niet verstreken, dat de woning toch niet meer conform is. Ik hoop dat dat voldoende antwoord is op de vraag, die jij nog gesteld had. En waar ook in het verslag op geantwoord is.

VOORZITTER: Mijnheer Uytendhouwen?

UYTDENHOUWEN: Ja, dank u wel, mevrouw de schepen, voor die toelichting. Mijn bekommernis in de commissie ging er vooral naar uit, dat er eigenlijk niet echt een overgangsregeling instond en dat dat ingreep van rechtswege bijna vanaf het reglement wordt goedgekeurd op lopende en geldende conformiteitsattesten. Zoals het daar geschreven stond, krijg je ineens een niet meer geldig conformiteitsattest. Dat was mijn bekommernis ook eerder vanuit het juridische. Maar uiteraard, als het niet in orde is, dan is het niet in orde. Maar dan mag men ook niet staan zwaaien met een conformiteitsattest, dat het wel in orde zou zijn hé. Dus ... Maar dank u wel voor de toelichting.

HENNE: Nu, als daar enige twijfel over is, elke bewoner, elke huurder kan te allen tijde een controle aanvragen van de woning. En als de isolatie dan ontbreekt, dan zal dat tot een nieuw attest leiden, waar het vorige niet meer geldig is hé.

UYTDENHOUWEN: Ja, oké.

VOORZITTER: Goed. Ja, raadslid Bilici?

BILICI: Schepen, zoals u ook weet, misschien dat u zich herinnert, ik heb ook mijn bezorgdheden in de commissie geuit wat de haalbaarheid is van dit conformiteitsattest. Daarom wil ik ... ik ga dit ook nu proberen dit punt wat breder te omkaderen. Ik heb mij wat voorbereid.

Schepen, naar aanleiding van de vraag van de geldigheidsduur van de uitgereikte conformiteitsattesten die differentiëren, wenst de sp.a toch de aandacht te vestigen om de ernstige problematiek inzake de dakisolatienormen vanaf 1 januari 2020. Ik kijk naar de eigenaars van de bescheiden en vaak wat oudere woningen, die slechts een beperkt inkomen en pensioen hebben. Voor hen is het nu al iedere maand bang afwachten en hopen dat de maand geen onverwachte kosten met zich meebrengt. De wettelijke minimumnorm voor dakisolatie is een R-waarde van 0,75 m² K/W. Vanaf januari 2020 worden 15 strafpunten toegekend als de woning bij een woningonderzoek niet aan de dakisolatienorm voldoet. Daardoor kan de woning in aanmerking komen voor de nodige aanpassingen zijn doorgevoerd. Dat betekent dat de eigenaar werken zal moeten uitvoeren om de woning opnieuw conform te maken. Inzake dakisolatie is er een beperkte premie te verkrijgen via de netbeheerder, maximaal 4 euro/m². Voor beschermde afnemers maximaal 10,5 euro voor mogelijkheid tot het verkrijgen van Vlaamse verbeteringspremie tot 1.250 euro, op voorwaarde dat ook de draagstructuur van het dak vernieuwd wordt. En de mogelijkheid tot het verkrijgen van een stedelijke premie van 2.000 euro, natuurlijk mits gebruik van bepaalde materialen tot 2.250 euro. Tot slot is er de Vlaamse totaalrenovatiebonus bij investering in 3 of meer energiebesparende maatregelen, waaronder dakisolatie. Ondanks voorvermelde subsidies zal de wettelijk verplichte dakisolatie ook voor veel inwoners met een bescheiden inkomen van onze stad financieel niet haalbaar zijn. Zij worden dan bestraft met die eerder vernoemde strafpunten en lopen het risico tot ongeschiktheitsverklaring van hun woning en tot verplichte aanpassingen, die zij echter niet kunnen betalen. Hier wordt opnieuw en op een bijzonder pijnlijke wijze duidelijk, dat bepaalde goedbedoelde energiebesparende en andere klimaatmaatregelen ernstig en in mijns inziens onaanvaardbare ... (?) sociale en financiële gevolgen hebben voor wie onder andere wegens een laag pensioen, over te weinig eigen financiële middelen beschikken om de kosten van dakisolatie te betalen. Vandaar onze drie vragen aan de burgemeester en het schepencollege. Nu is de stedelijke premie voor dakisolatie beperkt tot de helft van de kostprijs van die dakisolatie en dat met een maximum van 2.000 euro en mits het gebruik van bepaalde ecologische duurzame materialen tot een maximum van 2.250 euro. Sp.a stelt voor deze subsidie inkomensgerelateerd te maken en voor eigenaars met een laag inkomen, bv. minder dan 1.500 euro per maand voor alleenstaanden en minder dan netto 2.250 euro per maand voor een samengesteld gezin, te verzekeren dat de subsidie de kosten volledig dekt. Twee, indien aan voorvermelde vraag geen positief gevolg gegeven zal de burgemeester eigenaars, die aantonen dat zij financieel in de onmogelijkheid verkeren de dakisolatienorm te halen, toch via een ongeschiktheitsverklaring van de woning verplichten tot isolatiewerken.

Drie, ten slotte heeft volgens ons de stad ook een belangrijke verantwoordelijkheid in de praktische uitvoering van deze maatregelen. Heel wat mensen hebben geen flauw benul van deze verstrengde normen en van het zwaard van Damocles, dat boven hun hoofd hangt, wanneer ze hun woning niet aanpassen. Het lokaal bestuur heeft hier een belangrijke verantwoordelijkheid. Ten eerste door de bevolking zo goed mogelijk te sensibiliseren over deze maatregel met alle kanalen waarover we beschikken. Ten tweede door mensen te helpen bij het isoleren van hun dak. Met de vzw EPA in de schoot van Den Azalee beschikken we daartoe over een heel geschikt instrument. De mensen van EPA kunnen ter plaatse nagaan of een dak al dan niet voldoet aan de nieuwe isolatienormen. Ze kunnen duidelijk maken welke maatregelen nodig zijn om aan de normen te voldoen. Ze kunnen deze werken desgevallend zelf uitvoeren. Het is voor ons dan ook evident, dat vzw EPA ten volle zou inspelen op de verstrengde normen, die vanaf januari 2020 van kracht zullen zijn. Hoe het ook zij, zonder sociale correcties en zonder een intensieve sociale begeleiding dreigen opnieuw – en ditmaal via dakisolatienormen – maatregelen opgelegd te worden, die het al zeer beperkt en krimpend vermogen van zeer velen nogmaals aantasten. En dat, geachte burgemeester en schepenen, vinden ik en mijn fractie asociaal. Dus voor sp.a Sint-Niklaas is dit onaanvaardbaar. Dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, raadslid Bilici. Zijn er ... Schepen Henne?

HENNE: Ja, ik denk energie deze dagen kost meer en meer. En ik denk dat het bijzonder belangrijk is ervoor te zorgen, dat bewoners, huurders, eigenaars zo min mogelijk energiekosten hebben. En dan is dakisolatie een eerste en zeer essentiële ingreep in een woning, die vaak trouwens ook niet zo bijzonder veel hoeft te kosten. Het hangt af van op welke manier je isoleert. Maar isolatie plaatsen op zich is niet zo'n hele dure maatregel. Er zijn heel veel premies ook al voor geweest. Er zijn er ook al verdwenen. Ook omdat er de laatste jaren die regelgeving, dat die dakisolatie verplicht wordt, die is niet nieuw. Die is al een aantal jaar aangekondigd en er is al heel veel over gecommuniceerd - ook vooral dan vanuit de Vlaamse overheid – dat die verplichting eraan zit te komen. En er zijn al heel veel initiatieven genomen om mensen daarin te stimuleren om die ingrepen te doen. Wat er bv. nog steeds bestaat, is ook voor kwetsbare inwoners energielening. Maar ik denk dat een verhuurder, die zijn woning verhuurt, dat het plaatsen van dakisolatie, dat dat op zich een ingreep is, die voor een verhuurder haalbaar moet zijn. Anders is het natuurlijk als je daar zware dakwerken moet beginnen bij combineren, maar daar hebben we dan inderdaad wel stedelijke premies voor. Wat betreft het premiereglement hebben wij ook wel de intentie om dat te gaan evalueren en te gaan bekijken op welke manier we dat gaan bijsturen.

Omdat we toch ook wel willen, dat de premies zoveel mogelijk effect creëren en toekomen bij diegenen die ze het best kunnen gebruiken. Maar ik denk, allé, of wij dit nu goedkeuren of niet, die regelgeving, dat daken geïsoleerd moeten zijn vanaf ... die ligt al jaren vast hé. Dus allé, dit is gewoon een reglement dat voorstelt de duurtijd van onze conformiteitsattesten daarnaar aan te passen. En ik denk, allé, het feit dat je vindt dat dat asociaal is, dat daken geïsoleerd moeten zijn, ik ben het daar niet helemaal mee eens. Ik denk, mensen die in een slecht geïsoleerd huis wonen, dat die dat u toch ook niet graag horen zeggen.

BILICI: Nee, dat heb ik niet gezegd hé, schepen. Ik heb alleen gezegd dus, dat het eigenlijk een heel duur werk gaat zijn voor die mensen. Dat gaat gewoon niet haalbaar zijn voor die mensen. Dat is de enigste bezorgdheid van mij.

VOORZITTER: Raadslid Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Nu kan ik mij toch moeilijk inhouden om tussen te komen, voorzitter. Allé, ten eerste, niet dat de schepen dat in twijfel trekt, maar ook Hasan heeft dat niet gedaan in zijn tussenkomst. Het feit dat die normen verstrengen en dat dat een impact heeft op die conformiteitsattesten, dat is een gegeven feit, waarvoor wij ons als stadsbestuur geplaagd zien. Dus daar gaat het op zich niet over. Maar ten tweede, allé, ik weet niet in welke wereld dat gij leeft, schepen, de mijnen is ene die niet echt de onderkant is van de samenleving, nog eerder de middenklasse, maar zelfs in die middenklasse kom ik veel mensen tegen, die begot geen idee hebben van hoe goed – en ge moogt er mijn eigen bijrekenen – van hoe goed of hoe slecht een woning geïsoleerd is, hoe goed of hoe slecht een dak geïsoleerd is en wat er dan wel zou moeten gebeuren aan dat dak en aan die woning om die beter te isoleren. En dan kan dat zowel gaan over mensen die eigenaar zijn van een woning en die inderdaad met 101 dingen bezig zijn om iedere maand de rekening te proberen doen kloppen. En voor wie dat niet evident is om zelfs al is dat maar 3, 4, 5, 6, 7.000 euro uit te trekken, we noemen dat dan investeren en investeren betekent inderdaad dat ge dat er wel uithaalt op termijn, maar die mensen denken niet op termijn. Die denken aan het einde van de maand en aan rondkomen. Dan heb ik het over de eigenaars. Ik zal u hopelijk, allé, ge zijt 6 jaar schepen van huisvesting geweest, ik zal u hopelijk toch ook niet moeten overtuigen, dat er een aantal eigenaars van woningen zijn, die verhuren, allé, verhuurders, ja, die zich er om het lelijk te zeggen geen bal van aantrekken wat de woningkwaliteit is van de woningen, die zij op de markt brengen hé. Ah! En ge bewijst een huurder er ook niet altijd een dienst mee met een conformiteitsattest af te leveren, waaruit dat blijkt dat de woning ongeschikt is. Want ja, die mens vindt dat zelf vervelend. Die moet dan in discussie gaan met de huisbaas. Die huisbaas wil niet altijd de nodige aanpassingen doen. Met ongeschiktheidsverklaringen zijt ge ook niet veel.

Ge geraakt daar niet mee in een sociale woning of toch niet bij prioriteit. Dus ge zit daar mogelijk in een conflictsituatie, die daardoor rijst. Allé, dat zijn toch de dingen, die in de praktijk riskeren te gebeuren vanaf januari 2020. Allé, dat Hasan dan in het derde deel van zijn tussenkomst oproept om via de vzw EPA, waar we in feite als stad - allé, ik zal nu maar zeggen als stad hé, het is een dochter van Den Azalee, maar ik noem dat allemaal stad – waar we een vzw hebben, die specifiek opgericht is om bij mensen thuis de situatie te onderzoeken, om hen advies te geven wat ze moeten doen met hun woning en met dat dak en om desnoods ook nog de werken zelf uit te voeren en de mensen attent te maken op alle mogelijke tegemoetkomingen en leningen, sociale leningen die ze kunnen afsluiten. Allé, dat ge daar dan in uw repliek niet eens op ingaat op hoe we die vzw kunnen inschakelen om de gevolgen van deze maatregel zo min mogelijk te beperken en ervoor te zorgen, dat zoveel mogelijk mensen vanaf 2020 een ordentelijk geïsoleerd dak op hun woning hebben, allé, daar schiet mijn begrip toch een beetje tekort voor.

HENNE: Ik heb dat misschien onvoldoende aangeraakt in mijn repliek, maar het is wel zo, dat wij enerzijds als er een woningcontrole is, dat onze woningcontroleur altijd diegene is die samen met de eigenaar zoveel mogelijk op zoek probeert te gaan naar oplossingen en mensen zal wegwijs maken in wat ze kunnen doen om hun woning in orde te stellen. Die gaan niet controleren om te controleren en met de vinger te staan zwaaien, maar om naar een oplossing te zoeken. Dan zijn wij momenteel bezig met de aanwerving van een renovatiecoach, die net mensen moet begeleiden, wegwijs maken in ... Het is effectief voor een aantal mensen heel – allé, voor veel mensen – moeilijk om door het bos de bomen te zien en te weten wat ze juist moeten doen, welke materialen dat ze moeten kiezen, hoe ze daaraan moeten beginnen. Dus daarin gaan sensibiliseren, daarin gaan begeleiden, dat is effectief ook iets waar wij werk van willen maken. Het staat ook trouwens in onze beleidsprogramma zo vermeld. En qua vorming en opleiding, ik weet niet of u de uitnodiging al bezorgd is door de diensten, maar vanaf 2 mei zal elke donderdagavond een vorming doorgaan hier in het stadhuis rond onder andere het nieuw woninghuurdecreet, ook over woningkwaliteit van huurwoningen. Er zal ook een bouwteam georganiseerd worden voor mensen, die zelf aan de slag willen gaan. Dus op al die verschillende fronten willen wij daar wel effectief ook op inzetten. En dat vzw EPA daarmee ook een rol in te spelen heeft, dat is denk ik evident hier binnen onze stad. Maar allé, als het gaat over ... Ik denk dat we er toch ook niet, dat we er niet van mening over verschillen, dat dakisolatie in een woning, ook in een huurwoning, dat dat wel redelijk essentieel is als we willen gaan voor woningen, die ook niet te veel energie verbruiken en die een zekere woningkwaliteit geven aan mensen. Maar ik denk dat we het daarover niet oneens zijn hé.

VAN DER COELDEN: Nee. Allé, de enige boodschap die wij hier willen brengen, is van stel alles in het werk om de nadelige sociale gevolgen van deze maatregel zoveel mogelijk te beperken, op alle manieren en via alle instrumenten die ge daarvoor als stad ter beschikking hebt. Allé, dus ik verwacht vanaf dat wij dit goedkeuren een versterkte sensibilisatie. Ik hoop ook, dat iemand de teller gaat bijhouden. Allé, dat we echt in cijfers kunnen zien hoe de stad en het OCMW en Den Azalee en EPA een inspanning gedaan hebben om zoveel mogelijk Sint-Niklazenaars te overtuigen en te overhalen om het dak van hun woning te isoleren. Eigenaars en huurders. En ik hoop dat we begin van 2020 deze discussie opnieuw kunnen voeren en dat ge dan kunt zeggen bon, we hebben ons best gedaan en dit is het resultaat.

VOORZITTER: Schepen De Meester wou eerst nog tussenkomsten en dan ...

DE MEESTER: Ik wou ook gewoon aanvullen, dat er een project loopt hé met EPA en met de energiesnoeiers, waarbij dat er met gemak die isolatie onder je dak, is net daarop gericht om mensen te ontzorgen in dat traject. Maar natuurlijk, allé, de andere bekommernissen die hier geuit zijn, zijn uiteraard, allé, daar heb ik uiteraard ook begrip voor, maar het is net dat dat er gebeurt hé. Een inschrijving met een huisbezoek door de energiesnoeiers van Den Azalee, die samen met de mensen bekijken van hoe zit de situatie in mekaar. Die een offerte op maat opmaken ofwel van de binnenkant van de woning om dan van de binnenkant van de woning, langs de binnenkant van de woning te isoleren via de mannen van EPA of een buitenisolatie te doen via een lokale aannemer, die mensen begeleiden in dat traject, om die offerte goed te interpreteren of offertes naast mekaar te leggen. En waarbij dat er zelfs de mogelijkheid is om ook te kijken naar welke premies zijn er, welke subsidies zijn er. En zelfs uiteindelijk of er de mogelijkheid is om via Den Azalee ook te helpen met mensen in die zin te ontzorgen, dat alles dat op hun zolder staat er afgehaald wordt, gestockeerd wordt en daar na de isolatie teruggeplaatst wordt. Maar, allé, ik denk wel dat er zeker die samenwerking is met vzw EPA en ook met de energiesnoeiers van Den Azalee. Maar ja ... En we hebben ook al informatiecampaagnes gedaan rond het isoleren van daken, ook naar verhuurders toe. Maar dat er meer kan gebeuren en dat we erop moeten blijven werken, daar ben ik het uiteraard mee eens.

VOORZITTER: Raadslid Bilici vroeg nog eens het woord.

BILICI: Schepen, corrigeer mij als ik verkeerd ben, maar als de mensen een dakisolatie willen aanbrengen aan hun eigen huis, dan wordt de norm opgelegd dat ze ook hun dakstructuur moeten vernieuwen om een premie te kunnen verkrijgen van 't stad. En ik zou graag willen, dat dat eens nagekeken wordt, want dat is ook een zware last om een dakstructuur volledig te vernieuwen om een premie te verkrijgen.

Dat is een beetje wel de norm die overschreden wordt. Ik wou eens vragen of dat kan gescheiden worden om toch een premie te verkrijgen, alleen voor dakisolatie via 't stad.

HENNE: We gaan eigenlijk heel het premiereglement evalueren en herbekijken. Dus op dat moment kunnen we dat in de discussie wel meenemen.

BILICI: Want die norm wordt opgelegd aan die mensen en dat is wel een heel zware kost natuurlijk om een dakstructuur volledig te vernieuwen.

HENNE: Wel, ik kan daar nu niet ja of neen op antwoorden. Wel het engagement, dat we dat premiereglement sowieso gingen herbekijken.

BILICI: Maar dat reglement bestaat?

HENNE: We hebben een premiereglement ... Allé, ge kent het hé. Ge hebt het zelf genoemd.

BILICI: Ja, ja, maar dat de dakstructuur ook moet vernieuwd worden.

HENNE: Ja, ja.

VOORZITTER: Goed, dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? De voltallige oppositie. Punt 38, project “zet je woning op de kaart”, overeenkomst, goedkeuring. Schepen Henne?

HENNE: “Zet uw woning op de kaart” is eigenlijk een project van Fluvius. Zij zijn daar al mee gestart. Een aantal gemeenten neemt daar al aan deel. Nu, willen wij gebruik kunnen maken van de gegevens, die zij verzamelen en die zijn voor ons ook wel interessant in het kader van projecten à la warmste wijk bv. of projecten die er nog aan zitten te komen, dan moeten wij ook die overeenkomst ondertekenen, die vandaag voorligt. En die overeenkomst, daarin worden een aantal afspraken gemaakt, die te maken hebben met de gegevensbescherming van de data die verzameld wordt. Johan, jij had daar ook nog vragen over gesteld in de commissie. En ook die zijn via het verslag beantwoord geweest.

VOORZITTER: Goed. Mevrouw Baeten?

BAETEN: Ja, als fractie vinden we het heel positief, dat er zo'n initiatief is. Wel willen we nog – en dat sluit aan bij het benadrukken dat mensen die er echt nood aan hebben en dan gaat het over de doelgroepen die Hasan ook wat beschreven heeft – dat daar eerder misschien inderdaad energiesnoeier nog extra van het OCMW moet zitten. En ik weet niet in welke mate dat dat nog eens in een commissie kan besproken worden die zijn werk en verder uitgelegd, omdat ik wel denk dat dat belangrijk is. En dan heb ik een vraag in verband met art. 10. Daar staat dat overdracht van gegevens verboden is, tenzij dat de processor hier expliciet goedkeuring van krijgt van de controller. En mijn vraag is – ja, ik ga ervanuit dat de controller de stad is – maar wie is daar dan voor bevoegd? Is dat dan de schepen, is dat een dienst, is dat het volledige college, is daar de oppositie bij, omdat dat toch over belangrijke beslissingen gaat.

En het leek op het eerste zicht als er het woord verboden staat, dat ze heel streng gaan over die gegevens, maar als er dan een zin is van ja, eigenlijk als de stad goedkeuring geeft om de gegevens door te geven, mag dat altijd gebeuren. En wij vrezen toch een beetje, vooral voor de commercialisering van de gegevens en de bescherming. Daarmee die vraag.

VOORZITTER: Ja, dank u, mevrouw Baeten. Schepen Henne?

HENNE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt). Ik denk ja, dat gaat over ... Wacht hoor, nu ben ik hier al mijn papieren door elkaar aan het rommelen.

BAETEN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt) ... de controller, allé, eigenlijk is er niet gedefinieerd wie dat exact is. Dus met andere woorden, wie gegevens op elke tijden mag doorgeven aan de processor? Want dat staat er toch in dat art. 10 als ge dat leest.

HENNE: Dat is de ondertekenaar van die verklaring en dat zal dan, dat is het stadsbestuur. Ik kijk eventjes naar achter.

BURGEMEESTER: Dat is altijd onder de verantwoordelijkheid van het college finaal hé.

HENNE: Dat is het college dan hé, ja, denk ik.

BURGEMEESTER: Als een ambtenaar iets doet, is dat altijd finaal onder de verantwoordelijkheid van het college hé.

VOORZITTER: Zijn er nog ...

HENNE: We hebben ons, allé, we hebben ons laten adviseren door Ben Verhasselt, dat is de informatie veiligheidsdeskundige, die vanuit de provincie Oost-Vlaanderen specifiek voor onze stad werkt en zich buigt en onafhankelijk ons adviseert over alles wat met privacy, gevoelige gegevens te maken heeft. Heel die GDPR-regelgeving. Die heeft heel die, op ons vraag heeft die dat helemaal gescreend. Het is in overleg met Fluvius. Heeft daar nog een aantal bijkomende vragen over gesteld en heeft ons wel de garantie gegeven, dat wat daar instaat, dat dat conform de regelgeving is. Dus, dat wil ik nog wel eens benadrukken.

BAETEN: Mijn bezorgdheid is eigenlijk gewoon, dat als uiteindelijk de controller dus het stadsbestuur is zoals dat jullie zeggen en er staat dat jullie te allen tijde eigenlijk de gegevens mogen doorgeven aan derden, om daar vooral voorzichtig mee om te gaan. Ik denk als oppositie als dat gebeurt, dat we daar ook graag mee in betrokken zijn, omdat dat wel belangrijke beslissingen zijn. Als de gegevens, die via een platform, want op dat platform allé, geef je alles van uw isolatie tot het aantal mensen waar ge woont. Allé, ge kunt heel veel gevoelige informatie op zo'n site geven en als dat gewoon via jullie direct naar derden mag. Allé, in dat artikel komt dat weinig beschermend over.

HENNE: Nu, als stad beschikken wij over bijzonder veel gevoelige informatie van mensen. En wij kunnen natuurlijk, wij hebben de opdracht om die gegevens waar wij over beschikken, om die op een zeer discrete manier te gebruiken en te beschermen. En wij zullen die nooit, wij mogen dat ook niet die zomaar doorgeven aan derden. Dus, ik denk op dat vlak zit dat wel veilig.

BAETEN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

HENNE: Dat is algemene regelgeving. Ik denk niet dat dat hierin nog verder thuishoort.

HEYRMAN: Ik weet niet, vraag je ook van wanneer dat wij gegevens doorgeven. Want bv., allé, ik zeg nu maar om de kinderen, die bijna naar school moeten, uit te nodigen, bezorgen zij ons dan enveloppen, die worden er dan opgekleefd. Dus er zijn zo een aantal ... Voor griepvaccins bij ... Dus er zijn wel een aantal keren, dat wij een bepaald deel van onze bevolking aanschrijven. Maar dat komt altijd eerst op het college en meestal loopt het dan zo, dat men de adressen niet zelf krijgt, maar dat men ons ja, enveloppen of zo bezorgt en dat wij dan de verwerking doen. Dus, het komt eigenlijk altijd op het college zo'n vraag.

VOORZITTER: Oké. Goed? Dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, CD&V en sp.a en PVDA. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Vlaams Belang. Punt 39, mobiliteit, aanvullend reglement op het verkeer, gemeente- en gewestwegen, wijzigingen en aanvullingen, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSENS: Ja, voorzitter, het gaat hier over het kruispunt Driekoningen na de werken, dat eigenlijk geen kruispunt meer is, maar een dubbele rotonde is. En dat is uitvoerig ja, beanalyseerd in de commissie.

VOORZITTER: Goed. Dan gaan we stemmen. Wie stemt voor? Dat is eenparig, ja. Punt 40, buurtwegen, verleggen en afschaffen van een deel van voetweg 58 (Fierenswegel), goedkeuring en opstarten procedure. En ik geef het woord aan de heer ... De Fierenswegel was het?

UYTDENHOUWEN: Aan de heer Fierenswegel?

VOORZITTER: Aan de heer Uytendhouwen voor de motivatie van afvoering van het punt.

UYTDENHOUWEN: Dank u wel, het gaat zowel over het punt 40 als 41, de Fierenswegel enerzijds en de Steverswegel anderzijds. En de motivering is vooral juridisch-procedureel om twee redenen. In eerste instantie de procedure van de Buurtwegenwet van 1841, die voorziet in – en daar zit de ontwerpbeslissing een beetje verkeerd, collega's – die voorziet dat wij als gemeenteraad moeten beraadslagen over het voornemen om een buurtweg te verleggen en/of af te schaffen. En dat doen we vanavond.

Maar er staat ook bij, dat – en dat is het besluit van 20 juni 2014, art. 1 § 2 – en dat zegt dat als de beraadslaging ook een rooilijnplan omvat – en dat steekt inderdaad in de bijlage bij dit agendapunt, dat rooilijnplan – dan stelt de gemeenteraad dit ontwerp van rooilijnplan voorlopig vast. Ik lees dat niet in het voorstel van beslissing. Het enige wat wij vanavond gevraagd worden te doen, is in art. 1 principieel akkoord te gaan met het verleggen en het afschaffen van een deel van die voetweg 38, respectievelijk dan 39. En in art. 2 geven wij opdracht aan het team vergunningen om de procedure voor het verleggen van een deel en het afschaffen van een deel van voetweg 38 (39) in het kader van de wet op de buurtwegen in op te starten. Maar over de voorlopige vaststelling van de in bijlage gevoegde rooilijnplannen gaan wij vanavond niet beslissen. Ik wijs alleen maar op een mogelijke onwettigheid, indien wij zonder daarover te beslissen gans deze punten in openbaar onderzoek gaan steken. Maar – en dat is een tweede punt - ...

DE MEYER: Nog belangrijker.

UYTDENHOUWEN: Mogelijks inderdaad nog belangrijker, Jos, want gij waart ermee deel van afgelopen woensdag in het Vlaams parlement, collega's en dat is het decreet houdende de gemeentewegen, goedgekeurd 24 april 2019. Een onderdeel van het Vlaams Regeerakkoord – dat is niet zo onbelangrijk – en dus zoals ik zei vorige woensdag goedgekeurd door het Vlaams parlement. De kern van dat decreet: het aparte statuut van de buurtweg uit de Buurtwegenwet vervalt – eindelijk zou ik zeggen – na 178 jaar. Gaan we niet meer over buurtwegen spreken. We gaan alleen nog over gemeentewegen spreken in de zin van dat nieuwe decreet van vorige woensdag. En vanaf 1 september van dit jaar is er nog maar één wijzigings- of afschaffingsprocedure voor ALLE gemeentewegen. Zowel die voormalige buurtwegen als alle andere gemeentewegen. En wat vooral belangrijk daarbij is, collega's, is dat de beslissingsbevoegdheid, die tot op heden bij de deputatie zat, dat die volledig en uitsluitend naar onze gemeenteraad komt en dat we dus inderdaad die goedkeuringsbeslissing van de deputatie niet meer nodig hebben, enkel nog een advies en waarbij dat er dus een verkorting van een termijn van 3 maand – want de deputatie heeft 90 dagen de tijd – een verkorting van de termijn van 3 maand kan gerealiseerd worden. En ik verwijs voor het belang toch nog eens graag naar de bespreking in de plenaire. En ik citeer daarbij graag Lies Jans, u welbekend van N-VA, die het een hele eer vond, dat er beslist is om het niet meer te hebben over een wetgeving rond buurtwegen en trage wegen, maar naar een voorstel van decreet voor alle gemeentewegen te gaan. De eerste intentie was dan ook om er voor de lokale besturen voor te zorgen, dat er echt een eenvoudig en duidelijk instrument rond alle wegen op hun grondgebied zou komen. En dat opende toch wat perspectieven, zegt dat parlementslid.

Het tweede uitgangspunt was, dat wij het netwerk van trage verbindingen in alle gemeenten willen opwaarderen en de lokale besturen ook de instrumenten geven om het vernetwerken en het fijnmaziger maken van dat netwerk ook effectief te kunnen realiseren op een eenvoudige en onderbouwde manier. Lode Ceysens. Belangrijk voor ons is dat de gemeente de instrumenten in handen krijgt en dat gaat dan zowel over het beleidskader, de handhavinginstrumenten als over de beslissingsbevoegdheid om een duidelijk en effectief beleid te voeren. Vanuit CD&V geloven wij immers in deze gemeentelijke autonomie, dat tonen we hier met dit voorstel van decreet aan. Belangrijk voor ons is dat de procedures rond het beleid van deze wegen worden geïntegreerd. We hanteren met andere woorden dezelfde procedure voor aanleg, wijziging, verplaatsing en opheffing. Dat kan alleen met een administratieve beslissing van de gemeenteraad. Gemeenten zijn volgens ons het best geplaatst om daarover uitspraken te doen. Ik ga niet alle tussenkomsten citeren. Marino Keulen was ook lovend. Maar ik ga wel eindigen met een tussenkomst van Bjorn Rzoska van Groen, die in het Vlaams parlement uiteraard tot de oppositie behoort. En die zegt “Voorzitter, collega’s, wij zien hier eten en drinken in, ook voor lokale besturen, om verder te gaan op de weg van de trage wegen. Wij zullen dit voorstel van decreet vanuit de Groen-fractie met veel overtuiging goedkeuren”, zegt Bjorn Rzoska. Wat doet de bestuursmeerderheid N-VA/Open Vld en Groen in Sint-Niklaas? Zij gaan toch nog even een complexe procedure uit een 178-jarige wet in gang steken, waarbij ze deze gemeenteraad de kans ontzeggen om vanaf 1 september – binnen 4 maand dus al – van haar nieuwe volwaardige beslissingsbevoegdheid gebruik te maken. Is het wantrouwen van het college in haar gemeenteraad of een misprijzen? Ik laat het in het midden. Of is het pure, of is het pure onwetendheid, of is het pure onwetendheid over het vorige week goedgekeurde, historische en door meerderheid en oppositie fel bejubelde decreet op de gemeentewegen? Als het dat laatste is of dat eerste, in beide gevallen is dit een heel problematische vaststelling. En vandaar dat wij dan vanuit onze fractie ook de afvoering van dat punt vragen om minstens onszelf de bevoegdheid te geven in die zo belangrijke materie, onszelf de bevoegdheid te geven om over onze eigen trage wegen op het grondgebied van Sint-Niklaas te beslissen op een weliswaar zelfs kortere termijn dan nu voorzien in een wet van 178 jaar oud, met alle juridische problemen van dien. Dank u wel.

VOORZITTER: Schepen De Meester?

DE MEEESTER: Ik ben blij met de bekommernis van mijnheer Uytendhouwen om dit procedureel correct te laten verlopen. En om dat nog eens uit te pluizen, vraag ik 5 minuten schorsing.

VOORZITTER: We schorsen de raad.

DE MEESTER: Ik denk dat mijn buurvrouw naar het toilet wil.

VOORZITTER: We schorsen 5 minuten dan.

BURGEMEESTER: Ik stel voor, dat de meerderheid verzamelt in de ontvangstzaal.

S C H O R S I N G

VOORZITTER: Goed, dan hervatten we de zitting en ik geef onmiddellijk het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Ik heb er geen probleem mee om toe te geven, dat we bij het vaststellen of het agenderen van dit punt begin deze maand geen rekening gehouden hebben met die wetgeving, die eerder deze week of vorige week is goedgekeurd. En het lijkt mij inderdaad nuttig om nog eens te kijken en even de afweging te maken of het zinvol is om te wachten tot september of dat we toch gebruik maken van deze procedure. Maar om eens even de tijd te nemen om dat te bekijken. Dus de vraag tot afvoering van de huidige agenda is op zich geen probleem en dan kunnen we dat later opnieuw behandelen.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Uytendhouwen wil reageren, zag ik.

UYTDENHOEWEN: Ja, reageren. Ik kan alleen maar met blijheid vaststellen, dat jullie op mijn suggestie ingaan, die is ingegeven door een ...

BURGEMEESTER: Uw buurman.

UYTDENHOEWEN: Wablieft? Een goed bestuur. Ja en inderdaad door het op één lijn zetten van alle procedures, die wij in de nabije toekomst nog zullen inzetten om die trage wegen naar een goed netwerk toe te leiden. Dank u wel.

VOORZITTER: Mijnheer Van Peteghem, u vraagt het woord?

VAN PETEGHEM: Ja, die trage wegen, dat is ook al een stokpaardje geweest van mij in het verleden. Ook in het college. Nu, ik steun dat terecht en ik zou wel graag hebben, dat we er eens een commissie aan weiden om dat eens te overleggen en eens te bekijken. Want dat is toch wel een problematiek, die eens ten gronde moet besproken worden, vind ik.

VOORZITTER: Goed, dan is dit punt, zijn die twee punten afgevoerd, ja. Punt 43, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden ... Ah ja, dat is al gebeurd. Dan zijn we aan punt 45 gekomen. Euh 44, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden ... Ja, voilà, het is dat dat ik dacht. Punt 43, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, interlokale vereniging Burensportdienst Waasland, wijziging statuten, jaarrekening en jaarverslag 2018, aanduiding plaatsvervanger beheerscomité, goedkeuring.

BUYSROGGE: Ja, hier hebben we een zeer lange bespreking over gevoerd in de commissie. Maar ik denk niet dat er nog bijkomend vragen zullen zijn.

VOORZITTER: Zijn er vragen? Oké, dan gaan we over tot de stemming. Wie is voor? Dat is eenparig. Punt 44, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Lokaal Overleg Kinderopvang, statutenwijziging, goedkeuring. En dat is voor schepen Henne.

HENNE: Ja, op basis van de bespreking in de commissie zijn er nog twee kleine aanpassingen doorgevoerd aan het voorstel van statuten, nl. de toevoeging dat de vertegenwoordiger van het jeugdwerk, dat die aangeduid wordt door JOS vzw en dat de vertegenwoordiger van de welzijnspartners, dat we voorstellen dat die aangeduid wordt door Polsslag.

VOORZITTER: Oké. Geen vragen? Dan stemmen we. Wie is voor? Dat is eenparig. Dan zijn we gekomen aan de geheime zitting, maar die doen we achteraf. Dan beginnen we met de interpellaties. Interpellatie 2 door de heer Karel Noppe over het afschaffen van de voorrang van rechts. Mijnheer Noppe, u heeft het woord.

NOPPE: Dank u wel, voorzitter.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

NOPPE: Dank u wel, voorzitter.

VOORZITTER: Goed, we luisteren naar mijnheer Noppe.

NOPPE: Ik ga niet in detail treden. Beste voorzitter, schepen, eind vorige maand heeft de mobiliteitsorganisatie VAB gepleit niet om het afschaffen, maar wel het zoveel mogelijk vermijden van de voorrang van rechtsregel op kruispunten. Volgens hen zorgt die regel voor verwarring. Zeker op kruispunten waar het niet duidelijk gesignaleerd staat. Ze vinden wel, dat de regel niet volledig moet verdwijnen, want uiteindelijk is het ook een basisregel, waarop dat ge moet kunnen terugvallen als een verkeersbord is verdwenen door bv. een ongeval of vandalisme. Wat zij wel vragen, is dat er op zoveel mogelijk kruispunten duidelijkheid zou komen over wie nu voorrang heeft en wie niet. Er zijn een aantal gemeenten, die daar al mee geëxperimenteerd hebben, bv. de gemeente Glabbeek. Daar werd eigenlijk eind 2017 de voorrang van rechts al zoveel als mogelijk afgeschaft en volgens de plaatselijke burgemeester leidde dat tot een daling van het aantal verkeersongevallen van 18 tot 3. Een dichter bij huis-voorbeeld in Oost-Vlaanderen, de gemeente Lede, daar hebben ze ook recent beslist de voorrang van rechtsregels op eigenlijk alle grote ontsluitingswegen daar te gaan afschaffen. Een concreet voorbeeld waar ik aan denk hier in Sint-Niklaas is bv. het kruispunt van de Hoge Bokstraat met de Nauwstraat, u allen wel gekend. Eigenlijk geldt er in de hele Hoge Bokstraat voorrang van rechts, maar op dit specifieke drukke kruispunt zorgde dat in het verleden en eigenlijk ook nu nog altijd wel af en toe voor verwarring en gevaarlijke situaties.

In 2013 hadden wij toen al gesignaleerd, dat het eigenlijk niet helemaal duidelijk was, dat daar de voorrang van rechtsregel van toepassing was en dan is er een nieuwe markering aangebracht op de rijweg zelf, die dat wel uiteraard heel duidelijk maakt, maar toch zien we dat die problemen daar nog blijven. Waarom? Omdat als ge uw voorrang van rechts als ze u die geven, als ge komt van het kruispunt Vlyminckshoek, de automobilisten geven een voorrang van rechts. Maar dan moet ge als automobilist, komende uit de Nauwstraat, wel nog altijd voorrang geven aan de automobilisten komende van de westelijke tangent. En daaraan ziet ge eigenlijk, zeker op drukke tijdstippen, dat dat gewoon niet haalbaar is. Dat heel het rondpunt aan Vlyminckshoek dreigt dicht te slibben, omdat die voorrangsregel daar van toepassing is. Dus een aantal vragen, die ik had, schepen, is meer algemeen hoe het stadsbestuur staat tegenover de suggestie, die gedaan wordt door VAB om op zoveel mogelijk grote ontsluitingswegen die voorrang van rechtsregel te gaan afschaffen en daar de voorrang te geven aan de hoofdbaan? Of dat u daar voor- of nadelen in ziet? En wat u denkt dat de impact op de verkeersveiligheid kan zijn? Specifiek ook had ik graag uw visie en mening vernomen over de Hoge Bokstraat en het kruispunt met de Nauwstraat. En dan misschien als slotvraag of u de mening deelt van VAB om zoveel als mogelijk kruispunten eigenlijk duidelijker te gaan maken en dus die voorrang van rechtsregel daar te gaan afschaffen. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Noppe. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Goed. Dank u wel voor de boeiende vraag.

... (?): Amai, ge klinkt enthousiast.

HANSSENS: Nee, nee, ik meen dat. Het is een heel ... Nee, ik was mijn gedachten aan het ordenen. Het is daarom. Nee, maar het ... Ja, dat pakt mij. Sowieso in het nieuwe mobiliteitsplan, wij hebben 540 wegen op ons grondgebied en een veelvoud aan kruispunten. In het mobiliteitsplan werden alle wegen opnieuw gecategoriseerd. En door de band hebben de wegen met de hoogste categorisering in principe voorrang. Maar, dat is een regel die je niet zomaar blind kan toepassen. In de binnenstad, binnen de rondweg, werden 7 invalswegen geselecteerd in het kader van de wijkcirculatieplannen. En het is inderdaad de bedoeling om die wegen, die een uitgesproken verkeersfunctie hebben, om die assen voorrangsweg te maken. Dat schept heel wat duidelijkheid en maakt het onderscheid heel goed tussen wegen, die verkeer dragen en wegen, die hoofdzakelijk een woonfunctie hebben. De stad is er ook voorstander van om in die wijken met vooral een woonfunctie, veelal zone 30-gebieden en in de binnenstad de voorrang van rechts te behouden. En de wetgeving is duidelijk. Als er geen signalisatie is, is het voorrang van rechts. Traag verkeer en voorrang van rechts, dat moeten tezamen kunnen gaan. En deze insteek vanuit de stad sluit ook aan bij het standpunt van de VAB.

In principe moet de weg, waar het meeste verkeer opzit, de voorrang hebben. Nu concreet op uw gestelde vragen. Hoe staan we dus voor het afschaffen van de voorrang van rechtsregel op de grote ontsluitingswegen in onze stad? Daar staan we dus positief tegenover. En we zullen dat ook geleidelijk aan toepassen in de komende maanden en jaar. We hopen daar duidelijkheid rond te krijgen binnenkort wat de timing om de aanpassing van die belangrijke verkeersassen is. Uiteraard zijn er voordelen. Een betere doorstroming en ook een hogere verkeersveiligheid bij het afschaffen van de voorrang van rechts. Dus wij geloven echt wel, dat dit de verkeersveiligheid kan verhogen, vooral in die straten waar er ook een doorlopend fietspad is en toch voorrang van rechts geldt vanuit de zijstraten. En dan komen we eigenlijk onmiddellijk bij de Hoge Bokstraat en de Nauwstraat. Want als je de regel zou toepassen – de Nauwstraat heeft een hogere functie dan de Hoge Bokstraat vandaag – dan zou je eigenlijk moeten zeggen van ja, die Hoge Bokstraat moet voorrang verlenen aan de Nauwstraat, zoals het vandaag is. Maar de aanwezigheid van een doorlopend fietspad over het kruispunt heen zou ertoe leiden, dat inderdaad de Nauwstraat geen voorrang meer zal hebben op de Hoge Bokstraat en we op die manier ook inderdaad het probleem dat u aanhaalt van soms blokkeren van Vlyminckshoek, dat dat probleem hopelijk ook van de baan is. En dus in het kort denk ik dat ik de mening deel van de VAB op dit vlak. Al zou ik toch elk kruispunt apart nog eens beoordelen en niet zomaar blind maatregelen doorvoeren. Want allé, we gaan op die manier soms ongewenste effecten krijgen, vooral daar op die kruispunten waar er doorlopende fietspaden zijn.

VOORZITTER: Ik dank schepen Hanssens. Mijnheer Huys vraagt het woord.

HUYS M.: Ja, ik had een tussenkomst voorbereid, maar ik moet zeggen na het horen van de uitleg van schepen Hanssens, dat ik volledig akkoord ben met die visie. Maar ik zou toch willen voorstellen, dat dat ook bekeken wordt in functie van het kruispunt Gentstraat en Nauwstraat. Om te bekijken wat daar eigenlijk de hoofdfunctie is van de wegen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Huys. Dan zijn we gekomen aan de interpellaties 3 en 14. En ik geef dus achtereenvolgens het woord eerst aan raadslid Wymeersch over de overeenkomst SK Belsele en de stad Sint-Niklaas en daarna de heer Van Der Coelden over de evolutie van het voetbaldossier. Mijnheer Wymeersch, u hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, mijnheer de schepen, ik ga mij meer specifiek vanavond toeleggen op een afgeleide van het grote voetbaldossier. Het grote voetbaldossier en dat begint en het heeft eigenlijk te maken met de ontbinding van de overeenkomst stad Sint-Niklaas met Waasland-Beveren of hoe u het ook wilt noemen.

Maar afgeleide daarvan was dus de problematiek met SK Belsele, die genoemd werd vanaf bijna het eerste moment als potentieel, als mogelijke overnemer van het gros van de jeugdspelers, die door Waasland-Beveren in de feiten op straat werd gezet. We hebben daar bij vorige gelegenheden al onze twijfels over geuit, over de haalbaarheid van één en ander. Want blijkbaar zijn er dan toch gesprekken geweest of gevoerd – in hoeverre dat die gesprekken degelijk en doortastend waren, dat weet ik niet – maar op een gegeven moment kregen we als raadsleden een email met laat ons zeggen in een niet mis te verstane toon opgesteld. Aan de ene kant kwam daar ontgoocheling naar voor en anderzijds een soort van verbolgenheid over het feit dat de stad niet meer of niet minder van zin was van SK Belsele voor een voldongen feit te stellen en ze in feite serieus in de portemonnee te tasten. Zij gingen daarrond een persconferentie geven om de stand van zaken uit de doeken te doen aan de ouders en de kinderen en aan de uitgenodigde raadsleden indien zij geïnteresseerd waren. Wij zijn daar met een aantal mensen van onze fractie en vanuit de sp.a-fractie naartoe geweest. En wij zaten te wachten op de uitleg van de voorzitter en van het bestuur van SK Belsele, toen wij daar plots, toen wij daar plots de schepen van sport zagen binnenwandelen en toen wist ik in 2 seconden “we zijn gesjost”. Want, als ge 24 uur daarvoor een mail krijgt van een verbolgen, een kwade, een ontgoochelde clubvoorzitter, die in duidelijke bewoordingen zegt dat de stad hem belachelijk maakt en het onwaarschijnlijke en het onmogelijke vraagt en dan plotseling op de persconferentie, waar hij die toelichting nog eens gaat geven aan pers en aan genodigden, plotseling de voorzitter, euh de schepen van sport binnenkomt, niet alleen binnenkomt, maar zich naast de voorzitter aan de tafel gaat zetten om een uitleg te geven. En die uitleg die was dan nog “alles is in kannen en kruiken, het is beklonken, er is een overeenkomst, viva victoria, SK Belsele bestaat niet meer, het is FC Sint-Niklaas, hier zijn de nieuwe truitjes, pers kom mee, ik wil mee op de foto”. Dixit de schepen. Kort samengevat, maar daar kwam het ...

BUYSROGGE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: Ja, ja, maar dat was wel de bedoeling, soit. Daar komt het dus op neer. Ja, goed. Een hele uitleg. Wij zaten daar bij voor spek en bonen. Allebei iets meer spek dan bonen. Maar, we zaten daar en we zaten ernaar te kijken zoals een koe die naar een trein staat te kijken hé. Dus we zijn dat daar afgeboid. Maar ondertussen die overeenkomst, we hebben tegen mekaar gezegd van ja, als de stad een overeenkomst maakt met de nieuwe club, dan moeten we daar toch vandaag of morgen iets als gemeenteraadslid daar toch in betrokken worden. Maar daar kwam niets. Daar kwam niets en er kwam nog altijd niets. En er is nog altijd niets gekomen.

Dus dan is mijn vraag, mijnheer de schepen, 4 weken geleden zijt gij verschenen in de krant met een truitje van FC Sint-Niklaas in uw handen van “dat heb ik hier eens goed geflikkerd”, maar ondertussen weten wij van die overeenkomst dus duidelijk niets. Dus, twee pertinente vragen en ze hebben met mekaar te maken. 4 weken geleden, wat was de reden dat de club SK Belsele – of ze nu effectief FC Sint-Niklaas zal heten ja dan neen, dat laten we dan nog in het midden – waarom was SK Belsele 3 à 4 weken geleden zo kwaad op de stad en op u en wat is de inhoud, gedetailleerd, van de overeenkomst die de stad heeft gesloten met SK Belsele? Als er een overeenkomst is, zou u die niet moeten kunnen geven, maar dan moet ge die geven. En dat is de vraag, die ik stel. Het intermezzo en de conclusie zal ik daarna wel trekken.

VOORZITTER: En dan geef ik het woord aan raadslid Van Der Coelden.

VAN DER COELDEN: Ik denk dat ik een beetje verder ga op het verhaal van Frans Wymeersch. Ook ik was getuige op 3 april van de coup de théâtre daar in die kantine op Puyenbeke. Maar verleden week kreeg ik signalen, dat er nog altijd geen overeenkomst zou bereikt zijn tussen SK Belsele, FC Sint-Niklaas en het stadsbestuur. Ja, wat toch wel zeer sterk in tegenspraak was met hetgeen we daar op 3 april mochten meemaken in die kantine. Ik heb mij daar dan her en der wat verder over geïnformeerd. Ja en tot gisteren of eergisteren – maar ge moogt mij vanavond uiteraard altijd opnieuw verrassen – bleek er nog altijd een discussie te zijn, zowel over het voorwerp van een nieuwe overeenkomst tussen de stad en FC Sint-Niklaas. Dus welke infrastructuur kan de club huren, kantines, kleedkamers, terreinen als over de huurprijs, die de club daarvoor zou moeten betalen aan het stadsbestuur. Nu, ik verwacht van de schepen niet, dat hij hier heel zijn, ja, of we hier de discussie, de onderhandelingen gaan voeren in de gemeenteraad. Ik zou wel van de schepen willen vernemen, ja, binnen welke context dat de stad die onderhandelingen voert. Welke infrastructuur is de stad bereid om ter beschikking te stellen van die club? En tegen welke financiële voorwaarden zou dat moeten gebeuren? Ik wil er toch ook de klemtoon op leggen, ik denk dat de teneur toen we dat hier vorige maand zeker of toen we dat een eerste keer besproken hebben hier in de gemeenteraad, dan denk ik dat de teneur op de oppositiebanken toch wel heel duidelijk was, dat wij dit project, die overname door FC Sint-Niklaas van de jeugdwerking van Red Star Waasland genegen zijn en dat wij ook, ja, bereid zijn of denken ... (overschakelen naar bandopname 7) ... dat de stad bereid zou moeten zijn om die jeugdwerking te ondersteunen op heel veel manieren, waaronder ook op een financiële manier. Dus dat wil ik toch wel benadrukken, dat die boodschap ook doordringt tot bij de club.

Ik denk en ik was er eerlijk gezegd wel wat van onder de indruk de 3^e april van die voorstelling, want uiteindelijk was het meer een voorstelling van een werking dan een kritische persconferentie, ik was daar redelijk van onder de indruk hoe die mensen als provinciaal en als amateurclub een hele structuur hadden uitgetekend. Mensen ook al hadden gevonden, die heel die jeugdwerking moeten helpen dragen. Truitjes, tenuekes ontwikkeld hadden. Dat was nu wel niet zo moeilijk natuurlijk met zo'n voorzitter. Allé, maar dat stond bijna ... mensen konden zich daar ook inschrijven als ze het wilden. Dus dat zat allemaal in de lijn van we gaan ervoor. Nu, dat is ondertussen bijna een maand geleden. Ja, als ge dan nog altijd geen overeenkomst hebt, dan is dat een opstart die in bijzonder onzekere en onaangename omstandigheden moet verlopen voor zo'n club. Dus ik denk dat die mensen recht hebben op duidelijkheid. Liefst de duidelijkheid, die vervat zit in een overeenkomst, waar het stadsbestuur en de club het over eens zijn. En die hier zo snel mogelijk aan de gemeenteraad kan worden voorgelegd.

VOORZITTER: Ik geef toch, schepen, als ik mag, eerst nog even het woord aan Julien Ghesquière voor een klein vraagje heeft hij gezegd.

Ghesquière: Voilà, inderdaad. Het is een heel kleine opmerking. In aanvulling wat collega Van Der Coelden net zegt, toen we dat vorige maand besproken, dan had ik ook de indruk dat het over de partijgrenzen meerderheid/oppositie heen inderdaad in betrokkenheid ging besproken worden. Want ik ga ze nu nog niet stellen, maar ik heb een tiental vragen opgeschreven en eigenlijk, ik had wel op zijn minst verwacht, dat we daar al in de commissie bepaalde informatie over gingen krijgen. En ook daar is dat niet gebeurd. Dus, schepen, dat stelt mij toch wel enigszins teleur.

VOORZITTER: Goed. Schepen Buysrogge?

BUYSROGGE: Ja, dank u wel voor de logische vragen, die gesteld worden over een belangrijk dossier, dat zich aandient naar aanleiding van een aangetekend schrijven, dat we vanuit Waasland-Beveren op 7 februari dit jaar ontvangen hebben, waarin ze éézijdig beslisten om heel hun werking te stoppen op site Puyenbeke. We hebben er inderdaad vorige maand een bespreking over gevoerd en de algemene teneur, die ik daar toch uit onthouden heb, is dat eigenlijk iedereen van de raad – ik denk dat ik namens iedereen spreek – wanneer we onze ontgoocheling uitdrukken ten aanzien van Waasland-Beveren, die zomaar éézijdig beslissen om met de werking te stoppen in Sint-Niklaas, site Puyenbeke. Ieder drukt dat op zijn eigen manier uit. De afgelopen periode hebben we of heb ik althans ook gemerkt, dat dat ook heel wat losmaakt bij mensen moet ik zeggen.

Het feit dat die site nu ineens open komt te vallen, dat dat precies toch met heel veel mensen zowel vanuit een nostalgie als vanuit ja, een toekomstperspectief, die beide richtingen, dat dat toch wel wat los brengt. Ik heb de vorige keer ook gezegd wat de doelstellingen zijn vanuit de stad in heel het project dat zich nu aandient. Met enerzijds het belang van de jeugdspelertjes op de site, anderzijds de contracten die er afgesloten zijn en de gebruikers die er op de site zitten. Langs de andere kant biedt het ook een opportuniteit. We hebben in het verleden vaak intern wat gevloekt over het feit, dat Waasland-Beveren er wat een alleenrecht, een soort van monopolie over heel die site heeft. Dat we er eigenlijk als stad contractueel tot 2032 vastzitten en dat we er op dit moment of in die toenmalige situatie niet te veel niet meer over te zeggen hadden. Dat valt nu open. Dat biedt dus nu een opportuniteit om wel als stad het zeggenschap te kunnen hebben over die site. We hebben ook in ons beleidsprogramma site Puyenbeke als één van de prioriteiten naar voor geschoven om er werk van te maken, om de doorwaadbaarheid van de site, de toegankelijkheid, ook de individuele sporters, dat die meer en beter aan hun trekken kunnen komen op de site. Dat er wat mij betreft voor voetbal altijd een plek moet kunnen zijn op site Puyenbeke, laat dat duidelijk zijn. Ik spreek zelf ook vanuit een persoonlijke voetbalachtergrond. Dus voor voetbal moet zeker plaats zijn en blijven, maar het biedt ook opportuniteiten om er andere sporten te kunnen aantrekken. Nu, waar staan we nu op dit moment contractueel? Want dat is eigenlijk de vraag van de meeste collega's. Is het zo, dat we werken om naar de gemeenteraad van volgende maand te komen rond de opzeg van het contract met Waasland-Beveren. Dat is eigenlijk het basiscontract. Eerst moet dat akkoord er zijn, moeten daar de details over afgesproken zijn, vooraleer dat we terug ja, dat vol eigenaarschap in handen krijgen en dat we andere contracten formeel ook kunnen afsluiten. Het is ook zo, dat we ondertussen al een aantal afspraken gemaakt hebben met partners, waar we in de toekomst mee willen samenwerken. In eerste instantie afspraken op mondeling niveau. Vervolgens – en dan spreek ik niet alleen over het vroegere SKB Sint-Niklaas, nu het huidige FC Sint-Niklaas, maar spreek ik ook nog over andere contracten – waarbij dat we die verenigingen de mogelijkheden willen geven om een deel van de site, om dat te kunnen huren om hun eigen werking verder te kunnen zetten of te kunnen opstarten. Ge kunt ook misschien uit mijn verhaal afleiden als ik zeg we hebben erover geklaagd, dat we over de site weinig inspraak hebben vanwege die contractuele engagementen, die in het verleden zijn aangegaan. Ik wil dus niet opnieuw in die val trappen, waardoor we ons als stad eventueel opnieuw met een club zouden engageren voor een ganse infrastructuur langdurig te gaan uit handen geven.

Dus zijn we daaraan aan het werken en de afspraken, die we daar in die dagen en uren voorafgaand aan die ontmoeting, dat er toen geweest is op site Puyenbeke, hebben we daar met Belsele goeie afspraken gemaakt rond het verhuren van een aantal vaste infrastructures, om heel concreet te zijn de grote kantine met daar het aansluitende sanitaire blok, allé, de kleedkamerblok aan. En drie of vier voetbalterreinen. Daar ging het over. Waaronder het kunstgrassterrein, het onmiddellijke terrein achter het A-terrein en nog een ander terrein. We hadden gezegd 3 of 4 terreinen. Dat 4e terrein, dat zou afhankelijk zijn van hoe het loopt met de inschrijvingen van de club. Of er daar, allé, of er daar nog marge zou zijn om een 4e terrein mee te nemen. Maar die 3, dat was iets dat zeker is. Dus we hebben daar afspraken over gemaakt. Ook in het achterhoofd van wat ik hier in de gemeenteraad toen gehoord had, hadden we afgesproken om zeker het eerste jaar naar die club een tegemoetkoming te doen om die jeugdwerking, een financiële tegemoetkoming, eigenlijk een soort van korting op het schattingsverslag. En het schattingsverslag is de basis om tarieven te bepalen. Dat we op dat schattingsverslag een korting zouden toestaan ten aanzien van Belsele. We hebben dat contractueel uitgewerkt. Vervolgens het contract bezorgd aan Belsele in functie van een reactie om daarop verder te kunnen werken. De afgelopen weken zijn ze eigenlijk vragende partij om meer infrastructuur te hebben, daar komt het op neer. Waar onze redenering eigenlijk is van voor hun sportieve werking komen ze toe met hetgeen dat ze aangeboden krijgen, nl. de grote kantine, de grote sanitaire blok en 3 of 4 voetbalterreinen. Dus tegelijkertijd werken we ook aan 3 andere contracten voor de infrastructuur vooraan, waar er op dit moment ook al een gebruiker zit die u welbekend is. Dus daar werken we nu aan. De bedoeling is om dat ook in diezelfde periode van mei verder te finaliseren. Het is ook zo dat we werken aan een contract van 3 jaar, 2 keer verlengbaar met nog eens 3 jaar. Dus maximaal 9 jaar. Puur formeel hoeft dat niet goedgekeurd te worden door de gemeenteraad. Maar ik zal jullie uiteraard wel in de bespreking verder op de hoogte houden en de details van de contracten, die zal ik op het moment dat er een akkoord is tussen de verschillende partijen, zal ik dat jullie uiteraard mededelen. En in reactie dan op het mailtje en de toon, die sommigen schrijven in hun mail, ja, dat is hun persoonlijke stijl. Ik zou zeggen elke vogel zingt zoals hij gebekt is.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch en daarna de heer Van Der Coelden en de heer Ghesquière.

WYMEERSCH: Mijnheer de schepen, als ge denkt dat ge nog lang met onze voeten kunt spelen, dan zijt ge verkeerd. Wat ge 3 weken geleden, iets meer dan 3 weken geleden hebt uitgestoken met ons, oké, tot daaraan toe. Daar dienen we voor een stuk voor.

BUYSROGGE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: Een oude aap moet ge geen muilen leren trekken hé. Dat ge de pers voor de zot hebt gehouden, daar zullen ze zelf wel hun conclusie uit trekken. Maar wat veel erger is hé, dat ge daar op de 4e april tegen dat bestuur, tegen die ouders en tegen die kleine mannen die daar liepen hé, gezegd hebt of laten uitschijnen en eigenlijk met zoveel woorden gezegd, ge hebt het met zoveel woorden gezegd, dat er een akkoord was tussen de stad en SK Belsele. Ten eerste was er geen akkoord tussen de stad en SK Belsele. Er was zelfs geen akkoord tout cours. Het college – daar ben ik quasi zeker van – was zelfs door u niet geïnformeerd tot in detail van wat ge van zin waart van daar te gaan uitbazuinen. Dus het college was ook niet geïnformeerd.

BUYSROGGE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: Dat was uw persoonlijk standpunt, ja. Ja, ja, nee, nee, het is maar dat die 100-en mannekes die daar lopen, dat die daar ... Gij beseft niet, dat daar op een sportieve organisatie, dat er meer is dan terreinen en kantines en water en douches, maar dat ge daar bezig zijt met mensen. En in dit geval met kleine mannen. En die structuur van die club is, ze moeten inschrijven, ze moeten inschrijven voor competities, ze moeten ... Wanneer gaan die zekerheid hebben? Zeker nog niet in mei. Zeker nog niet in juni. In juli zal dat ook nog niet zijn, want dan zijn we allemaal op reces. Dus ze kunnen het eerste jaar het seizoen 2019-2020 zo quasi zeker door hun neus geboord zien. Dat is wel waar. Dat is wel waar, omdat gij er een spelletje van maakt. Gij maakt er een spelletje van. En het zal een spelletje blijven duren hé. Er is een mondelinge overeenkomst. Er is een mondelinge overeenkomst en ge geeft het zelf al aan, ze vragen iets meer dan dat we hen vorige maand hebben aangeboden. En wat zegt ge daarop? Volgens mij komen ze toe. Volgens mij komen ze toe met hetgeen dat ze krijgen. Dat zijn uw woorden van daarjuist hé. Ze krijgen 150 à 180 jeugdspelertjes normaal gezien. Maar ze komen toe. Die komen niet toe. Als die een plein meer vragen, is het een teken dat ze één nodig hebben hé. Aan de ene kant zegt ge ze moeten of we gaan ervoor zorgen en we gaan hen ondersteunen dat ze die jeugdspelertjes overnemen. We gaan daar zelfs tegemoetkomingen doen. Een korting hier en een korting daar. Maar als ze zeggen van ja, maar we hebben geen plein, dan zeggen ze ze komen toe met 3.

BUYSROGGE: 4.

WYMEERSCH: Daarjuist zegt ge 3, schepen. En ge zegt er zelf bij en ze hebben één meer gevraagd, maar ze komen toe.

BUYSROGGE: Ja, ofwel heb ik mij verkeerd uitgedrukt, ofwel heb jij mij niet goed begrepen.

WYMEERSCH: Nee, nee, ge zijt een kampioen in u verkeerd uit te drukken, geloof mij vrij.

BUYSROGGE: Ik heb daarjuist gezegd, dat er was afgesproken 3 of 4 terreinen. En dat 4^e terrein, dat ze gingen te kennen geven op basis van hun inschrijvingen.

WYMEERSCH: En ge hebt gezegd ze hebben er 3 gekregen en ze komen toe, want ze hebben meer gevraagd, maar ze komen toe. Ik vraag bij deze aan de bestuursadministratie opname band uitgetikt van het antwoord van de schepen.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden?

WYMEERSCH: Oh! Oh!

VOORZITTER: Oh, sorry. Als ge wat seconden wacht, denk ik ...

WYMEERSCH: Ja, ja, maar ...

VOORZITTER: Oké.

WYMEERSCH: Het grote probleem is, schepen, dat ge niet weet waarmee ge bezig zijt. Ge zijt ernaartoe gekomen in volle glorie en in vol ornaat en er was een overeenkomst. Als men ons deze week komt melden vanuit de club zelf, dat er geen overeenkomst is – details worden er nog niet gegeven – dat er geen overeenkomst is en ik hoor van u, dat er geen overeenkomst op papier kan en zal gegeven worden voor de zomer, dat betekent in de praktijk dat een sportieve organisatie en competitie ... Dat zijn de feiten, schepen! Weet ge nog niet hoe de voetbalsport in mekaar zit? Weet ge dat niet? Het is nu de maand mei. Het is nu de maand mei en die moeten in juni al hun spelertjes, hun contracten en alles voorleggen. En als die geen zekerheid hebben over de infrastructuur, als die geen zekerheid hebben over de financiële tegemoetkomingen, als die geen zekerheid hebben over het budget waarover ze kunnen beschikken, dan kunnen die die inschrijvingen niet doen. Dan kunnen ze die niet garanderen. En wat gaat gij dan zeggen? Als gij tegen eind van volgende maand die garanties niet zwart op wit kunt geven met een getekend contract, met een getekend contract en als het aan ons ligt, mijnheer de schepen, ook met inspraak van deze gemeenteraad, dan duwt gij deze club, deze zeer kleine club, die de moeite doet, die de moeite doet om samen met de stad een aantal mensen en een aantal jonge spelers terug te geven waar ze recht op hebben, dan duwt ge die verder in de put. En dat is iets dat wij nooit zullen laten gebeuren.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Dank u, voorzitter. Mijn toon zal misschien wat verschillen van die van mijnheer Wymeersch, maar de inhoud komt grotendeels overeen met wat hij zegt. Allé, ik snap niet, ik snap niet hoe ge op 3 april aan tafel kunt zitten met dat bestuur en zeggen wij hebben een overeenkomst. En dan kan ik mij nog voorstellen, dat dat een beetje voorbarig was en dat alle punten ...

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden is aan het woord.

VAN DER COELDEN: ... en komma's nog moesten worden uitgediscussieerd. Maar dat we nu 4 weken later zijn en dat er nog altijd geen overeenkomst is, dat begrijp ik niet. Allé, waar gaat de discussie over? Die 3 of die 4 terreinen, waarbij dat 4e in functie is van het aantal spelers. Die kleine kantine en/of die grote kantine, dat blokje kleedkamers, die oude kleedkamers die er staan, waar ik mij indertijd nog in gedoucht heb als ik voetbalde 35 jaar geleden op de Sportkring. Allé, daar gaat het over. En over de prijs. Allé, nu denk ik niet als ge daar een week of twee weken over door onderhandeld en intensief met die mensen communiceert en praat, dat ge niet in staat zijt om daar op een week of op twee weken uit te geraken. Ik snap dat niet. Allé, dat getuigt volgens mij toch van ja, een gebrek aan motivatie om die onderhandelingen tot een goed einde te brengen, laat het mij zo zeggen. Het verbaast mij ook, dat ge zegt ik ga er niet of ik ga er niet mee naar de gemeenteraad moeten komen. Allé, volgens mij, iedere overeenkomst die ge als stad afsluit – een huurovereenkomst, een erfpachtovereenkomst, mij om het even – maar iedere overeenkomst, die ge afsluit, daar gaat ge toch veronderstel ik mee naar de gemeenteraad moeten komen. Met die van Waasland-Beveren, die is 3 keer op de gemeenteraad gepasseerd in al die jaren. Allé, en dat verbaast mij dan nog meer, omdat dan blijkbaar in sommige gesprekken die lopen, ja, het wordt gedaan alsof de gemeenteraad een hindernis is, die ge zult moeten nemen op het einde van de onderhandelingen. Allé, alsof dat hier de lastigaards zitten, die tegen u als schepen zouden zeggen ja, maar daar zijt ge veel te soepel geweest met die club, terwijl dat ik, mijn indruk is, dat het eerder het tegenovergestelde is en dat hier, allé, heel veel goeie wil is binnen de gemeenteraad om die club de kans te geven om een jeugdwerking te ontplooien. En ik kan alleen maar afsluiten met wat mijnheer Wymeersch ook gezegd heeft. Allé, er zijn al tientallen spelers ingeschreven. Er komen er altijd nog maar bij. Men heeft trainers aangesteld. Men heeft een jeugdbestuur aangesteld. Men doet zijn best om een jeugdwerking op te starten. Ja, als dat allemaal moet gebeuren in een context van onzekerheid over de overeenkomst, die men daarover gaat afsluiten met de stad over het gebruik van de terreinen, de kantine, de kleedkamers en de prijs die men daarvoor betaalt, ja, dan is dat een allesbehalve aangename context om die werking op te starten. Dus alstublieft, schepen, zorg dat dat vooruitgaat, zorg dat ge die overeenkomst hebt in het belang van iedereen.

VOORZITTER: Mijnheer Ghesquière?

GHESEQUIERE: Ik wil hier uiteraard geen fouten maken op manier van spreken, die de stad eigenlijk achteraf tekort zou doen. Ik bedoel daarmee, onderhandelingen moet ge op bepaalde momenten met vrije handen kunnen voeren, want we zitten hier met een dubbel probleem.

Eenzijds de schadevergoeding, die nog moet gevorderd worden van Waasland-Beveren en anderzijds inderdaad het nieuw contract. Ik heb mij trouwens al afgevraagd als er inderdaad een nieuw contract is en ge zul nog naar de rechter moeten stappen om het oude contract te laten vergoeden, dan vraag ik mij af welke rechter hier nog enig voorwerp aan zou zien hé. Dus als er inderdaad al een overnemer is, wat kunt ge dan nog vragen, maar soit. Verder ga ik daar geen dingen zeggen, die ons misschien tekort zouden doen. Maar, ik kan goed begrijpen, schepen, dat ge in tijdsnood zat. Sowieso. Want we zitten daar met de inschrijvingen, zoals daarnet gezegd is, voor de voetbalbond van de spelers. Maar ik heb ook al eigenlijk intussen begrepen, dat het niet alleen gaat over 3 of 4 terreinen, maar inderdaad mogelijks zelfs gewoon over 2 of 3 kantines. Ik stel maar vragen. We hebben ook geen enkel bewijs, dat – en nu ga ik iets heel gevaarlijk zeggen, ik weet het, maar ja – SKB heeft eigenlijk op dit moment twee ploegen. Een eerste ploeg en een reserveploeg. En plots gaan die nu 15 ploegen bijkrijgen. Hebben die voldoende mensen om daar bv. nog maar simpelweg voor elke ploeg een afgevaardigde te hebben? En daar gaan we nu al direct mee in zee? Ik weet het niet hé, ik stel mij daar vragen bij. Als die inderdaad uw arm omgewrongen hebben om voor een bepaald tijdstip bepaalde tussenkomsten te krijgen, ja, ge kunt als stad ook geen blanco cheque geven. Ik heb hier ook vragen bv. hoe zit het met de biljart, die daar nu zit? Dus die hebben daar een “biljartschool” tussen aanhalingstekens. Een alternatief voor het terrein daar was een voetbal-schoon. Die kansen zijn nu plots blijkbaar weg. Maar ik zeg het, één verklaring kan ik wel geven, ge zit daar waarschijnlijk wel in tijdsnood en we kunnen ons niet permitteren dat daar mogelijks 150 tot 200 kinderen op straat lopen. Maar ik blijf het betreuren, wij hebben eigenlijk vorige maand ons hand uitgestoken om inderdaad over de partijgrenzen heen daarover te praten. Maar ge hebt het alleen gedaan. En ik kan niet, ik vind dat een beetje jammer. Niet een beetje, heel hard jammer.

VOORZITTER: Schepen?

BUYSROGGE: Ja, wat kan ik nog zeggen? Over die contracten, Kris, omdat ge daar zei van ik vind dat raar dat een eventueel huurcontract niet naar de gemeenteraad zou komen. Ik heb duidelijk, allé, naar ik begrepen heb, zegt het decreet, het decreet lokaal bestuur, dat daden van meer, korter dan 9 jaar, dat dat de verantwoordelijkheid is van het schepencollege. Maar ik heb wel ook gezegd daarjuist, dat ik dat in de bespreking en dat ik volledig ook ga meegeven op het moment dat we daar ook een bespreking over voeren hé. En op het moment dat er daar voortgang is. Die betrokkenheid, Julien, wat ge daar zegt, is het zo. Vorige maand is het inderdaad ter sprake gekomen. Is het aanbod van de gemeenteraad uit geweest.

Langs de andere kant, zolang als dat er ook geen definitieve akkoorden zijn in eerste instantie met Waasland-Beveren, ja, is er ook nog niet veel om al in dialoog nog verder te kunnen gaan. En drie, met betrekking tot uw opmerking of uw vraag naar ja, kan zo'n club daaraan om zo ineens met 2 seniorenclubs, euh seniorenploegen naar een integrale jeugdwerking te gaan. Daar heb ik ook wel geloof in. Want die, allé, de andere raadsleden waren er ook getuige van, allé, van de gedegen aanpak, die ze daar op die ontmoeting met die ouders gedaan hebben. Het is ook zo, dat een aantal trainers en zo, die nu aangesloten zijn of aangesloten zijn bij Waasland-Beveren, die hun uitvalsbasis ook daar op de site hebben, dat die zich ook al aangeboden hebben om mee in zee te gaan om dat project te ondersteunen. Ook van buitenaf dienen zich wel wat mensen aan. Dus ik hecht er ook wel, allé, ik geloof er ook wel in, dat dat mogelijk moet zijn. En het is niet zo, dat de stad ineens de lastigaard is in heel dit project. Frans, ge zegt van ja, de tijd tikt. En de tijd tikt inderdaad. We zijn ook geconfronteerd geworden met die eenzijdige opzegging van Waasland-Beveren. We hebben een degelijk voorstel gedaan naar SKB Sint-Niklaas, waar ze hun akkoord op gegeven hebben. En dan in een volgende fase stellen ze bijkomende vragen. Dus dat is eigenlijk de essentie van de situatie, waar we ons op dit moment in bevinden.

VOORZITTER: Goed. Dan gaan we verder met de volgende interpellatie door de heer raadslid Frans Wymeersch over het internationaal koortreffen in Sint-Niklaas, de mogelijkheid.

WYMEERSCH: Dit zal iets zoetgevooisder zijn, mevrouw de voorzitter. En waarschijnlijk is de schepen of heeft de schepen toch al een ronk gehoord over hetgeen ik wil aanbrengen, nl. vanuit de commissie toerisme moet hij mogelijks al geïnformeerd zijn over het feit, dat Vlaanderen geconfronteerd wordt met de organisatie van het World Choir Games, de olympische spelen voor koren. Waar honderden koren vanuit Vlaanderen, maar ook vanuit heel Europa, Noord-Amerika, Zuid-Amerika, Afrika naar Vlaanderen komen afgezakt om aan een hoogstaande wereldbepaalde competitie mee te doen, waar dus de beste koren van de wereld worden bekroond. In een officiële competitie en met vrije optredens daar tussendoor. 27 categorieën, ik ga ze niet allemaal opnoemen, maar heel het gamma van al wat koorzang is en kan betekenen, komt aan bod. En dat zal worden georganiseerd dus in Vlaanderen op de as Antwerpen/Gent, waar dus de twee steden de belangrijkste polen zijn. Maar waar vanuit de internationale organisatie, met hoofdzetel als ik mij niet vergis in Duitsland, dat daar beroep wordt gedaan op steden en gemeenten aanwezig op de as tussen Antwerpen en Gent – en daar is Sint-Niklaas uiteraard de belangrijkste factor in – om daaraan mee te werken, erop in te spelen, zowel infrastructureel, naar logies, naar logement, maar ook om mee deel te nemen in de opvulling van het programma.

Want naast dus de competities en de georganiseerde optredens vanuit de organisatie staat het natuurlijk steden en gemeenten in Vlaanderen vrij om een aantal organisaties op poten te zetten in samenspraak met de organisatie van de World Choir Games om dus ook in hun stad of in hun gemeente bepaalde dingen te organiseren, optredens, stoeten, overdekt, openlucht en dergelijke. Dus mijn vraag is of de stad bereid is – en ik zou het een gemiste kans vinden, moest men toch niet minstens de poging doen om met de organisatoren in contact te treden om te zien wat er kan en wat er verlangd wordt – dat de stad dus, ik zou dus willen aandringen bij de stad om eventueel in samenspraak met onze toeristische dienst, niet alleen van de stad, maar Toerisme Waasland, Toerisme Oost-Vlaanderen en noem maar op, met onze eigen koren – want in Sint-Niklaas zijn toch een serieus aantal gerenommeerde koren en ik ga hier geen opsomming doen, want dan vergeet ik er sowieso – met onze culturele dienst en dergelijke om daar de schouders onder te zetten. Het is voor 2020, in juli. Dus juist in de vakantieperiode. Dus het gaat door van 5 tot en met 15 juli. Dus ik denk dat daar een opportuniteit zit. We hebben vrijdag nog gesproken over het DNA van onze stad. Ik denk dat dit een beetje een aanzet kan zijn tot het brengen van een nieuw element in het DNA van deze stad. Dit kan mogelijk als het lukt, als we daarin kunnen meespelen, de aanzet zijn om een terugkerend evenement op dit vlak, cultureel en toeristisch, uit te bouwen in deze stad.

VOORZITTER: Schepen Baeyens?

BAEYENS: Ja, voorzitter, bedankt. Frans, bedankt voor de vraag. Het is inderdaad zo, dat wij eigenlijk alleen indirect weten dat het koortreffen zal plaatsvinden in Vlaanderen. Noch de organisatie, noch Toerisme Vlaanderen heeft ons actief gecontacteerd. Nu, op zich zouden wij daar zeker als stad niet tegen zijn, dat daar een deel – want het zal opgesplitst worden over gans Vlaanderen inderdaad met de kern in Gent en Antwerpen denk ik – zijn we daar niet tegen en zouden we er vandaag inderdaad nog zeker op kunnen inspelen. Er is hier wel in de stad een keuze-atelier geweest rond dat koortreffen. Maar bij gebrek aan belangstelling en inschrijvers is dat niet doorgegaan. Dat was 20 november vorig jaar. Dus in sich akkoord, ja. Dat is een treffen, waar wij zeker onze bijdrage in zouden kunnen leveren, willen leveren. Het staat vandaag nog niet op de agenda van 2020, maar er is in sé nog wel wat tijd. Wat wel op de agenda van 2020 staat, is het landjuweel bv.. Dat is ook een jaarlijks treffen, dat toch ook wel de toneelverenigingen dan ... En die gaan alleen de stad Sint-Niklaas aandoen met de beste toneelamateurgezelschappen van Vlaanderen. Dus dat komt zeker naar Sint-Niklaas. In november zal dat zijn, in het herfstverlof. Dus dat ligt vast. Dat is zeker. Rond het koortreffen zijn inderdaad op het moment nog geen directe contacten.

VOORZITTER: Oké, dan een antwoord voor ... Een reactie.

WYMEERSCH: Ik dank de schepen voor zijn antwoord, maar ik vind het toch zeer vrijblijvend. Er zijn nog geen contacten. Maar is men ervan overtuigd, dat dit een belangrijke ... (overschakelen naar bandopname 8) ... bijdrage zou kunnen zijn voor deze stad om daaraan mee te werken? En wil men daar inspanningen voor doen? Dan ja, ik ken mensen uit het koormilieu die zich daarmee bezighouden. Ook uit het Antwerpse. De vraag is, breng ik hen met u in contact of gaat u zelf op zoektocht naar de juiste contacten? Ik heb een aantal brochures. Ik weet niet of ik ze hier mag achterlaten, anders laat ik ze u wel even en dan bezorgt u ze mij volgende week of zo terug. Dat is geen enkel probleem. Maar ik denk dat, het is dus een internationaal gebeuren met 10.000-en deelnemers. Dus, ik denk dat dit een internationale uitstraling kan zijn, ook voor onze stad.

BAEYENS: Ja, nogmaals, als we er een bijdrage in kunnen leveren en ik wil dat zeker eens actief opnemen, wat daar onze rol in zou kunnen zijn vanuit Sint-Niklaas. We hebben inderdaad heel wat infrastructuur, die er zich toe leent. En de eerste twee weken van juli zou dat zeker nog mogelijk zijn.

VOORZITTER: Dan gaan we naar de volgende interpellatie, voorstel tot beslissing van raadslid Jef Maes, verbod op het gebruik van wegwerpplastic tijdens evenementen op openbare ruimtes. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Dank u wel, voorzitter. We zitten wereldwijd met een gigantisch plasticprobleem. Ik denk dat we ons daar allemaal van bewust zijn. Als we bekijken dat we de voorbije 65 jaar 8,3 miljard ton plastic hebben geproduceerd. Goed voor in totaal het gewicht van 1 miljard olifanten. Dus en ... Ja, dat is toch een indrukwekkende ... Moest ge die allemaal nog bij mekaar kunnen zetten, maar dat kan dus jammer genoeg niet. Maar als we die trend verderzetten, dan gaan we in 2050 34 miljard ton plastic geproduceerd hebben. Dus en het erge daarvan is dat het 400 jaar duurt vooraleer dat plastic is afgebroken. En wat ook nog erger is, is dat 50 % van het plastic, dat we eigenlijk allemaal kopen, dat we dat binnen de 20 minuten weggooien. Dus een belangrijk deel van het plastic dat geproduceerd wordt, is wegwerpplastic. En het verbaast ons dan ook niet, dat er de komende weken en de maand mei is daar ook in het verleden al een actiemaand geweest. Je hebt de actie "mei plasticvrij", waar onder andere Sean Dhondt, Sint-Niklazenaar, u allen bekend, ambassadeur voor is. En er is de actie "plastic attaque", die al in heel het land 2 actiedagen heeft gehad, onder andere ook in Sint-Niklaas. En die opnieuw een actiedag gaat hebben op 4 mei hier in Sint-Niklaas. En één van de voorstellen van plastic attaque is eigenlijk of één van de eisen, laat het ons zo noemen, is een algemeen verbod op plastic zakken en plastic wegwerpbekers en plastic bordjes en eigenlijk alles wat wegwerp betreft tijdens evenementen, die plaatsvinden in publieke ruimtes.

En de stad Brussel, die heeft dat in 2018 reeds beslist en dat gaat nu in op 2 juli 2019. En ik denk dat zij een belangrijk, ja, voorbeeld hebben gesteld. En in Sint-Niklaas worden er ook al partieel initiatieven genomen, zoals bv. op Villa Pace worden er al recyclagebekers aangeboden. Maar hier en daar vind je toch nog altijd wegwerpplastic. En dus dat verbod op wegwerpplastic bij alle evenementen, ja, dat is eigenlijk een voorstel wat we willen doen. En ik heb hier een foto bij, een foto die jullie waarschijnlijk al hebben gezien. Het is een foto van een potvis – ja, ik heb hem groot gemaakt, maar misschien nog niet groot genoeg, ik wil hem laten circuleren ...

BURGEMEESTER: Ik heb het op tv gezien.

MAES: Het is een gigantische potvis, die aangespoeld is aan de kust van Sardinië met 22 kg plastic in zijn maag en een dode foetus. En deze foto en allé, dit trieste gebeuren dat heeft echt enorm veel indruk gemaakt in Italië. Zover zelfs, dat de minister van milieu de maatregelen, die eigenlijk voorzien waren tegen 2021, met een jaar heeft vervroegd en dus alle maatregelen rond het verbod op wegwerpplastic in Italië vervroegd gaat doorvoeren. Ik denk dat dat een foto is, die ja, ons niet onbewogen kan laten. En we zijn ook erg blij, dat er een aanzet wordt gegeven door de Vlaamse regering om een initiatief te nemen richting plastic bekens. Maar dat is natuurlijk alleen nog maar plastic bekens en dat gaat niet over plastic bordjes, die dan in die maag van die potvis beland zijn onder andere en over andere wegwerpplastic. Dus, wij denken dat dit wel door de aanzet, die gegeven is geweest vorige vrijdag door de Vlaamse regering, eigenlijk wel het ideale moment is om daar een stap verder in te zetten en met onze stad, want ik denk dat we op dat moment als we deze beslissing nemen naast Brussel de eerste Vlaamse stad zullen zijn, die een algemeen verbod op wegwerpplastic op publieke evenementen gaat instellen. Dus ons voorstel is, dat we dus inderdaad in het reglement evenementen op openbaar domein, dat we dat aanpassen en dat we daar vanaf 2020 dat verbod instellen voor wegwerpplastic op publieke evenementen. Uiteraard voorafgegaan door informatie en sensibiliseringscampagne. En als we dat vandaag hier met z'n allen beslissen, dan denk ik dat we daar nog ruim de tijd voor hebben om alle organisaties, die evenementen organiseren, daarvan op de hoogte te stellen, vooraf te sensibiliseren en op de hoogte te brengen van alle mogelijke alternatieven. Want voor alle plastic zaken zijn er op dit moment alternatieven. Dus ja, dat is een voorstel dat we hier aan de gemeenteraad willen voorleggen. En ik hoop dat ja, ook jullie deze foto niet onbewogen laat en dat we daar met de stad een belangrijke stap vooruitzetten.

VOORZITTER: Schepen De Meester?

DE MEESTER: Ja, ik denk dat die foto ons niet onbewogen laat, maar dat het ook al voor die foto duidelijk is, dat we met de stad een grote voortrekker zijn van afvalarme evenementen.

En ook zelfs ruimer nog, duurzame evenementen. Ge zei daarjuist van op Villa Pace gebeurt er al hier en daar iets. Ik denk dat dat wat een onderschatting is van wat er op Villa Pace gebeurt. We zijn daar één van de pioniers van de groenevent of groen event - het is al hoe ge het wilt uitspreken – van OVAM. Met de afwasstanden met herbruikbare bekers, die we uitgerold hebben. In 2015 werd er gestart met het gebruik van die herbruikbare bekers. En in 2016 draaien alle togen, vanaf 2016 op die herbruikbare bekers. Dus we hebben daar echt een voorbeeldrol opgenomen. Maar niet alleen op dat gebied. Ook wat energieverbruik betreft en wat duurzaam aankoopbeleid betreft, wat Fairtrade betreft op evenementen, denk ik dat we daar een grote voortrekkersrol spelen en dat ook willen blijven doen. Het klopt inderdaad, dat er die nieuwe wetgeving is, die vanaf 1 januari verbiedt om drank te serveren in recipiënten voor éénmalig gebruik, tenzij de organisator een systeem voorziet, dat garandeert dat minstens 90 % van de éénmalige verpakkingen gescheiden wordt ingezameld voor recyclage. En dat percentage wordt verhoogd naar 95 % vanaf 2022. We zijn hier als stad goed op voorbereid en we willen dat ook naar onze of naar alle organisatoren op ons grondgebied ook uiteraard verder uitrollen door die bekers ter beschikking te stellen en dergelijke. En de ervaring, die wij zelf hebben opgebouwd tijdens Villa Pace ter beschikking te stellen. Misschien dat Ine mij straks nog verder aanvult wat er allemaal nog gebeurt op dat vlak. Maar ik denk dat het wel belangrijk is om allé, daar volop werk van te maken. We doen dat ook. Maar dat het belangrijk is om goede reikwijdte van dit verbod ten volle verder te bekijken en verder stappen te zetten om tot een reglement te komen. Ik zou graag ook zelf hebben, dat er met een knip al die maatregelen kunnen doorgevoerd worden. In Rwanda heeft Kagame dat op 6 maand gedaan. Maar ik denk dat we toch wat hier een andere overheidsstijl hebben dan Kagame. Dat is misschien wat jammer, want daardoor gaan dingen misschien soms wat langzamer. Maar ik wil mij echt engageren om daar werk van te maken, om daar zo snel mogelijk werk van te maken, maar ik denk dat het belangrijk is om een goed zicht te hebben op de volledige reikwijdte. Geldt dat dan bv. ook voor onze donderdagse markt? Dat is ook een evenement, denk ik, op publiek domein. Ik denk dat er heel wat stappen moeten gezet worden. Ik denk dat we die willen zetten. Ik denk dat die bereidheid er ook is. Maar dat we dat ook grondig willen doen, ook met die sensibilisering. Vandaar dat ik mij niet wil vastpinnen op die 1 januari als deadline om te slagen of te falen. Maar ik vind dat voor mij ook wel een datum om in de gaten te houden, om naartoe te werken. Maar ik wil mij daar vandaag niet op vastpinnen.

VOORZITTER: Mevrouw Somers?

SOMERS: Ja, aansluitend, kort. Zoals u weet, is wat er onlangs gestemd is op Vlaams niveau niet alleen de drinkbekers, maar ben je ook verplicht van uw dranken – cola of andere dranken – in glazen flessen, die teruggebracht worden. Die mogen dus ook niet meer in plastic flessen. Dus het gaat wel verder dan enkel de plastic bekers waaruit gedronken wordt. Dus ik denk dat het in de eerste plaats belangrijk is, dat wij nu naar al onze evenementen, want dat gaat van een buurtfeest tot eigenlijk de evenementen, die wij zelf hier organiseren, nagaan in welke mate en bijsturen en de organisatoren ondersteunen om eigenlijk al te voldoen aan wat er door Vlaanderen zal opgelegd worden. En dat we vanaf nu, want het evenementenseizoen start volop, dat we alles wat georganiseerd wordt op ons grondgebied, hoe klein of hoe groot ook, nagaan in welke mate dat er nog bijsturingen en dan meer sensibiliseringcampagnes moeten opgesteld worden. Maar allé, ik denk dat het heel moeilijk is om ons vast te pinnen op 1 januari 2020, want allé, dat we de impact daar niet ... Maar ik wil mij echt wel enorm engageren om te bereiken wat u voorstelt. Maar ik denk dat we het evenement per evenement, straatfeest per straatfeest gaan moeten bekijken in welke mate dat er nog zeer veel werk aan de winkel is. Maar ik deel wel uw mening, dat we daarop moeten inzetten.

VOORZITTER: Raadslid Maes?

MAES: Ja, ik vind het toch wel jammer, dat er eigenlijk alleen nog maar naar sensibilisering en naar ja, het uitzoeken van, enz... gekeken wordt. Op een moment dat je geen datum zet en in dat opzicht hoeft dat niet 1 januari te zijn, voor mij mag het ook 1 maart zijn hé, maar van zodra dat je geen datum zet, dan blijf je altijd die bouw of dat probleem voor u uitschrijven. En dan blijf je altijd maar die organisaties en die mensen, die evenementen organiseren, dan probeer je die altijd te ontwijken. En inderdaad, dat heeft een impact op de markt. En dus dat heeft inderdaad ... Maar als winkels zoals Colruyt en Delhaize zelf initiatieven nemen onder andere onder druk van plastic attaque om geen plasticzakken meer te en die te vervangen door linnen zakken of door biologisch afbreekbare zakken, waarom kan de stad op zijn markt dan geen initiatief opleggen om geen plasticzakken meer te gebruiken? Bv. tegen binnen 6 maanden. En dat is, wanneer dat je ook zegt we moeten de reikwijdte gaan bekijken. Hoe ga je die reikwijdte gaan onderzoeken als je geen datum stelt en als je niet zegt oké, binnen x-aantal maanden – en neem dan 1 maart of 1 april, maakt niet uit – maar stel een datum vast. Leg een moment vast, waarop dat je zegt en nu gaan we ermee stoppen. En dan ga je weten wat al de reikwijdte is. Vandaag, als mevrouw Somers daarnet zegt van op basis van de wetgeving, die er nu op Vlaams niveau is gestemd, is de discussie op gang en zijn alle evenementen aan het zoeken hoe gaan we daaraan kunnen voldoen.

Wel, dat is gebeurd, omdat er een datum en een maatregel is. En als je het alleen maar rond sensibiliseren en reikwijdte zoeken, enz..., dan gaat er niets gebeuren. Excuseer.

DE MEESTER: Ik wil er toch nog eens eventjes op reageren. Ik heb hier niet gezegd, dat we het gaan laten blijven circuleren in het ijlé. Ik heb alleen gezegd, dat we eerst goed de reikwijdte moeten bepalen om dan effectief een doelstelling op te stellen. En ik ben het ermee eens, dat ge op een gegeven moment u een doel voor ogen moet stellen om daar naartoe te werken. Maar ik vind het ook niet serieus om hier vanavond te zeggen ja, 1 januari, 1 maart, 1 april. Allé, ik denk dat we dat werk grondig moeten doen. Ik ben het ermee eens, dat dat niet binnen 10 jaar moet zijn. Allé, daar volg ik u volledig in. Maar we moeten dat op een serieuze manier doen en dan kunnen we hier, allé, kunnen we ermee in gesprek gaan om echt met een stappenplan te komen. Dat is de datum waar we naartoe werken. Dat zijn de stappen, die we er naartoe zetten. Maar vandaag maken we een overzicht van welke evenementen gaan er allemaal door. En dat is een hele waaier. Dus welke stappen moeten we zetten om tot dat doel te komen. En ik denk dat dat belangrijk is om dat ook heel duidelijk aan te geven.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja en mag ik dan vragen wanneer gaat u dat stappenplan hier presenteren? Dat moet toch geen maanden duren. Dus ik vind nog altijd als stappenplan, u gaat eigenlijk het probleem uit de weg. En ik denk dat we moeten zorgen, dat er effectief een datum vooropgesteld wordt en dan een stappenplan op te maken. En ik zeg, die datum moet niet 1 januari zijn. Als u zegt wij willen dat verbod 1 maart of 1 mei volgend jaar, oké. Maar voor mij is dat niet het punt. Het punt is, dat we sowieso als stad een datum moeten gaan vastleggen waarop we daarmee stoppen. Zoals dat de Vlaamse regering dat gedaan heeft op een aantal dingen. Wij kunnen dat doen op alle facetten.

VOORZITTER: Ja, raadslid Foubert heeft het woord gevraagd.

FOUBERT: Ja, ik wou er nog even kort onderschrijven, dat ik wel de bezorgdheid, omdat wij met Groen zeker de bezorgdheid onderschrijven van ja, het wegwerpplastic op de markt en in Sint-Niklaas en in evenementen. 2020 lijkt mij al vrij snel, maar het mag natuurlijk van ons ook altijd sneller. Maar ik wil even Wout De Meester ondersteunen, dat wij ook denk dat het goed is om eerst een heel duidelijk plan te bedenken en dan te gaan zeggen oké, tegen wanneer is dit plan haalbaar of vanaf wanneer is dat plan daar. En ik wil zeker aan collega Jef Maes zeggen, dat ik mee achter Wout De Meester zijn veren zal zitten om zo snel mogelijk met dat plan te komen. En dan kunnen we ook heel snel naar een datum gaan.

VOORZITTER: Goed, dan ... Sorry, ja. Goed, dan houden we de stemming.

MAES: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ja, de burgemeester vraagt het woord.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, ik vraag aan de raad uitdrukkelijk om dit voorstel van de heer Maes niet goed te keuren. Ik denk vanuit het college, dat wij wanneer wij zo'n datum zouden vastleggen, hij heeft eigenlijk zelf aangegeven dat die datum op zich ja, schuifbaar is. Dus dat we die datum, ooit moeten we natuurlijk wel een datum bepalen, maar we moeten dat ook zien dat dat realistisch is. We hebben, allé, schepen Somers en schepen De Meester hebben aangegeven hoeveel evenementen hier zijn, hoeveel soorten organisatoren die er zijn. We moeten dat op een realistische, maar wel natuurlijk doordachte manier aanpakken. Dat we inderdaad, we gaan dat niet op de Griekse kalender zetten hé. Maar die datum gaan we niet met vogelenpiek bepalen, Jef. Daar moet ge ons voor verontschuldigen ...

MAES: Nee, maar die datum is niet met vogelenpiek bepaald. Die datum ...

BURGEMEESTER: Ja, dus het voorstel is om het niet goed te keuren.

MAES: Die datum is dezelfde als die van de Vlaamse maatregelen.

VOORZITTER: Ja, goed. Ik stel voor dat we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor het voorstel? Dat zijn CD&V, dat is PVDA en sp.a. Wie stemt tegen? Dat is de voltallige meerderheid. En wie onthoudt zich? Ah en Vlaams Belang. Sorry. Ja?

FOUBERT: Mevrouw de voorzitter, mag ik hier wel nog op reageren? Ik hoor hier links en rechts een paar ... Allé, dat is dan een Groene partij en dat is dan een Groene partij. En ik voel het nu al komen. Straks kunnen we geframed worden van Groen stemt niet mee. Dus ik wil eigenlijk nog eens heel duidelijk zeggen. We gaan inhoudelijk akkoord, maar we willen eerst een duidelijk plan en dan een planning opstellen en dan kunnen we eraan beginnen.

VOORZITTER: Oké, ik dank ... De stemhouding van het Vlaams Belang nog even voor het verslag was voor. Euh, tegen, pardon. Goed, tegen. Volgend punt, interpellatie 6 van raadslid Geerts over de opvolgingswerken van het stadhuis is afgevoerd, omdat de informatie ondertussen verkregen is. En we gaan dus naar interpellatie 7, ook van raadslid Geerts, over de bescherming van het Puivoetbos.

GEERTS: Heel kort, voorzitster. Ik wou, we hebben in het verleden ons al wat zorgen gemaakt als fractie over het feit, dat wij, allé, dat er eigenlijk nog altijd bijna een baan ligt in dat bos. Mensen gaan, rijden daarin, dat geeft nog consequenties naar onderhoud en zo. Maar er zijn toen plannen geweest, allé, ik denk dat je dat niet meer kan verantwoorden, dat ouders en andere voertuigen tot zo diep in dat bos rijden. Daar zijn dan plannen geweest. We hebben samengezeten met de jeugdverenigingen, die wel allé, toch heel veel oor hadden naar de bekommernissen. De sportclub had daar wat minder oor naar om het zacht uit te drukken.

En er waren ook eigenlijk verregaande plannen om toch een alternatieve parking te voorzien rechtover de ingang, zodanig dat mensen van de sportclub, allé, dat ze hun auto wel kwijtgeraken. En ik wou gewoon even aan de schepen vragen wanneer mogen wij dat stemmen, wanneer gaan we met z'n allen met enthousiasme daarvoor gaan?

VOORZITTER: Raadslid De Meester, euh, schepen De Meester?

DE MEESTER: Ik ben ook raadslid, dus dat is niet erg. Dat klopt, dat we er inderdaad werk van gemaakt hebben in het verleden om dat mogelijk te maken, dat we op 14 maart 2018 samengezeten hebben met die jeugdverenigingen, met de vzw's, met de tennisclub. Het klopt dat we eerst gekeken hebben of er een mogelijkheid was met Nico en daarna andere mogelijkheden onderzocht hebben om een parking in te richten. Daarna is de dienst projecten openbaar domein gevraagd om een ontwerpplan op te maken volgens die principes. En door onverwachte langdurige afwezigheid van de ontwerper liep dat ontwerp vertraging op. Dat ontwerp werd ondertussen afgewerkt door de afdeling plannen en ontwikkeling, euh plannen en ontwikkelen liever, sorry. En ondertussen is ook beslist door het college om met dat plan het gesprek opnieuw aan te gaan met de verschillende verenigingen om te kijken of dat plan zoveel als mogelijk aan de wensen tegemoetkomt. En ik hoop dat we daar snel, het zal niet met iedereen met evenveel enthousiasme zijn, het gesprek van toen herinnerende, maar dat we daar stappen in vooruit kunnen zetten, want het is inderdaad een bekommernis, die we delen.

VOORZITTER: Ja?

GEERTS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

DE MEESTER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Goed. Volgende interpellatie komt ook van raadslid Geerts in verband met de opvolging DIFTAR.

GEERTS: Drie zaken, voorzitter. Twee zaken, die we eigenlijk in onze globale bespreking van DIFTAR, daar al eens aan de orde geweest is. Maar waar toen, omdat we toen eigenlijk zoveel dingen moesten bespreken, nog geen volledig antwoord op gekomen was. Dus mijn eerste vraag aan schepen Heyrman rond de regeling, die zal uitgewerkt worden voor personen zonder laat ons zeggen legale verblijfspapieren, daar hebt u toen geantwoord, dat ge mogelijks iets zou doen wat vergelijkbaar is met het systeem van dringende medische hulpverlening. Maar natuurlijk, daardoor is ook niet iedereen gevat. Dus ik wou eens horen of er daar al, allé, nog andere maatregelen zijn van hoe we dat concreet gaan aanpakken. Ten tweede – en ik denk dat dat dan eerder voor mijnheer Baeyens is – hebben we ons toen de vraag gesteld, dat ... We gaan een stuk, allé, ik ben ervan overtuigd dat DIFTAR mensen aanzet tot beter selecteren. Maar we wenden ook een stuk af.

Omdat we zeggen nu aan, we gaan zeggen aan jeugdverenigingen en dergelijke, we gaan u ontzorgen, we gaan via raamcontracten maken dat uw vuil, allé, uw afval wordt opgehaald. En ik heb zelf ook daar echt nog geen antwoord op hoor, maar we zouden er in onze effectbepaling toch in moeten slagen om die twee stromen samen te tellen. Want nu zit in dat restafval, in die 170 kg zit het afval van de huishoudens, maar zit ook de dingen, die men ophaalt aan een vzw, aan een organisatie. Dat wordt nu apart gedaan. Dus of daar al, we hebben daar toen ook zeer algemeen van gedachten over gewisseld. Dus ik wou gewoon eens even vragen, is daar al wat meer zicht op. En dan ten derde en ik denk dat ik dan bij Marijke terecht kom, vind ik toch, allé, dat was toch de geest eigenlijk van de DIFTAR-implementering, dat we ook een stuk maatwerk gingen hanteren. En ik denk dat hier vorige keer ook nog gezegd is, ja, er zal nog van alles naar boven komen, waar we zelf een stukje van schrikken. Omdat ja, het is toch wel een ingrijpende wijziging. Nu, er zijn mensen uit de buurt van het Peter Benoitpark, die geen mogelijkheid hebben, allé, niet veel mogelijkheid om die container te zetten. Maar die mensen die huren al 30 jaar een garage bij de huisvestingsmaatschappij. Dus die zeggen, wij passeren daar elke dag en moeten elke dag om onze auto. Wij gaan vragen, conform de regeling van het Sint-Nicolaasplein, wij gaan vragen of we daar gebruik mogen maken van de ondergrondse containers. Iets wat we toch meestal ook toejuichen, het gebruik van ondergrondse containers. Dus dat was eigenlijk vanuit een constructieve bekommernis. Dat wordt eerst goedgekeurd. Die mensen betalen, om dan nadien te worden afgekeurd. En dan denk ik, allé, misschien moet daar toch voldoende openheid zijn. Ik begrijp ook wel, dat de huisvestingsmaatschappij niet een hele buurt kan bedienen. Maar het zijn natuurlijk ook huurders. Ze huren een garage, dus ik vond dat wat ... Ik weet niet of nog zo van die mensen zijn, die dan zeggen ja, in mijn buurt staat een ondergrondse container, mag ik daar dan geen gebruik van maken. Is dat een vraag, die veel voorkomt? En waarom is er eigenlijk en cours de route voor zo'n beslissing gewijzigd? Mensen betalen, denken we hebben een oplossing en dan krijgt men nadien te horen "er is geen oplossing". Dus eigenlijk kadert dat een beetje in mijn pleidooi van toch een beetje maatwerk te voorzien.

VOORZITTER: Ik geef hiervoor eigenlijk het woord aan schepen Baeyens, die de meeste vragen zal beantwoorden.

BAEYENS: Ik ga op de drie proberen antwoorden. De mensen zonder papieren is inderdaad het systeem van ja, als er een registratie is, als er een bisnummer is, dan zijn we al ergens. Dan zouden we kunnen factureren. Daar zijn we volop aan het kijken GDPR-gewijs, hoe kan Mi-Wa aan die gegevens. Kunnen zij aan de gegevens? Dat is volop nog in overleg. Een andere manier is natuurlijk, dat ieder huis recht heeft op een container.

Want als het systeem bolt, de container is gekoppeld aan het huis, moet daar nog gekeken worden en zal dat misschien, allé, we zijn daar volop mee bezig, maar zal dat misschien na 1 juli nog een stuk geremedieerd moeten worden, daar waar zich dat problemen zou stellen. Maar er moet natuurlijk een vorm van registratie zijn om een factuur te kunnen sturen. Is dat echt onmogelijk? Stellen die problemen of we willen dat zeker remediëren. En dan moeten we kijken of het OCMW daar al dan niet finaal nog een rol in moet spelen. En is dat dan een nummer, dat gelinkt is aan het OCMW, dat is de richting die we volop bezig zijn. Maar volop bezig zijn. Dat zal nog wel eens terugkomen. Dan hebben we inderdaad al wat ja, huishoudens versus privé. En ge kunt stellen natuurlijk, meten is weten. Maar wat we zeker weten, is dat we niet alles kunnen en niet alles mogen meten. Dus daar begint het hé. Dus als we ... En het verhaal is relatief complex. Vandaar zijn er woonblokken, die in de privé zitten en die naar Mi-Wa zullen komen. Die huishoudelijk afval hebben en dus decretaal door Mi-Wa opgehaald moeten worden. En het klopt, er zijn privé – denk aan de gele zakken – waarvan we zeggen nee, die willen we niet meer ophalen. Die moeten zelf voor privé zorgen, al dan niet via een raamcontract. En dat geldt ook zo voor verenigingen met zeer veel afval of mensen, die een lokaal verhuuren en zeer veel afval zouden hebben. Dus, die zekerheid is er, dat je de exacte manier nooit zult weten, omdat je ... Twee manieren, wat we huishoudelijk gaan ophalen, is wegen. En wat de privé zal ophalen, zal altijd op basis van volume zijn hé. Ook dat is weeral een verschil. Ook daar ga je die verschillen zien. En ik kan daar zomaar niet de vinger op leggen in welke richting dat dat zou keren zelfs. Om nog zomaar te zeggen, als de privé eruit is, dan gaat dat veel sparen. Nee, want er komt daar ook nog een stuk terug. Dus zo simpel zal het niet zijn. Bijkomend ga je natuurlijk ook het volume van vandaag met wat we morgen gaan wegen niet echt kunnen vergelijken, want we gaan er toch vanuit dat de mensen beter gaan sorteren. Dus het effect van onze DIFTAR zo tot op kg toewijzen, allé, ik denk, we hebben dat er met elkaar al over gehad, dat ga je niet kunnen. Maar ik denk ook niet dat dat een doel op zich is. Ik denk dat de evolutie daar belangrijk is. Dat de benchmark daar belangrijk is. En dat daar op die manier naar gekeken moet worden. En dan tot slot de ondergrondse brengsystemen. We hebben eigenlijk al ondertussen heel veel plaatsbezoeken gedaan. Zowel Sven en ik samen, als nog een aantal andere mensen hebben heel veel plaatsbezoeken gedaan om inderdaad te gaan kijken, hoe zit dat voor die specifieke blok, hoe zit dat voor die specifieke omgeving en wat is daar dan de betere optie. Waar we natuurlijk altijd naar streven en ik denk dat je het daar ook wel mee eens zijt, is dat de stimulans om te sorteren maximaal moet blijven. En inderdaad, een ondergronds inwerpsysteem is absoluut nog een stimulans om goed te sorteren. Op 1 juli moet iedereen ontzorgd zijn. Dat is stap één.

Dus daar moeten we, zetten we volop op in. Liefst met kleine containers. En als je dan ter plaatse gaat, valt het dikwijls wel mee, maar niet altijd. Want er zijn ook mensen, die vandaag die zak eigenlijk al niet meer kwijt kunnen, laat staan dat het dan een container ... (overschakelen naar bandopname 9) ... wordt. Dus die zorg is er zeker. Wij roepen daar toch wel de mensen op om te starten met die container. Om te kijken of dat gaat. En op het moment zijn er nog maar amper plaatsen waar we naar een 1.100 l gaan, waar dan eigenlijk ja, de motivatie om te gaan sorteren relatief klein blijft hé. Dus inderdaad, we zijn volop bezig aan dat maatwerken. Dat moet gebeuren. Dat zal gebeuren. Dat zal ook nog geremedieerd moeten worden. We zullen nog wel her en der problemen hebben na 1 juli. Ik maak mij daar ook geen illusies over. Maar weet, dat daar de inzet maximaal is van iedereen die betrokken is om die start zeer goed te maken en dag één iedereen te ontzorgen. Al dan niet te starten met grote containers om dan te evolueren naar ondergrondse containers. Ook dat is een optie, die we zeker al in ons achterhoofd hebben in een paar omgevingen. En van zodra dat dat eigenlijk veel concreter wordt en ik denk dat mei nog te rap zal zijn, omdat het raamcontract voor verenigingen eind mei pas rond zal zijn, maar ik denk in de commissie juni, dat lijkt mij zeker een moment om de stand van zaken te kunnen geven over het grondgebied Sint-Niklaas.

VOORZITTER: Dank u, schepen.

HENNE: Over die ene heel concrete vraag van die mijnheer, die een garagebox huurt in het Peter Benoitpark. Ik herinner mij die vraag. Die heeft voorgelegd in het directiecomité. Is positief beantwoord geweest. Maar wat er dan uiteindelijk, wat dan uiteindelijk de reden is waarom dat veranderd is, dat weet ik ook niet. Dus ik wil dat wel eens informeren ... Awel ...

GEERTS: Maar er is zo'n algemene regel, want dat is nu natuurlijk een casuïstiek ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt) ... is er een algemene regel, dat mensen die in de buurt van een ondergrondse wonen, daar gebruik van kunnen maken?

BAEYENS: Ja, tot vandaag en ik denk dat je daar zelf ook zeer goed geplaatst zijt, is het altijd zo dat per woonblok ... Om een gemakkelijk voorbeeld te geven. Dat is een nieuwe woonblok van 55 appartementen, waar een ondergrondse container is. Dan is dat alleen voor die 55 gezinnen. Zo is de opzet altijd al geweest. Dat je dat heel goed kunt zeggen, wie dat daar voor die container dient. Omdat natuurlijk een gevolg is, op de andere plaatsen moet je niet ophalen. Anders moet je daar toch ook nog passeren hé. Dus inderdaad, tot vandaag is dat altijd nogal streng afgebakend wie die ondergrondse container mag gebruiken. Is dat voor de eeuwigheid? Laat ons dat evalueren hé.

GEERTS: Met uitzondering van het Nicolaasplein natuurlijk, want daar hebben we de mogelijkheid geboden aan de omwonenden. En het is daarop dat die mensen zich een stuk geba-seerd hebben.

BAEYENS: Ja, maar daar natuurlijk gericht op horeca.

GEERTS: Ja, ik zal de gegevens doorgeven aan schepen Henne. En dan verwacht ik nog wel een schriftelijk antwoord waarom deze mensen eerst betaald hebben om dan nadien hun geld terug te krijgen.

VOORZITTER: Goed, de volgende interpellatie komt van raadslid Van Der Coelden over de erkenning co-ouderschap. Mijnheer Van Der Coelden, u hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Dank u, voorzitter. De aanleiding is in feite, dat ik op twee maand tijd twee voorbeeldjes heb van een manier waarop dat co-ouders toch op een verschillende manier behandeld worden ten opzichte van gewone ouders. Ten eerste is er het DIFTAR-verhaal. Ik heb daar in de DIFTAR-discussie hier in de gemeenteraad niet op willen tussenkomen, omdat het gaat uiteindelijk niet, denk ik, toch over de essentie van dat verhaal. Maar stel, je bent co-ouder met 3 kinderen. Bij de ouder waar de kinderen gedomicilieerd zijn, betalen of die betaalt voor die 3 kinderen ... De eerste 100 kg afval, die aan de deur staat van die 3 kinderen, wordt er 0,18 euro betaald. Dan geldt het verhoogde tarief van 0,25 euro terwijl bij de co-ouder, waar die kinderen niet gedomicilieerd zijn, ja, daar komt die eerste 100 kg afval bovenop in feite het afval dat de papa of de mama buitenzet en wordt daar onmiddellijk 0,25 euro per kg voor betaald. Nu, als ge dat doorrekent, dat gaat over relatief kleine bedragen. Wat al substantiëler is, dat is de korting op de Buzzy Pass.

VOORZITTER: Ja, mag ik toch even vragen – ik heb het daarnet niet willen zeggen – maar er is gevraagd in de vorige zitting om op te letten met gsm's en met apparatuur in de zitting. Dus probeer dat toch een beetje te beperken. Mijnheer Van Der Coelden, u heeft terug het woord.

VAN DER COELDEN: De Buzzy Pass, voor wie dat niet weet, is een soort netabonnement van De Lijn. Voor de middelbare scholier is dat ik geloof 212 euro per jaar. Nu, het opvallende is, ge hebt ook een gezinskorting. Dus een 2^e en een 3^e abonnement kosten minder. Het leuke, het opvallende is, dat De Lijn zelf daar bij het toestaan van die gezinskorting rekening houdt met co-ouderschap. Dus de co-ouder – laat mij hem zo noemen – betaalt ook minder voor dat 2^e en dat 3^e abonnement. Nu, heel veel steden en gemeenten passen daar financieel iets aan toe, zodanig dat die Buzzy Pass nog goedkoper wordt. Sint-Niklaas doet dat ook. Geeft een korting van 50 % op de Buzzy Passen. Alleen heeft blijkbaar het college onlangs besloten om die 50 % korting niet toe te staan aan ja, mensen in co-ouderschap.

En als ge dat omrekent, ja, voor een eerste Buzzy Pass gaat dat dan over 106 euro per jaar, voor een tweede over iets minder, voor een eventueel derde over nog iets minder. Maar dat gaat toch al over vrij substantiële bedragen. Nu, het, allé, ge zou kunnen zeggen, hoe komt ge dat te weten? Ik heb mij daar dan ook eens over geïnformeerd. Er bestaat blijkbaar vanuit de federale neem ik aan overheid een soort registratiesysteem. Dus co-ouders kunnen zich laten registreren op het stadhuis. Alleen heb ik die cijfers eens opgevraagd en dat gaat over ja, 6 mensen, 15 mensen, 20 mensen per jaar dat dat doen. Dus uiteindelijk op het geheel veronderstel ik toch van het aantal co-ouders in de stad is dat maar een zeer beperkt aantal mensen. Ik neem aan, omdat de meesten het niet weten of omdat ze er het voordeel niet van inzien. Maar de vraag blijft in ieder geval, als ik dan, ik heb dat ooit eens gevraagd aan de sociale dienst van het OCMW “kennen jullie situaties waarbij dat co-ouders toch op een verschillende manier behandeld worden dan ja, ouders die nog samen zijn”. Dan was het antwoord “neen, dat gebeurt niet en als dat al het geval zou zijn, dan corrigeren we dat”. Nu, die twee voorbeelden van die DIFTAR en die Buzzy Pass, ja, laten mij daar toch wel een beetje kritisch naar kijken en luisteren naar die uitspraak. Dus ik ben er niet meer zo gerust in, dan een paar maand geleden. En ik zou gewoon aan de schepen willen vragen, ja, zijn er nog voorbeelden bekend op lokaal vlak, ik heb het dan niet over fiscale aftrek van kinderopvang of zo, dat weten we, daar kunnen we ook weinig of niets aan doen als stad, maar op lokaal vlak. Zijn er voorbeelden van bekend? Kan dat nog eens geïnventariseerd worden? En natuurlijk, nog belangrijker, is er een bereidheid om daar ook iets aan te doen aan die ongelijke behandeling als die daar al is?

VOORZITTER: Goed. Op mijn fiche staat dat schepen Baeyens het eerste deel van het antwoord geeft.

BAEYENS: We willen de casussen in ieder geval toch ook een stukje aangrijpen, want ik weet niet of er eigenlijk wel veel voorbeelden zijn. En dat is ook een vraag, die je nu stelt. Wat DIFTAR betreft, het is dus inderdaad, allé, we willen de problematiek van kinderen, waarvan de ouders gescheiden zijn, zeker niet minimaliseren of bagatelliseren. Absoluut niet. En we hebben heel veel begrip voor de complexiteit. Alleen moet je ook een stuk naar gelijkberechting van het kind kijken. En de manier dat bv. met DIFTAR geregeld is en naar de domicilie te kijken, is natuurlijk, er wordt geen frank te veel betaald in sé. Dus, die 100 kg is toegekend en gans dat gezin geniet daarvan of het kind in wezen geniet daarvan. In de keerzijde is dat dan eigenlijk, stel dat het echt 50/50 is en dat je echt weinig afval hebt, dan praten we dat diegene die het kind gedomicilieerd heeft, dat die een halve euro te weinig zal betaald hebben en daar waar de andere partner woont en misschien ook halftijds 3,5 euro te veel betaald heeft.

Die regelingen natuurlijk zouden moeten opgelost zijn op het moment dat de scheiding uitgesproken wordt. En dan zal er heel veel geregeld moeten worden en dan zullen er ook heel veel verschillen zijn tussen de beide ouders waarschijnlijk. Dus in die zin, ik wil daar eigenlijk ook niet op ingaan. Dat deze manier van naar de wereld kijken toch vrij correct is. En daar de verschillen klein zijn. Ik denk dat dat eigenlijk de manier is, dat we ernaar gekeken hebben. Bijkomend, maar dat is natuurlijk niet het principe, bijkomend krijg je een enorme complexiteit van co-ouderschap – 80/20, 50/50, allé, er zijn nog wel wat manieren te bedenken – en administratief zou het ook bijna een huzarenstuk zijn om dat allemaal te weten. Is dat dan geregistreerd, is dat dan via de elektronische weg op die manier terug te vinden? Ook daar willen we ons niet aan wagen, want dat is ook alleen maar een bron van meer problemen. Om dan twee keer 50 kg toe te kennen of 80/20. Allé, ik denk dat deze manier vrij correct is, zowel als je je domicilie hebt in de Mi-Wa-zone wat dit verhaal betreft, als erbuiten. Want het kan in beide richtingen zijn hé. Ook dat is niet gezegd. Voor de verschillende voordelen, die gemeenten hebben, lasten en lusten.

VOORZITTER: Dan geef ik ook nog het woord aan schepen Hanssens in verband met de Buzzy Pass.

HANSSENS: Allé ja, ik denk dat mijn collega al de belangrijkste argumenten naar voor heeft geschoven. Ik heb ook het voorbeeld, Christel - en ik vind het interessant dat je dat aangeeft – van het gezinsabonnement. Bij het gezinsabonnement wordt inderdaad korting toegestaan aan het gezin, waar die ook gedomicilieerd zijn. Maar daar gaat het ook over, ja, ge krijgt een korting voor dat gezin voor één abonnement en dat is één en ondeelbaar. In het geval van de Buzzy Pass gaat het om een korting, die de gemeente waar iemand gedomicilieerd is, toegekend wordt. En er is maar één gemeente in gans Vlaanderen, die ook in het geval dat jij aanhaalt, de korting ook doorrekent aan of doorgeeft aan het kind – want het gaat hier over het kind, jij spreekt over verschillende behandelingen van ouders, ik bekijk het vanuit het kind, hoe wordt het kind hier opgevolgd – er is maar één gemeente en dat is Lievegem, die ook die korting voor co-ouderschap toekent. Omdat je theoretisch natuurlijk het ... Het kan zijn, dat iemand ja, in twee gemeenten een korting gaat genieten. En dat maakt toch ook deel uit van ja, denken we de afspraken die gemaakt worden tussen de ouders zelf. En we proberen dat op die manier toch duidelijk te houden. Maar het blijft een moeilijke discussie, omdat je zeker niemand en zeker geen kinderen tekort wil doen. Maar hier loop je wel het risico van een dubbelop in twee gemeenten. En ja, wat betreft de andere voorbeelden, daar moet ik u eigenlijk het antwoord schuldig blijven.

Maar het is ook wel de moeite om aan te geven, dat in tegenstelling tot veel andere gemeenten, in Sint-Niklaas er weinig bewonerstarieven zijn of bewoners specifieke kortingen zijn. Ik denk aan vakanties, zwembaden. Wij rekenen allemaal dezelfde – sportkampen – wij rekenen allemaal dezelfde prijs aan of hier nu iemand woont of niet woont. Dus wij denken dat die voorbeelden beperkt gaan zijn daardoor.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden, nog een reactie?

VAN DER COELDEN: Heel kort, voorzitter. Allé, ik ben in de eerste plaats een beetje ontgoocheld door het feit dat schepen Heyrman zich niet in dit debat gemengd heeft. Ja, Sofie, ge zijt ten eerste schepen van burgerlijke stand en ge zijt schepen van laat het mij welzijn noemen of sociale dienst.

HEYRMAN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VAN DER COELDEN: Ja, maar het zal u niet interesseren, oké, maar ... Ja, maar nee.

BURGEMEESTER: Binnen het college is er duidelijk ...

VAN DER COELDEN: Dat moogt ge toch verwachten. Ten tweede, wat de reactie van mijnheer Baeyens betreft, ik denk dat zijn volgorde – ik heb het trouwens allemaal niet zo goed begrepen – ik denk dat de volgorde in zijn antwoord een beetje verkeerd zat. Ik vermoed dat het in de eerste plaats te maken heeft met administratieve redenen of rompslomp, dat dit soort dingen niet au serieux bekeken wordt. En ten tweede, maar dat het echt maar gaat over de grond van de zaak. En over die grond van de zaak, mijnheer Baeyens, allé, wat ik niet begrijp – ge moet mij maar corrigeren – maar stel nu, die 3 keren bij de ouders waar ze gedomicileerd zijn, hebben volgens mij toch alle drie recht op een eerste 100 kg afval, waar ze 0,18 euro op betalen. En als die dan bij de andere ouder zitten, ja, zitten die quasi automatisch in die hogere schaal. Dat ge zegt, dat zijn dingen die ge maar moet regelen als ge uit mekaar gaat, ja, dat zal wel zeker hé. Ik weet alleen, dat er dan nogal wat te regelen valt. En dat dat dan nu niet echt het eerste is waar mensen aan denken. Maar bon, ik neem akte van de antwoorden en ik trek daar mijn conclusie uit.

VOORZITTER: Ja, schepen Henne wou nog even reageren.

HENNE: Qua algemeen kader is het zo, dat als ouders uit elkaar gaan, dan komt de kwestie naar boven van waar wordt dat kind ingeschreven. En normaal gezien wordt dat ingeschreven op de plaats, waar het het grootste deel van de tijd verblijft. Dat kan in onderling akkoord zijn met de ouders dat dat beslist wordt, dat kan een rechter zijn die dat oplegt. Maar er wordt één hoofdverblijfplaats gekozen. En het is sinds 2015, dat die mogelijkheid bestaat om de andere ouder, die ook af en toe – dat kan de helft van de tijd zijn, dat kan ook één dag om de 14 dagen zijn, dat kan heel wisselend zijn – dat die dat laat registreren.

Maar het is niet de bedoeling geweest van de wetgever om daar socio-economische of fiscale rechten door toe te kennen aan die andere ouder. De hoofdverblijfplaats blijft op de plaats waar het kind gedomicilieerd is en bij de andere ouder wordt er een soort inschrijving zonder meer gedaan. En eigenlijk, één van de hoofdredenen is om het gemeentebestuur te informeren, dat daar geregeld ook een kind verblijft en dat je in sommige gevallen kan dat zinvol zijn om daar bv. kortingen, die ge geeft, allé, als ge onderscheid maakt tussen inwoners en niet-inwoners, van dat soort kortingen dan ook toe te staan aan het kind, dat ook geregeld op het grondgebied verblijft. Er zijn heel veel gemeenten, die bv. voor speelpleinwerking verschillende tarieven hanteren voor inwoners en niet-inwoners. Voor sportkampen, voor activiteiten allerhande, voor het zwembad. Wij doen dat niet. Dus in ons geval is dat eigenlijk meestal niet ter zake. En een andere belangrijke reden waarom dat die mogelijkheid bestaat, om dat kind te laten registreren daar, is om veiligheidsredenen. Dat kan op sommige momenten heel belangrijk zijn, dat ge weet wie er op dat adres verblijft. Dus dat is in hoofdzaak de reden waarom die mogelijkheid is toegestaan. En ik denk dat kind, dat genereert sowieso de korting, allé, die iedereen krijgt in heel het Mi-Wa-verhaal of in heel het DIFTAR-verhaal, maar het is inderdaad een stukje aan de ouders onderling om daar afspraken over te maken in het geval van echtscheiding of in het geval van een relatiebreuk. Dat gaat over heel veel en veel meer afspraken dan dat op dat moment hé.

VOORZITTER: Goed, dan gaan we naar de volgende interpellatie, ook van de heer Van Der Coelden in verband met de fietsstraten in het rood. Schepen Van Der Coelden, u hebt het woord. Je laat het vallen?

VAN DER COELDEN: Om medische problemen.

VOORZITTER: Oké, ja. Het volgende punt ...

HUYS M.: Mag ik eens?

VOORZITTER: Ja, mijnheer Huys?

HUYS M.: Ja, ik dacht dat ge ging tussenkomen en dan zou ik gevraagd hebben om een ...

VAN DER COELDEN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

HUYS M.: Nee, Kris, ik zou gewoon voorgesteld hebben om een ander kleurtje te gebruiken.

VAN DER COELDEN: Nee, ik zal het heel kort houden dan. De vraag spreekt nogal voor zich. Verschillende gemeenten maken werk of maken er werk van om fietsstraten beter aan te duiden door ze gewoon in de rode slem te steken. Nu, als ik in Sint-Niklaas mij zowel met de auto als met de fiets voortbeweeg, dan denk ik dat er nog wel wat werk is om dat statuut van de fietsstraat ook in de praktijk op een correcte manier af te dwingen. Vooral het inhaalverbod dat automobilisten mogen respecteren.

Dat wordt nogal eens genegeerd door sommige mensen. Ik denk dat dat voor een stuk te maken heeft met een gebrek aan kennis over de fietsstraat. Maar ik denk dat dat toch ook soms te maken heeft met het feit dat mensen niet altijd weten, dat ze in een fietsstraat zijn en de rode kleur maakt hen dat niet alleen duidelijk, maar allé, geeft ook nog eens psychologisch, laat het mij dan zo noemen, het signaal dat dat geen gewone weg is, maar dat dat een weg is, ja, waar in principe de fietser de baas is om het zo te zeggen. Dus, het zijn er nog niet zoveel in Sint-Niklaas, de fietsstraten. Dus een vriendelijk verzoek om te willen overwegen om die nog markanter aan te duiden door ze in de rode slem te steken.

VOORZITTER: Goed, ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HUYS M.: Ja, maar ja, ik wou zeggen dat ik dezelfde interpellatie al gedaan heb een paar gemeenteraden, 2 of 3 gemeenteraden geleden. Maar ik denk – de schepen heeft al geantwoord trouwens op mijn tussenkomst indertijd – maar ik denk dat het vreselijk moeilijk en zelfs duur gaat zijn om echt een slem aan te brengen. Zeker omwille van het feit, dat er veel straten zijn, noem maar bv. het Stationsplein, die een zeer grote oppervlakte aan wegbedekking hebben.

VOORZITTER: Goed. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Goed, dank u wel toch voor de vraag te stellen. Het is inderdaad zo, dat Marc de problematiek van de fietsstraten al een aantal gemeenteraden terug had aangehaald. En ik heb toen beloofd, dat we gingen komen met een uitgewerkt actieplan. Dat actieplan is nu voorgelegd en goedgekeurd door het college. En we beginnen inderdaad met een intensieve sensibilisering, met een sensibiliserend filmpje dat we gaan verspreiden via de stadskanalen. Dat we ook het gebrek aan signalisatie – en daar treed ik u tegemoet – nu is er signalisatie aan het begin van de fietsstraat met een heel groot logo, maar dan is er een grote, een lang stuk niets. We gaan dat proberen op te lossen met logo's op de baan aan te brengen. Welke dat dat zijn, daar zijn we het ook al over eens. We zouden zelfs experimenteren met 3D-effecten om dat zeker opvallend te maken. En waarom doen we dat en niet puur het rood schilderen? Dat is ook een mogelijkheid of dat asfalteren. Dat heeft inderdaad te maken met de kostprijs daarvan. We zullen verkeersborden ook plaatsen, die ook een beetje meer uitleg geven over wat er gebeurt om dan te komen bij het begin van het nieuwe schooljaar met een handhavingsactie, een intense handhavingsactie. Dat gezegd zijnde, is het wel de bedoeling om daar waar er opnieuw geasfalteerd wordt of werken uitgevoerd worden, om die straten in het rood aan te leggen, zoals we gedaan hebben in de Brokkelingenstraat, zoals we zullen doen in de Westersstraat en zoals we zullen doen in de Van Britsomstraat. Eens dat de voetpadwerken daar gedaan zijn, zal de rijloper voor asfalt worden aangelegd. Voilà.

VOORZITTER: Goed, dan gaan we naar de volgende interpellatie, voorstel tot beslissing van raadslid Maes, voorstel tot verbod op het afsluiten van water in Sint-Niklaas. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Dank u wel, voorzitter. Een toegang tot water werd al in 2010 door de algemene vergadering van de Verenigde Naties als een mensenrecht erkend. En in 2015 werd er binnen het Europees parlement een resolutie gestemd, die het belang van water en sanitaire voorzieningen als mensenrecht en van water als een publiek goed en een fundamentele waarde voor alle EU-burgers wilde erkennen. En op basis daarvan was er dus ook gevraagd door het Europees parlement om in alle landen van Europa de afsluiting, dus de gedwongen afsluiting van watertoevoer, daar een einde aan te maken. In 2008 reeds is er in Nederland trouwens een uitspraak geweest van een rechter, die op basis van het internationaal verdrag van economische, sociale en culturele rechten het afsluiten van water heeft verboden. En toch stellen we vast, dat er in Sint-Niklaas bij mensen het water wordt afgesloten. We hebben de cijfers opgevraagd bij schepen Heyrman. Ze heeft ons die bezorgd. In 2017 zijn er op het LAC 182 dossiers behandeld voor wateraansluiting, waar bij 29 gezinnen het water werd afgesloten en in 2018 gaat het over 149 dossiers en 5 afsluitingen. Ik weet – en dat klopt – wat u er ook bij zegt, is dat het bij die dossiers niet altijd gaat over gezinnen, die zonder water komen te zitten. Er zijn ook leegstand of verbouwingswerken bij. Maar dat neemt niet weg, dat er ook effectief gezinnen het slachtoffer zijn geworden om zonder water te zitten. Wat dus toch wel een enorm groot probleem is. Want uiteindelijk is water een absolute noodzaak dus om te kunnen leven, om te kunnen eten maken, om hygiëne te hebben. Dus de waterprijs, die is de hoogte ingeschoten. Dus er zijn in 2015 meer dan 42.000 gezinnen, die problemen hadden met afbetalingsplannen van het water. Dat is 17 gezinnen op 1.000. Dus dat is enorm veel. Dus en bij 4 op de 10 lukt het niet om dat afbetalingsplan na te leven. Op basis daarvan vinden wij eigenlijk en we staan daar absoluut zeker niet alleen, dat het afsluiten van water, dat dat eigenlijk niet aanvaardbaar is en niet meer van deze eeuw. Want, niet alleen hier in Sint-Niklaas hebben we die vraag, maar in Antwerpen onder het bestuur van voorzitter Bart De Wever van N-VA werd besloten om het verbod op afsluiten van water in te voeren. Dus, in de vorige legislatuur zelfs. Dus ik vraag mij af, waarom kunnen wij dat eigenlijk niet in Sint-Niklaas met z'n allen beslissen? Het sluit trouwens aan bij het memorandum van Polsslag, de koepel van armoedeverenigingen, die schrijven dus dat "Polsslag vindt volledige afsluitingen van water mensenwaardig. Het creëert leefsituaties, waarbij je terugvalt op overlevingsstrategieën om te voorzien in je dagelijkse levensbehoeften. Het werkt sociaal isolement in de hand, ontnemt je de kracht om de situatie te veranderen.

Volledige afsluiting gaat volledig voorbij aan het grondwettelijke recht op nutsvoorzieningen, dat we nastreven”. Dus ik zou aan de schepen willen vragen op de vrouw af eigenlijk, schepen, kunt u mij met de hand op het hart vandaag garanderen, dat er de komende 6 jaar geen enkel gezin zonder water wordt gezet? Ik zou het echt appreciëren dat u dat statement hier vandaag maakt. En als u dat statement hier vandaag maakt, dan beschouw ik dat als een akkoord met het voorstel tot beslissing, dat wij ook hebben ingediend op deze gemeenteraad.

VOORZITTER: Schepen Heyrman?

HEYRMAN: Ja, dank u, Jef, voor uw vraag. Ik denk dat we dezelfde bekommernissen delen. De hoge energieprijzen is ook iets waar wij bekommerd over zijn. En waar iedereen de gevolgen van merkt. Met toestemmen in het afsluiten van energie of water gaat de LAC-commissie dus heel omzichtig om. Dus eerst de procedure. Als door de watermaatschappij een dossier wordt doorgestuurd naar de lokale adviescommissie, dan gaat er eerst een procedure aan vooraf, waarbij herinneringen worden gestuurd en een ingebrekestelling wordt verstuurd. Indien er dan nog geen betaling volgt, dan kan dat dossier doorgestuurd worden naar het LAC. Dat is een verplichte commissie, die wij moeten oprichten. Bij die dossiers, die worden doorgestuurd, wordt eigenlijk altijd eerst de betrokken bewoner door een maatschappelijk assistent van het welzijnshuis gecontacteerd. En dat gebeurt voor de effectieve vergadering van het LAC. En de bedoeling is om nog voor de vergadering te zien wat er kan gebeuren om het gezin te helpen, om een afsluiting te vermijden. Eventueel ook door een afbetalingsvoorstel op maat van betrokken gezinnen te werken en om tussenkomst vanuit het OCMW. De betrokken klant wordt ook altijd uitgenodigd op de LAC-vergadering. En wanneer er vooraf contact is geweest of betrokkene is effectief aanwezig op de vergadering, dan zal er nooit een positief advies tot afsluiten worden gegeven. Ook wanneer er vooraf geen contact is geweest en betrokkene is niet aanwezig, zal ook op die vergadering niet tot afsluiten worden beslist. Pas bij een tweede vergadering van het LAC over dezelfde schuld, die ondertussen kan opgelopen zijn en wanneer ondanks alle pogingen er nog steeds geen contact is geweest, zal eventueel een positief advies worden gegeven. Op dat moment wordt in de beslissing van het LAC nog een termijn voorzien – meestal is dat een maand – waarbinnen betrokkene nog kan reageren vooraleer effectief tot afsluiting kan worden overgegaan. Op datzelfde moment wordt er ook nog vanuit het welzijnshuis een poging tot contact gedaan om een oplossing te vinden, zich te laten helpen door het OCMW en afsluiting te vermijden. Vaak – en dat gebeurt eigenlijk het meest – wordt een positief advies gegeven wanneer dat we eigenlijk vaststellen, dat de klant niet meer op dat adres verblijft en de afsluiting is dan vooral bedoeld om het verder oplopen van de schuld te vermijden. Dit is vaak het geval.

Die 5 dossiers van de 149 die afgesloten zijn, ik heb daar informatie over opgevraagd bij het waterbedrijf, maar ik heb die nu nog niet gekregen. Dus als ik die krijg, zal ik die met de commissie delen. Bij de berekening van onze aanvullende steun wordt de effectieve waterfactuur meegenomen als kost van het gezin. De hoogte van de factuur bedraagt eigenlijk, bepaalt mee de hoogte van de aanvullende steun. Dat is wel begrensd tot wat men een normaal verbruik noemt. Maar als men een abnormaal verbruik ziet, dan gaat men mee op zoek met het gezin hoe het komt dat het afwijkt en wordt er een oplossing gezocht. We beslissen eigenlijk op elk bijzonder comité – en ja, Vanessa kan dat al getuigen – rond tussenkomsten in water of energie. De oprichting van een apart steunfonds lijkt me dan ook niet opportuun. We hebben eigenlijk bij de energiemaatschappijen al jaren de naam van zeer moeilijk te zijn en wij blijven openstaan voor alle hulpvragen. Het komt er eigenlijk op neer, dat vanaf dat iemand een teken van leven geeft, dat we een traject opstarten en dan gaat het LAC nooit een afsluiting beslissen. Ge had dan verder nog de vraag in uw schriftelijke waarom dat er in het zwembad niet meer kon gedoucht worden, in de Gerda en vroeger ook in De Wilg. En dat gaat terug opnieuw kunnen. Kan iemand met een kanspas voor 0,50 euro een bad nemen of douchen en andere mensen voor 1 euro. En wie dat niet kan betalen, daar gaat het OCMW de rekening voor betalen. Voilà.

VOORZITTER: Oké. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u wel. Schepen, het is interessant om te horen wat u zegt en we leren er inderdaad veel van bij. Maar ... (overschakelen naar bandopname 10) ... in feite heeft u niet geantwoord op de vraag. Want uiteindelijk was de vraag van kunt u garanderen, dat de komende 6 jaar geen enkel gezin wordt afgesloten van water. Want dat is uiteindelijk de vraag. Als u dat vandaag garandeert, dan beschouw ik dat als zijnde dat u akkoord bent met een voorstel en dat er in feite de facto een verbod is op het afsluiten van water. Dus dat is een heel concrete vraag, want het is zo, dat in het verleden dus tot zolang dat eigenlijk de waterdienst een stadsdienst was, werd het water nooit bij niemand afgesloten. Het is maar pas sinds dat het water, de waterdienst eigenlijk overgegaan is naar de Watergroep, dat er wel effectieve waterafsluitingen zijn gebeurd. Dus, concreet is mijn vraag van, kunt u dat garanderen dat er geen enkel gezin zonder water wordt gezet in onze stad?

HEYRMAN: Jef, allé, als ge goed geluisterd hebt, dan heb ik eigenlijk gezegd, dat ge met een de facto verbod mensen niet altijd helpt, vaak niet. En dat vanaf mensen zich kenbaar maken bij het OCMW, dat we mensen dan helpen en dat er geen afsluiting zal zijn. Dus, allé, ge moet mijn antwoord ...

Ge helpt mensen niet met niet af te sluiten en dan de waterfactuur eventueel op te laten lopen met nog bijkomende intresten erbij, terwijl dat personen er niet meer leven. En dat is eigenlijk hetgeen wat vaakst gebeurt.

MAES: Ja, ik denk ... Ja, het is eigenlijk een beetje een antwoord ...

BURGEMEESTER: De facto wordt niemand droog gelegd hé, punt.

MAES: Waarom kunt u dat dan niet zeggen?

BURGEMEESTER: Ah, maar ze heeft dat toch gezegd.

HEYRMAN: Als iemand zich niet kenbaar maakt, kan hij toch ook niet geholpen worden. En dan breng je hem verder in de problemen. Dus ge moet ook afsluiten als er zich niemand kenbaar maakt, want in vele gevallen betekent het dan, dat mensen verder in de problemen komen, omdat ge juist niet afgesloten hebt.

MAES: Oké, ja. Ik vraag de stemming over het voorstel dat voorligt.

VOORZITTER: Goed. Ik formuleer dus de stemming als volgt ...

BURGEMEESTER: Allé, het voorstel staat in uw voorstel hé. Maar allé, het spijt mij, collega Maes, maar ik denk dat de schepen zeer duidelijk geantwoord heeft. En als er afsluitingen gebeuren, dan gebeurt dat op adressen waar ja, mensen nog facturen krijgen, maar eigenlijk de facto er ook niet meer verblijven hé. En als er dan een lek is en de factuur loopt op ... Dus ik vraag aan de leden van de raad om dit voorstel van mijnheer Maes niet goed te keuren.

VOORZITTER: Goed, dan stemmen we. Wie is ... Ja, nog een tussenkomst van de heer Ghesquière.

GHESEQUIERE: Heel, heel kort. Onze fractie zal zich hierbij onthouden, gewoon omwille van het feit, jammer genoeg bestaat er geen budgetmeter voor water. Moest dat kunnen bestaan, dan was dat al één oplossing. Anderzijds natuurlijk, als ge garandeert dat iedereen inderdaad recht heeft op water en zich inderdaad niet kenbaar maakt, ja, dan moet ge ook bv. inderdaad zeggen kraakpanden waar gezinnen inzitten illegaal, dat die ook water moeten krijgen. Wij hebben het volste vertrouwen in de werking van het LAC, maar ik begrijp wel de bekommernis uiteraard van collega Maes.

BURGEMEESTER: Maar dat is ons aller bekommernis hé.

GHESEQUIERE: Uiteraard. Dus bij deze gaan we ons daar gewoon op onthouden.

VOORZITTER: Goed, dan stel ik de vraag wie is voor het voorstel? Dat is de PVDA. Wie is tegen? Meerderheid en Vlaams Belang. En wie onthoudt zich? Sp.a en CD&V. Goed. Volgend punt, interpellatie van raadslid Jef Maes, vergunningsaanvraag van het bedrijf Hofman & Zoon bvba in het Industriepark-Noord, vlakbij de huizenrij in de Hoge Heerweg.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Het bedrijf Hofman & Zoon heeft dus een vergunningsaanvraag ingediend voor de bouw van een magazijn voor opslag en sortering van afvalstoffen, afkomstig van de sloop van woningen en opruimen van inboedels. In deze vergunning is ook de opslag van asbest vervat. Dus het is bekend, dat de buurt met bezorgdheid reageert, want dus het bedrijf bevindt zich vlak naast de woningen. Dus er is amper een buffer tussen de tuinen en het bedrijf. En ja, het is pas deze morgen dat ik nog op de rechtbank in Dendermonde was bij de aanvang van het proces tegen SVK rond allerlei inbreuken op de asbestwetgeving op het asbeststort. We zitten dus in Sint-Niklaas met een echte voorgeschiedenis op het vlak van opslag van asbest. En we willen daar dan ook een aantal vragen rond stellen. Wat ons opvalt in de omgevingsvergunning, allé, de vergunningsaanvraag, die we op het omgevingsloket hebben gevonden, is dat die eigenlijk heel erg summier is. En ik weet niet of het voor het stadsbestuur duidelijk is, maar voor mij is het niet duidelijk wat en hoeveel de firma Hofman wil opslaan aan afvalstromen. Dus de vraag is ook, hebben jullie meer informatie waaruit blijkt dat er effectief asbest zal gestockeerd worden? Hoeveel asbest? Welke breek- of zeefinstallatie zal er geïnstalleerd worden? Dus, dat is zeker een eerste vraag. Tweede vraag is, welk advies gaat het stadsbestuur formuleren naar de provincie? Want Vlarem II is zeer duidelijk. In art. 5.2.1.4 staat dat bij het inrichten van een inrichting voor de verwerking van afvalstoffen dient ter bescherming van de plaats en de omgeving rekening te houden met de aanwezigheid in de omgeving van en de afstand tot woongebieden, recreatiegebieden, landbouwgebieden, parkgebieden of ermee vergelijkbare gebieden, aangewezen op de plannen van aanleg en de ruimtelijke uitvoeringsplannen van kracht in de ruimtelijke ordening. Dus in dit geval gaat het over amper een 10-tal meter. En het is in het asbestdossier heeft professor Nemery een aantal studies gebundeld, die aantonen dat een afstand van 500 m eigenlijk een veilige perimeter is ten opzichte van een asbestbron. Nu, ik ga een stort niet vergelijken met de opslag van asbestplaten, maar het is toch in elk geval 10 m, een gigantisch risico voor de omwonenden. Dus ik heb ook nagekeken in de databank van OVAM. Hofman staat daar nog niet geregistreerd in het IHM-register van geregistreerde afvalstoffenbehandelaars. En het is voor hen een totaal nieuwe activiteit, waar zij geen ervaring mee hebben. En de vraag is dan ook, ja, is het echt de bedoeling om toe te staan dat daar asbestplaten worden opgeslagen bij die woningen? En heeft het stadsbestuur onderzocht wat hun reputatie is? Of zij al eerder overtredingen hebben begaan op milieuwetgeving. Dus want zij zijn daar echt niet mee vertrouwd. Dus de vraag is ook, waarom wil Hofman eigenlijk überhaupt asbestafval tussentijds opslaan? Zij moeten dat sowieso afvoeren naar een verwerking. In de huidige trend in afvalverwerking is slopen en sorteren op de site zelf en rechtstreeks afvoeren naar de depot niet eigenlijk de trend.

Dus waarom zouden we eigenlijk nog vergunningen afleveren voor het toekennen van, allé, het toekennen voor een tussenopslag? Dus elke tussentijdse opslag is zowel vanuit economisch, ecologisch als veiligheidsoogpunt eigenlijk niet verantwoord, want het levert meer risicovolle transporten op. En het nieuwe asbestbeleid van OVAM zal ook voor sorteren, transport en verwerking van asbestafval strengere normen gaan opleggen, vermits dat asbestafval altijd een risico inhoudt en zeker wanneer het afkomstig is van afbraak. Dan zijn die materialen vaak in slechte staat en wordt er ook vaak niet zo zorgvuldig met die materialen omgesprongen. Dus hier stelt zich een ernstig risico voor de omgeving. Wat ook in de aanvraag niet te zien is, is het aantal transporten per dag die men verwacht. Ik heb dat in elk geval niet teruggevonden in de vergunningsaanvraag. Ik weet niet, misschien hebben jullie daar een zicht op wat de toename van de verkeersdruk zal zijn. Maar het is niet duidelijk uit de aanvraag. De vraag is ook of Hofman ook asbesthoudende grond gaat verwerken. Want ook daar vinden we eigenlijk in dat dossier niets terug. Dus, er zijn best heel wat vragen bij dit dossier. En ja, ik denk dat het interessant is, dat de buurt duidelijkheid krijgt. De omwonenden zijn ongerust en zij willen die duidelijkheid hoe sneller, hoe liever. Ik had in mijn schriftelijke vraag ook gevraagd hoe het stadsbestuur stond tegenover een informatievergadering. Ik heb ondertussen ook bericht gekregen, dat die zal doorgaan begin mei. Dus die vraag is ondertussen opgelost.

VOORZITTER: Ook Johan Uytendhouwen vroeg het woord. Dus ik geef even nog het woord, voordat de schepen ...

UYTDENHOUWEN: Ja, kort even om te duiden, mevrouw de voorzitter, dat in plaats van te wachten tot deze gemeenteraad onze fractie van bij het indienen van het verzoek uit de buurt om gehoord te worden, wij gewoon contact hebben genomen met jullie en diezelfde vraag hebben gesteld dan de Partij van de Asbest, euh de Arbeid. En dat wij op korte termijn hetzelfde resultaat hebben bekomen. Dus wij halen dit ook graag op de agenda, maar op een andere manier. We zijn daar trouwens door meerdere mensen uit de buurt in gecontacteerd. En dat is, ik wil maar aangeven dat dat ook een manier is van werken, die resultaat oplevert. Wat niet wil zeggen, dat we de vraag niet ondersteunen natuurlijk hé.

VOORZITTER: Schepen De Meester?

DE MEESTER: Ja, ik denk het slechtste dat we als college in deze kunnen doen, is voor onze beurt spreken. En dat ben ik dan ook niet van plan. Er is een procedure hoe dit soort aanvragen verlopen. En ik denk dat het belangrijk is, dat we die correct doorlopen. Anders dan stellen we ons bloot aan procedurefouten en dat wil ik in deze toch zeker niet doen. Ik ben trouwens ook aangesproken door mensen uit de buurt.

En ik heb hen dan ook duidelijk gemaakt van als ge bekommernissen hebt, die procedure is daarvoor, een openbaar onderzoek dient daarvoor, dus maak uw bezwaren zeker kenbaar. Want het dossier wordt uiteraard door onze gemeentelijke omgevingsambtenaren inhoudelijk onderzocht en getoetst aan heel veel verschillende relevante beoordelingsdisciplines. Ge hebt er zelf al genoemd, zoals hinderend buurtverkeer, maar uiteraard ook milieuaspecten en planologische verenigbaarheden, stedenbouwkundige verenigbaarheden, natuur- en groenaspecten, watertoets, milieuhygiënische zaken, verenigbaar met de omgeving, te verwachten hinder. Al die zaken die worden gebundeld, samen met de ingediende bezwaarschriften en de evaluatie van die bezwaren door de diensten. En dan worden die aan het college overgemaakt om een standpunt in te nemen. En dat is dus tot op heden nog niet gebeurd. Dus het college heeft tot op heden zich ook daar nog niet over uitgesproken en nog geen standpunt ingenomen. En het lijkt mij dan ook niet verstandig om dat op voorhand te gaan doen. Het openbaar onderzoek liep tot afgelopen zaterdag. Dus die bundeling, die evaluatie van die bezwaarschriften is nog niet gebeurd. Het is inderdaad zo, dat we de vraag kregen voor een informatievergadering. Een heel formele informatievergadering, samen met de provinciale omgevingsvergunningcommissie, dat lukte niet meer op die korte termijn. Maar we willen eigenlijk zo snel mogelijk wel meer info geven naar de buurt en inderdaad, dat moment gaat door op 9 mei. Ik heb daarvoor gepuzzeld, zodat dat niet op de avond van de commissie valt. Maar dat valt dan weer wel samen met een avond over groendaken. Maar goed, ik denk dat dat in deze waarschijnlijk, dat er meer raadsleden hopelijk, allé, of dat de keuze makkelijker misschien te maken is of dat mensen of fracties zich kunnen opsplitsen. Maar op dat moment hoop ik ook dat, allé, ga ik er ook vanuit dat het college een standpunt ingenomen heeft, dat de procedure correct kan doorlopen worden en dat we mensen op een degelijke manier kunnen informeren over de procedure, het verdere verloop van die procedure en het standpunt, het advies van het college aan de provinciale omgevingsvergunningcommissie. Maar ik wil absoluut niet voor mijn beurt spreken om het risico te lopen, dat we daar procedurefouten zouden maken, want dat lijkt mij niet verstandig.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Uytendhouwen heeft eerst het woord gevraagd.

UYTDENHOUWEN: Ja, nog even kort, schepen. Ik hoor u zeggen, wij hopen dat wij tegen dan een standpunt hebben ingenomen, tegen die vergadering van 9 mei. Ik zou zeggen van wacht misschien de vergadering van 9 mei eerst af om daarna een standpunt in te nemen aan de hand van de opmerkingen, die daar nog komen.

Het is niet verboden om ook wanneer een openbaar onderzoek is afgesloten en als je dan toch beslist om uiteindelijk een hoorzitting of een informatievergadering te geven, dan zou het van zorgvuldigheid getuigen, dat je ook nog rekening houdt met wat daar uitkomt en dat eventueel nog meeneemt in jullie advies naar de provinciale omgevingsvergunningscommissie.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Maes?

MAES: Ja, schepen. Ik begrijp dat jullie geen procedurefouten willen maken, maar bij een aantal vragen, die ik daarnet heb geformuleerd, waren informatieve vragen naar de punten om te weten wat er eigenlijk nog niet in het dossier staat, maar waar wel bij mensen heel wat vragen over zijn. En de vraag is of jullie over die informatie wel beschikken en of jullie daar een zicht op hebben?

DE MEESTER: Op die technische aspecten heb ik op dit moment geen zicht, maar die vragen, ik had ze ook niet op voorhand die vragen, dus ik wil die overmaken aan de diensten om u daar zo snel mogelijk het antwoord op te bezorgen.

VOORZITTER: Goed, dan wil ik ook nog eerst zeggen, dat raadslid Huys en raadslid De Rycke ondertussen al 17 minuten een jaartje wijzer geworden zijn. Dus ..

A P P L A U S

VOORZITTER: Goed. Dan gaan we naar de interpellatie van raadslid Aster Baeck met de suggestie voor een fietslichtenautomaat. Mijnheer Baeck, u hebt het woord.

BAECK: Bedankt, voorzitter. Collega's, ik ga het kort houden. De fietslichtenautomaat, het is niets nieuw. Het bestaat al in verschillende gemeenten in binnen- en buitenland. En in het verleden werd het idee al geopperd in de jeugdraad van Sint-Niklaas. Waarom doe ik deze suggestie? Sint-Niklaas is al een aantal jaar hard aan het werken om op termijn een echte fietsstad te worden. En een fietsstad, dat wordt ge niet zomaar. Dit doe je door fietsveiligheid, fietscomfort en fietsinfrastructuur aan te pakken. Ik pak met mijn suggestie graag het fietscomfort en de fietsveiligheid aan. De meesten van ons ergeren zich terecht aan fietsers, die zich in het donker verplaatsen zonder fietslichten. Dit gedrag is asociaal en onveilig. De redenen, die mensen meestal opgeven, zijn fietslichten vergeten of lege batterijen, maar de winkels waren al gesloten. En graag had ik met mijn suggestie die redenen doen verdwijnen. Op elk moment van de dag, op belangrijke fietsplekken en uitgangspoten een beschikbare fietslichtenautomaat. Dus geen smoesjes niet meer, want er is een oplossing. Ik weet dat ze het initiatief in Gent gaan evalueren voor ze er nog extra gaan bijplaatsen. Ik heb ook achter die evaluatie gevraagd, maar die is momenteel nog niet beschikbaar.

In Gent zijn er trouwens ook poncho's, fietsreparatiesetjes, touchscreenhandschoenen en drukbussen in de automaat. In Gent wordt de automaat uitgebaat door de fietsambassade. Ik denk dat dat bij ons zou kunnen in samenwerking met het fietspunt of met geïnteresseerde fietswinkels. Mij lijkt het alvast een positieve aanvulling in het streven naar de ideale fietsstad. Dank u wel.

VOORZITTER: Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, het voorbeeld van een fietslichtenautomaat past perfect in de 4^e pijler van het fietsbeleid, nl. de service. We hebben ook een aantal andere zaken daarbinnen gedaan. Fietsstelpalen, die voetsteunen. Dat zijn allemaal voorbeelden, waar je vanuit service, vanuit die pijler een stukje die fietsbeleving wil versterken. En zo staat die suggestie van automaten is al een aantal keren gemaakt, zoals hier ook aangegeven. En in de eerste plaats kijken wij daar naar de fietshandelaars zelf voor. En er zijn een aantal voorbeelden van fietshandelaars in onze stad, die dat doen. Re.Si Bike in Nieuwkerken doet dat, Van Laere in Sinaai. En eigenlijk is Sint-Niklaas daar uitstekend voor geschikt, want we hebben een heel dichts netwerk van fietshandelaren in onze stad. Maar liefst 14 fietshandelaars bij de laatste telling zijn actief in onze stad. Het tweede is natuurlijk met de uitrol van het vervoersnetwerk, dat we de komende jaren zullen zien, is een uitstekende locatie van een nieuw mobipunt te zijn. Waar alle stromen bij mekaar komen. En dat is dan ook logisch vanuit een bereikbaarheidsstandpunt om daar een voorziening te doen. En ten derde denk ik, dat als er één plaats is, die echt overwogen moet worden om zo'n automaat te plaatsen, dat dat aan het station is en aan het fietspunt zelf. En we zullen dan ook een initiatief nemen naar een fietspunt toe om te kijken hoe we een samenwerking kunnen starten. Maar de vraag is natuurlijk gaan we dat allemaal zomaar doen? Want wat ik absoluut wil vermijden, is dat we als stad een nieuwe logistieke stroom op ons nemen en zelf moeten gaan aankopen, wat fietslichtjes er insteken, kassa's gaan legen en dat soort dingen. Allé, als we ... We gaan het niet over kerntaken hebben, maar dan denk ik dat we onszelf veel op de nek halen, dat we misschien ook niet kunnen waarmaken in de bredere zin. Dus dat gesprek zal in ieder geval zeer interessant zijn. En dan parallel daarmee, maar dat stond eigenlijk al op de planning, is toch eigenlijk te kijken naar onze eigen fietshandelaars en daar een stuk actief naartoe stappen en kijken of zij niet geïnteresseerd zijn om één van de bestaande systemen – en er zijn heel wat systemen op de markt – om dat toch niet aan te bieden. Ik heb contact opgenomen ook met die 2 fietshandelaars, die nu al een aanbod doen, om te vragen of dat succesvol is of niet. En ik zal binnenkort die gegevens kunnen delen. Dus ja, maar laat ons zelf niet die logistieke stroom op ons nemen. Laat ons daar partners voor vinden om daarvoor te zorgen.

VOORZITTER: Goed ...

BAECK: Ik zou ook vooral partners zoeken en het zelf niet als stad doen. Ik zou vooral ook het Apostelplein als een plek aanduiden om daar ... Allé, ik ga nog regelmatig weg en ik zie genoeg jongeren vertrekken zonder fietslichten naar huis in het donker. En als, de politie spreekt daar wel op en dan moeten die te voet naar huis, maar de politie zou ook kunnen zeggen van kijk, ge hebt nu de kans, ga naar die fietslichtenautomaat, koop nu fietslichtjes en ge komt er goed vanaf. En anders is het een boete. Allé, ik denk dat er leuke mogelijkheden zijn.

VOORZITTER: Oké, dank u wel voor de suggesties. Dan zou ik nu aan het volhardende publiek willen vragen om de zaal te verlaten ... (einde opname).

---ooOoo---